

**Από μια κλωστή
κρέμεται η ζωή του
απεργού πείνας Μπιλάλ
Καγιέντ**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Εκλογολογίας το ανάγνωσμα
**Και στην κορφή...
Στουρνάρας**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Ρυθμίσεις για την ιδιωτική εκπαίδευση
**Προσπάθεια ανάκτησης
φιλεργατικών «ατού» ενόψει
νέων αντεργατικών μέτρων**

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

**Η λίμνη της Στυμφαλίας
δε θα γίνει αγρότοπος
της Πειραιώς**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Στο περιθώριο πια η
εξαθλίωση και το πραγματικό
πρόσωπο του «ανθρωπισμού»**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Εξαπλώνονται οι
σιωνιστικοί εποικισμοί στη
Δυτική Οχθη, τα ερείπια
παραμένουν στη Γάζα**

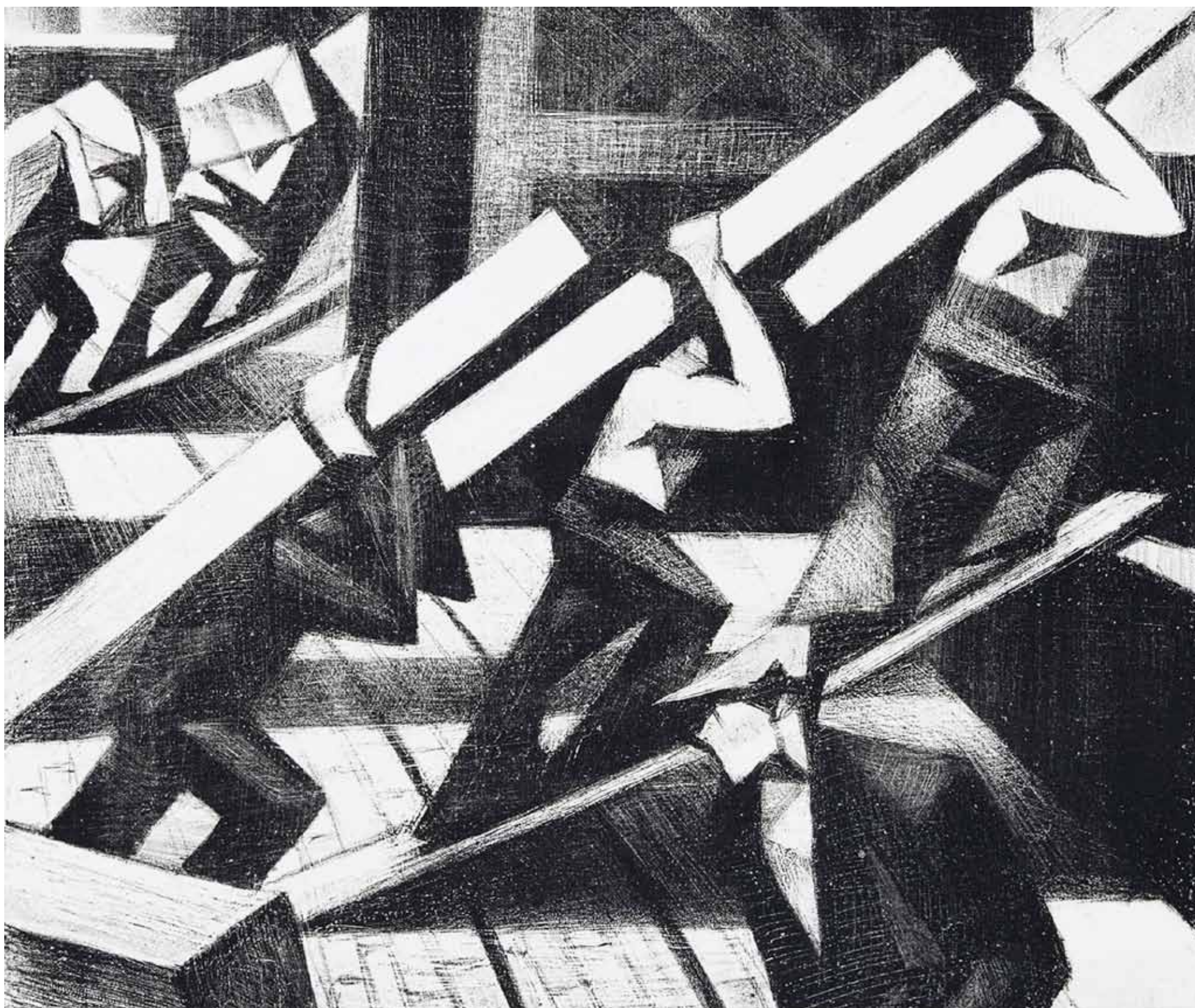
ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 880 - 6 Αυγούστου 2016

www.eksegersi.gr

**Στην κεφαλή του κινήματος, όχι ως νεροκουβαλητές της πολιτικής
καθυστέρησης, αλλά ως φορείς επαναστατικής πολιτικής, που φωτίζει το
σήμερα, που υποδεικνύει (όσο κι αν δεν αρέσει σε πολλούς το ρήμα) δρόμους,
που οργανώνει, που αναλύει θεωρητικά και αποκρυσταλλώνει προγραμματικά
τα βασικά προτάγματα ενός κινήματος οργανωμένου πολιτικά σε ταξική βάση.**

(στο ψαχνο / editorial, σελίδα 6)

Scripta... Verba...

Στις συνεδριάσεις του Eurogroup που παραβρέθηκα προσωπικά -και ίσως να ήμουν ο μόνος- σεβάστηκα την εμπιστευτικότητα, μη δημοσιοποιώντας τι ειπώθηκε παρά τις διαρροές από πλευράς της τρόικας που ήταν συχνά τοξικές και ψευδείς. Σύντομα στο πλαίσιο της εξιστόρησης του θρίλερ της «άνοιξης της Αθήνας» θα καταθέσω την άποψή μου για το τι συνέβη και θα καταθέσω και τα πρακτικά εκείνων των συνεδριάσεων.

Ιωάννης Βαρουφάκης

Τίνι τρόπω απέκτησε τα πρακτικά; Με κασετόφωνο ή με κινητό;

Δυστυχώς, δεν κερδίσαμε τη μάχη του 2015, αλλά, όπως είπα, ο πόλεμος συνεχίζεται και αφορά όχι μόνο εμάς, αφορά τώρα πια τις τύχες όλης της Ευρώπης.

Γιάννης Δραγασάκης

Αυτός ακόμα νομίζει ότι με την ακατάσχετη μπουρδολογία μπορεί να πείσει.

Η Χίλαρι είναι καλύτερη και από εμένα και από τον Μπιλ.

Μπαράκ Ομπάμα

Ποιος Μόργκαν Φρίμαν και ποιος Χάρι Μπελαφόντε;

Ο Τραμπ λέει ότι θέλει να διοικήσει τη χώρα όπως τις επιχειρήσεις του. Ο Θεός να μας φυλάει! Είμαι Νεοϋορκέζος και ξέρω να αναγνωρίσω έναν απατεώνα αμέσως μόλις τον δω.

Μάικλ Μπλούμπεργκ

Ρεπουμπλικανός, ζάμπλουτος, πρώην δήμαρχος της Νέας Υόρκης, τάσσεται στο πλευρό της Χίλαρι! Με πόσα τον μπουκώσαν οι Κλίντον; Τι του υποσχέθηκαν;

Με τον ΣΥΡΙΖΑ ανοίγουμε αεροδρόμια, ενώ οι άλλοι τα έκλειναν.

Παύλος Πολάκης

Γλείφοντας, έρποντας και με τα κέρατά μου.

Η οικονομική και κοινωνική κρίση που βιώνουμε τα τελευταία έξι χρόνια εδράζεται σε πολιτικές και θεσμικές δυσλειτουργίες δεκαετιών. Οι θεσμικές μεταρρυθμίσεις είναι λοιπόν αυτό που χρειάζεται πραγματικά η χώρα για να πάει η οικονομία και ως εκ τούτου η κοινωνία μας στην επόμενη μέρα.

Θεοδώρα Τζάκρη

Αλαλα τα χείλη των ασεβών...

Με ένα προκλητικό και θρασύτατο κείμενο, ο ΣΥΡΙΖΑ παραχαράσσει την ιστορία, αλλοιώνει την αλήθεια, προσβάλλει τον παριανό λαό και επιχειρεί να οικειοποιηθεί ένα έργο εθνικής σημασίας, στο οποίο η συμμετοχή του ήταν μόνο να «κόψει» την κορδέλα.

Ιωάννης Βρούτσης

Τον Τσίπρα, πάντως, τον υποδέχτηκε χαμογελαστός.

ΡΙΠΕΣ

◆ Γκαντέμηδες δεν είμαστε, αλλά δεν προλάβαμε να δημοσιεύσουμε το άρθρο για την εγκατάλειψη των δασών (και) από τους Τσιπροκαμμένους, και λαμπάδιασε η βόρεια Εύβοια ◆ Το αναμενόμενο προβλέψαμε ◆ «Σιγουράκι» από τα πιο εύκολα ◆ Δυστυχώς ◆ Σόου αξεπέραστο ◆ Για το συνέδριο του Δημοκρατικού Κόμματος στις ΗΠΑ λέμε ◆ Οι άνθρωποι είναι ηθιοποιάρες ◆ Ο Ομπάμα, η Ομπάμαινα, ο Κλίντον, η Χίλαρι, ακόμα και η Τσέλι με τον προγναθισμό ◆ Μετά τον αείμνηστο πολιτικό κρατούμενο Μάκαρο Ψωμάδη και τον πολιτικό κρατούμενο Ακη Τσοχατζόπουλο, έχουμε και τον πολιτικά διωκόμενο εφοπλιστή και μιντιάρχη Γιάννη Αλαφούζο ◆ Γιατί, δηλαδή, ο Λεβέντης δεν είναι κεντροαριστερός; ◆ Ο κατεχοχόν ◆ Γιατί ειρωνεύονται κάποιοι που απέμεινε ως μοναδικός συνομιλητής του Τσίπρα; ◆ Με το που

έσκασαν μύτη σενάρια περί «πουσαρίσματος» του Στουρνάρα να τεθεί επικεφαλής της Κεντροαριστεράς, χτύπησε συναγερμός στο Μαξίμου ◆ Κουβάδες, μυστριά, λάσπη, άπαντες σε παράταξη μάχης ◆ Νατάσα Θεοδωρίδου αφιέρωσε ο Δρίτσας στους πρόσφυγες ◆ Αμα ο άνθρωπος γίνεται γαϊδούρι... ◆ Δεν αναφερόμαστε στην επιλογή του τραγουδιού ◆ Αλλά σ' αυτή καθαυτή την αφιέρωση, σε ανθρώπους εγκλωβισμένους σε μια χώρα-φυλακή ◆ Το 'πε και το 'κανε ο ερντογανικός δήμαρχος Ιστανμπούλ ◆ Ετοιμάζει το «νεκροταφείο προδοτών» ◆ Για να περνάνε και να τους καταριούνται, λέει ◆ «Την ημέρα που δεν ψήφισε η Γεννηματά την απλή αναλογική και την πρόδωσε, εκείνη την ημέρα ξεριζώθηκε η ψυχή μου» ◆ Γαϊδούρα Φώφη, γιατί στενοχωρείς τον πρόεδρο; ◆ Και συ, ρε Τσιπράκο, βάλ' τον στην κυβέρνηση να ησυχάσει η

ψυχούλα του ◆ Εμείς είμαστε σίγουροι ότι το «δείπνο των 8» στα βόρεια προάστια έγινε ◆ Την ατάκα «αποφάσισε αν θέλεις να γίνεις πρωθυπουργός ή να μείνεις υπάλληλος» μόνο ένας Πάγκαλος θα μπορούσε να την πει στον Στουρνάρα ◆ Μόνο ένας Πάγκαλος θα μπορούσε να ανακαλύψει προοπτική πρωθυπουργίας έξω από το υπάρχον κομματικό σύστημα ◆ Αν η Φώφη είναι «παρά φύσιν σοσιαλίστρια», όπως την απεκάλεσε ο Καμμένος, αυτός τι είναι; ◆ «Παρά φύσιν δεξιός»; ◆ Μετά τις επόμενες εκλογές θα μπω στην κυβέρνηση, με Τσίπρα ή Μητσοτάκη, δήλωσε η προεδράρα ◆ Στα καπάκια, κατήγγειλε ότι Φώφη και Σταύρος είναι ήδη στο άρμα του Μητσοτάκη ◆ Τότε πώς θα βρεθεί θέση γι' αυτόν σε μια κυβέρνηση της ΝΔ; ◆ Μ' αυτά και μ' αυτά, έφτασε και η στήλη ν' ασχολείται με τις λεβεντιές του Λεβέντη ◆ Και τι άλλο να

κάνει, όταν ο Μιχελογιαννάκης, ο γιατρός, επανεμφανίστηκε και ήταν σκέτη απογοήτευση; ◆ Με μια Αυλωνίτου μόνο δε βγαίνει πρόγραμμα ◆ Η οποία, ως γνωστόν, δεν βλέπει πλέον ανθρώπους να ψάχνουν στα σκουπίδια ◆ Κι αυτό σημαίνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ εξάλειψε την πείνα ◆ Δεν ξέρω αν το μάθατε, αλλά εκτός του ΣΥΡΙΖΑ συνέδριο το φθινόπωρο θα έχουν και οι ΑΝΕΛ ◆ Που βρίσκονται ήδη σε πορεία οργιώδους οργανωτικής ανασυγκρότησης ◆ Τι γελάτε, ρε, το είπε ο πρόεδρος Πάνος σε συνέντευξή του στο ΑΠΕ ◆ «Είμαστε αυτόνομη, εναλλακτική πολιτική δύναμη» δήλωσε η πρόεδρος Φώφη ◆ Αντε, και πρωθυπουργίνα, βρε ◆ Δεν ήθελε να το πει η Βαγενά, αλλά τελικά το είπε ◆ Οτι έδωσε λεφτά σε δέκα συνταξιούχους ◆ Και γιατί το είπε; ◆ Γιατί αν δεν το έλεγε δε θα είχε καμιά αξία ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας θα καλύψει όλο τον Αύγουστο. Τα τρία επόμενα Σάββατα δε θα κυκλοφορήσει η «Κόντρα». Εννοείται πως η επικαιρότητα θα καλύπτεται από την ιστοσελίδα της εφημερίδας μας (www.eksegersi.gr). Η επόμενη έντυπη έκδοση θα κυκλοφορήσει το Σάββατο 3 Σεπτεμβρίου.

Κ Για να ανταποκριθείς σε τόσο σοβαρά και τόσο υπεύθυνα καθήκοντα (στη φωτογραφία: ο πρόεδρος Πάγκης παραλαμβάνει φανέλα της εθνικής μπάσκετ κωφών γυναικών, υπογεγραμμένη απ' όλες τις παίκτριες της ομάδας!), πρέπει να περιβληθείς με το κύρος ή μιας τεράστιας κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας (τουλάχιστον 200 βουλευτές) ή να εκλεγείς απευθείας από το λαό. Και να πάρεις ως μόνους μια «λελογισμένη αύξηση των αρμοδιοτήτων σου». Αν ζούσε ο Καραμανλής (ο

παλιός) θα είχε σκάσει από το κακό του. Έτσι είχε φανταστεί και είχε σχεδιάσει το πόστο του Προέδρου της Δημοκρατίας, αλλά του ψαλίδισε τις αρμοδιότητες ο Παπανδρέου (ο μεσαίος).

Κ Συνέβη και αυτό. Ο Κατρούγκαλος ανέβηκε στο βήμα της Βουλής και εισηγούνταν τροπολογίες οι οποίες δεν είχαν ακόμα κατατεθεί από τη γενική γραμματεία της

Κυβέρνησης (της οποίας προΐσταται ο Μιχαλάκης ο Καλογήρου!). Τον πήραν στο κυνήγι οι δεξιοί και αναγκάστηκε πελιδνός να ζητήσει συγνώμη! «Όταν τις καταθέσετε, κύριε υπουργέ, θα πάρετε τον λόγο. Εντάξει; Ευχαριστώ πολύ», του είπε στεγνά ο Βαρεμένος, που είχε προηδρευε εκείνη τη στιγμή. Πραγματική παιδική χαρά.

Κ Όταν ο Λεβέντης δηλώνει ότι ο Κούλης, η Φώφη και ο

Σταύρος έχουν κλείσει μυστική συμμαχία με σκοπό να ρίξουν τον Τσίπρα, ο οποίος «δεν θα αντέξει, γιατί αυτοί θα κάνουν ολομέτωπη σύγκρουση», δεν μιλάει απλώς ως... Λεβέντης. Υποψηφιότητα για την κυβέρνηση βάζει. Διότι με τις δικές του εννέα βουλευτικές έδρες, μια χαρά θα μπορούσε ν' αντιμετωπίσει ο Τσίπρας την ολομέτωπη σύγκρουση. Τρεις αυτοί (Κούλης, Σταύρος, Φώφη), τρεις και οι κυβερνητικοί (Αλέξης, Πάνος, Βασίλης). Να το θυμάστε. Κακό μπελά θα βρουν οι Τσιπράιοι με δαύτον. Το λέει η παροιμία: μην τάξεις σε άγιο κερί, σε παιδί κουλούρι και στον Λεβέντη υπουργείο. Εχει να πέσει πολύ γέλιο προσεχώς.

Κ Σιγά την ομολογία. Για την έκρηξη του Δ. Σταμάτη, του δεξιού χειριού του Σαμαρά, λέμε, που τα πήρε στο κρανίο με τη συριζαία Καββαδία και είπε πως έκλεισαν την ΕΡΤ επειδή σ' αυτή δούλευαν και κάποιοι εγκαθέτοι του ΣΥΡΙΖΑ σαν την Καββαδία. Γνωστός ακροδεξιός ο Σταμάτης, δεν τα καταφέρνει πάντοτε να συγκρατήσει τα νεύρα του, αν και στη συγκεκριμένη περίπτωση νομίζουμε πως η έκρηξή του ήταν προσποιητή. Με την ΕΡΤ να έχει μετατραπεί σε ντουντούκα κυβερνητικής προπαγάνδας, πράγμα οφθαλμοφανέστατο, ο Σταμάτης βρήκε την ευκαιρία για να εγγράψει προσωπικούς πόντους στο (ακρο)δεξιό εκλογικό σώμα.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι κοινωνικοί αγώνες μετατράπηκαν σε αντιπαραθέσεις, πολλές φορές για την συντεχνιακή κατοχύρωση εγωιστικών συμφερόντων.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

6/8: Βολιβία, Τζαμάικα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1825, 1962) **6/8/1945: Ατομική βόμβα στη Χιροσίμα** 6/8/1978: Διαφεύγουν από αστυνομικό κλοιό οι Κρίστιαν Κλαρ, Αντελχάιντ Σουλτς και Βέζι Πέτερ Στολ, κατηγορούμενοι για εκτελέσεις των Ζίκφριντ Μπούμπακ, Χανς-Μαρτιν Σλάγιερ και Γιοσούγκεν Ποντ (RAF) 7/8: Ακτή Ελεφαντοστού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1760) 7/8/1971: Δίκη μελών «Ρήγα Φεραίου», οκτώ καταδίκες 7/8/1973: Δύο παλαιστίνιοι κομάντο σκοτώνουν τρεις και τραυματίζουν 57 στον ανατολικό αερολιμένα Ελληνικού 7/8/1981: Πυρπόληση «Μινιόν» και «Κατράντζος Σπορ» (Αθήνα) 8/8: Ημέρα οργανισμού, Αφγανιστάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1919), Νεπάλ: Γιορτή γυναίκας 8/8/1985: Βόμβα (RAF) στην αμερικανική αεροπορική βάση Πάιν-Μέιν (Γερμανία), δύο νε-

κροί 8/8/1987: Μετά τη μεγαλύτερη απεργία στη Νότιο Αφρική, 340.000 μεταλλωρύχοι επιστρέφουν στα 52 ορυχεία άνθρακα και χρυσού, απολογισμός: οκτώ νεκροί, 50.000 απολυμένοι και καμιά αξιοσημείωτη ικανοποίηση των αιτημάτων 9/8: Ημέρα αυτοχθόνων λαών, Σιγκαπούρη: Εθνική γιορτή (1965) **9/8/1944: Αντάρτες ανατινάζουν αμαξοστοιχία Θεσσαλονίκης-Αθήνας κοντά στη Θήβα (δεκαπέντε νεκροί, εξήντα τραυματίες)** **9/8/1945: Ατομική βόμβα στο Ναγκασάκι** 9/8/1956: Απαγχονίζονται από Αγγλούς οι αγωνιστές (ΕΟΚΑ) Ανδρέας Ζάχος, Χαρίλαος Μιχαήλ και Γιάκωβος Πατάτσος 9/8/1969: Βόμβα (ΔΑ) στα γραφεία Ολυμπιακής Αεροπορίας (Σύνταγμα), δέκα τραυματίες 9/8/1985: Αραβες ανατινάζουν το

ξενοδοχείο «London» (Γλυφάδα), δεκατρείς τραυματίες 10/8: Εκουαδόρ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1809) 10/8/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) έξω από κέντρο «Νεράιδα» και στον περίβολο Αρχιεπισκοπής Αθηνών 10/8/1973: Δίκη βομβιστών ΕΑΝ, έξι καταδίκες 10/8/1979: Δύο βόμβες (ΕΛΑ) σε κτίριο ΟΑΣ (Εξάρχεια) 10/8/1987: Βόμβα σε αμερικανικό λεωφορείο στο Καβούρι (17N) 10/8/2000: Συνοριοφύλακες σκοτώνουν 20χρονο Αλβανό (Ιεροπηγή Καστοριάς) 11/8: Τσαντ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 12/8: Ημέρα νεολαίας **12/8/1983: Δεκαεπτά νεκροί από αστυνομικά πυρά σε διαδήλωση κατά του Πινοσέτ (Σαντιάγκο)** 12/8/1986: Εμπρησμός υποκαταστήματος Citibank στο Παλαιό Φάληρο (ΕΛΑ).

Και στην κορφή... Στουρνάρας

Είναι δυνατόν να πιστέψουμε ότι την πορεία του ελληνικού αστικού πολιτικού συστήματος θα την καθορίσουν κάποιοι απόστρατοι βαρόνοι της σοσιαλδημοκρατίας που μαζεύτηκαν στο σπίτι ενός στα βόρεια προάστια και φώναξαν τον Στουρνάρα για να του προτείνουν να τον κάνουν πρωθυπουργό; Και καλά, ας πούμε ότι ο Σημίτης έχει ακόμα κάποιο κύρος, ότι ο Πάγκαλος δεν έχει μόνο φυσικό αλλά και πολιτικό εκτόπισμα, αλλά ο Κοντογιαννόπουλος τι σόι εκτόπισμα έχει; Ελεος, ρε Ψυχάρη. Θα έσκαγε στα γέλια και η γάτα Ιμαλαΐων με τέτοια σενάρια.

Οι βαρόνοι που (μπορεί και να) μαζεύτηκαν για να «σπρώξουν» τον Στουρνάρα να αναλάβει ηγέτης της Κεντροαριστεράς δεν εκπροσωπούν τίποτα πέρα από τον εαυτό τους. Είναι βαρόνοι χωρίς φέουδα, που απλώς μασαμπουκιάζουν όσα σελέμισαν όταν ήταν εν ενεργεία. Αυτοί δεν έχουν τη δυνατότητα να βγάλουν τον εαυτό τους βουλευτή, είναι δυνατόν να έχουν τη δυνατότητα να επιβάλουν αρχηγό στο ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι και τις άλλες φράξιες της σοσιαλδημοκρατίας;

Δεν είναι τυχαίο ότι οι αποκαλύψεις για το δειπνό των βαρόνων στα βόρεια προάστια έγιναν δεκτές με παγερή αδιαφορία και από το ΠΑΣΟΚ και από το Ποτάμι. Απαξίωσαν να κάνουν οποιοδήποτε σχόλιο (ούτε καν με τη μορφή κάποιας ανώνυμης δήλωσης «κύκλων») για να μην τροφοδοτήσουν και ανακυκλώσουν τη σχετική συζήτηση που πήγε να τροφοδοτήσει ο Ψυχάρης. Αυτοί (στο ΠΑΣΟΚ και στο Ποτάμι) ξέρουν ότι κανένας δεν μπορεί να τους βάλει κάποιον καπέλο, χωρίς προηγουμένως να περάσει από τις διαδικασίες και τα παζάρια της κομματικής νομενκλατούρας. Κι εξάλλου, ο Στουρνάρας δεν είναι κάποιο πρόσωπο με λαϊκή αίγλη για να τον φοβηθούν. Τραπεζίτης είναι και πάντοτε οι τραπεζίτες προκαλούσαν απέχθεια στον κόσμο.

Αντίθετα από την παγερή αδιαφορία των πασοκοποταμίσιων, βλέπουμε μια αντιστουρνάρικη λογοδιάρροια από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ. Μια λογοδιάρροια που την τροφοδοτεί κυρίως ο Ν. Παππάς, δείγμα του ότι πρόκειται για σχεδιασμό της στενής ηγετικής ομάδας του Μαξίμου. Αυτός ο όψιμος αντι-στουρνάρισμός των συριζαίων ξενίζει, μετά την αποκατάσταση των σχέσεων ακόμα και μεταξύ Τσίπρα και Στουρνάρα (είχαν προηγηθεί ο αντιπρόεδρος Δραγασάκης και ο «φίλος από τα παλιά» του Στουρνάρα, Τσακαλώτος). Είναι, όμως, εξηγήσιμη.

Είμαστε σίγουροι ότι οι Τσιπραίνοι δεν τρομοκρατήθηκαν από τη φιλολογία του Ψυχάρη για το «δειπνό των 8» στο σπίτι του Κοντογιαννόπουλου στα βόρεια προάστια. Ξέρουν πως κανένας δεν μπορεί να μετατρέψει τον Στουρνάρα εν μιά νυκτί σε αρχηγό κόμματος, το οποίο μάλιστα θα έπρεπε να φοβηθεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Βέβαια, παίρνουν υπόψη τους την πιθανότητα να επιβληθεί ο Στουρνάρας από τους μιντιάρχες ως αρχηγός ενός ενιαίου σχήματος της Κεντροαριστεράς και έχουν κάθε λόγο να τον αποδομήσουν, έστω και προληπτικά.

Σ' αυτό το τελευταίο προσθέστε και την «τσαντίλα» των Τσιπραίων από το γεγονός ότι ο Στουρνάρας δεν αποφεύγει ερωτήσεις που έχουν να κάνουν με το εφτάμηνο της «σκληρής διαπραγμάτευσης» των Τσιπρομπαρουφάκηδων και φροντίζει στις απαντήσεις του να μιλά για τη ζημιά που έκανε στον ελληνικό καπιταλισμό αυτή η περίοδος. Θα πρέπει, όμως, να πάμε και βαθύτερα, στη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος, για να ανακαλύψουμε την κύρια αιτία που αναζωπύρωσε το αντιστουρνάρικο μένος των Τσιπραίων.

Ο Στουρνάρας λειτουργεί ως τυπικός υπάλληλος του Ντράγκι και δε δίνει λογαριασμό σε κανέναν από την ελληνική κυβέρνηση. Στους Τσιπραίους δεν έχει μείνει ούτε μια μικρή τράπεζα (την Αττικής εποφθαλμιούσαν) με την οποία θα μπορούσαν να κάνουν τα παιχνίδια τους,

χρηματοδοτώντας δικούς τους να στήσουν τις περιβόητες επιχειρήσεις της «κοινωνικής οικονομίας», μέσω των οποίων οι Τσιπραίοι ελπίζουν ότι μπορούν να φτιάξουν το δικό τους πελατειακό σύστημα. Ετσι, στο τέλος ως «κοινωνική οικονομία» θα τους μείνουν κάποια παραδοσιακά καφενεία και μπαρ, με τα οποία βέβαια δε στήνεται πελατειακό σύστημα. Ο Στουρνάρας όχι μόνο δεν τους έδωσε έστω και ελάχιστο «αέρα», αλλά οι Τσιπραίοι τον κατηγορούν ότι είναι ο ρουφιάνος της ΕΚΤ στην οποία εισηγείται ακόμα και τα πρόσωπα που θα τοποθετηθούν στα ΔΣ των τραπεζών.

Φοβούνται, λοιπόν, ότι ο Στουρνάρας θα έχει κυρίαρχο ρόλο και στη στελέχωση της νέας εταιρίας ξεπουλήματος της κρατικής περιουσίας, που πρέπει να ολοκληρωθεί το φθινόπωρο, πριν αρχίσει η δεύτερη αξιολόγηση. Και στους Τσιπραίους δε θα μείνει τίποτα, εκτός από τον «μουτζούρη» του τρίτου Μνημονίου.

Ο ίδιος ο Στουρνάρας ενοχλήθηκε από τις επιθέσεις των Τσιπραίων και επιχείρησε μια θεαματική ρελάνς πραγματοποιώντας μια επίσκεψη στον πρόεδρο Πάκη, που παίζει και το ρόλο της εθνικής παρηγορήτρας. Μπροστά στις κάμερες ο Στουρνάρας είπε ότι «οι εξελίξεις για την Ελλάδα είναι θετικότερες απ' ό,τι ήταν πριν από λίγο καιρό, έχουμε στοιχεία γι' αυτό», δήλωση που θα μπορούσε να ερμηνευτεί και ως φιλοφρόνηση στον ΣΥΡΙΖΑ. Στη συνέχεια, όμως, μίλησε για την ανάγκη

«μεταρρυθμίσεων», που από τους Τσιπραίους ερμηνεύτηκε ως αντικυβερνητικός υπαινιγμός και προκάλεσε μια ακόμα αντιστουρνάρικη επίθεση, από τον αναπληρωτή υπουργό Εξωτερικών Ν. Ξυδάκη αυτή τη φορά (ναι, έγινε και ο Ξυδάκης πολιτικός παράγοντας!). Και το σίριαλ μάλλον θα έχει κι άλλα επεισόδια.

Κοιτάζοντας τα πράγματα από μια άλλη σκοπιά, θα διαπιστώσουμε ότι είναι οι Τσιπραίοι που εμμέσως τροφοδοτούν την εκλογολογία. Ακόμα και με δημοσιεύματα στην ημιεπίσημη του μεγάρου Μαξίμου, την ΕφΣυν. Υπάρχει γενικότερα μια φιλολογία που λέει ότι ο Τσίπρας ψήφισε τον εκλογικό σύντομα, έτσι που να μην αυξηθεί η διαφορά υπέρ της ΝΔ. Στη συνέχεια θα οδηγήσει τη χώρα σε νέες εκλογές, που θα γίνουν αναγκαστικά με την αναλογική του νέου εκλογικού νόμου, οπότε ο σχηματισμός κυβέρνησης θα μπορεί να γίνει μόνο από ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, οπότε ο Τσίπρας θα επιβάλει τους όρους του στον Μητσοτάκη. Όπως το 2014 είχαμε το σενάριο της «αριστερής παρένθεσης» που υποστήριζαν οι Σαμαροβενιζέλοι (αλλά στο τέλος το έβαλαν... άντε να μην πούμε που!), έτσι τώρα έχουμε το σενάριο της δεξιάς παρένθεσης, που το προωθούν οι Τσιπραίοι. Κάπου πέφτει και το όνομα του Καραμανλή, που θα ήθελε -λέει η σεναριολογία- να είναι ο πρώτος που θα εκλεγεί πρόεδρος της Δημοκρατίας απευθείας από το λαό.

Μπούρδες! Σε δουλειά να βρισκόμαστε, να παραμυθιάζουμε (όσο γίνεται) τον κοσμάκη και να προσφέρουμε υλικό στους σεναριολόγους των εφημερίδων και των καφενέδων. Κανένα αστικό κόμμα δεν είναι σε θέση να κάνει μακροπρόθεσμους σχεδιασμούς. Ειδικά η στενή ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, που έχει αποδείξει ότι κινείται με τη λογική «βλέποντας και κάνοντας». Αυτή τη στιγμή συζητούν για «πολιτικές πρωτοβουλίες», «θεσμικές τομές» και άλλα τέτοια ηχηρά αλλά ανούσια. Σε ένα μήνα θα συζητούν για τη δεύτερη υποδότηση της πρώτης αξιολόγησης (έχει προαπαιτούμενα για να εκταμιευθεί) και για τη δεύτερη αξιολόγηση με τις μεγάλες αντεργατικές ανατροπές. Και τότε θα ξεχάσουν τα σενάρια που τάχα τα καταστρώνει και τα υλοποιεί ένας τάχαμου παντοδύναμος Τσίπρας, γοητευτικός πολιτικός και ικανότατος τακτικιστής. Τότε θα τεθούν επί τάπητος θέματα πρακτικής πολιτικής και όχι σενάρια. Από το πώς θα αντιδράσει η εργατική τάξη θα καθοριστούν όλες οι εξελίξεις. Κι αυτό δεν το ξέρουν.

«Γλάστρες» του Βασιλάκη

Είχαν αποφασίσει να πάνε 54 Τσιπραίοι και να κάνουν ένα τριήμεράκι στην Πάρο, αλλά τους χάλασαν τα σχέδια οι αποκαλύψεις του Τύπου και οι καταγγελίες της ΝΔ; Ήταν η σχετική τροπολογία, που την έβαλαν με κατεπείγουσες διαδικασίες στη Βουλή, «φωτογραφική» για το ταξίδι στην Πάρο;

Σίγουρα υπάρχει αντιπολιτευτική υπερβολή και σπέκουλα. Στην ανάπτυξη της οποίας βοήθησε η τροπολογία, σύμφωνα με την οποία η ασφάλεια αλλά και οι συνοδοί του προέδρου της Δημοκρατίας, του πρωθυπουργού και των υπουργών Εξωτερικών, Αμυνας και Οικονομικών θα διαμένουν στο ίδιο ξενοδοχείο μ' αυτούς. Δεν παρουσίασε, όμως, η αντιπολίτευση και ο φιλικός της Τύπος στοιχεία που να δείχνουν ότι είχαν κλείσει 54 κρεβάτια σε κάποιο πολυτελές ξενοδοχείο της Πάρου και μετά το θόρυβο τις ακύρωσαν. Μόνο για μια κράτηση από τον Σπίρτζη σουίτας των 550 ευρώ τη βραδιά μίλησαν. Απ' αυτή την άποψη, έχουν δίκιο οι Τσιπραίοι να διαμαρτύρονται και να μιλούν για «Γκέμπελς της ΝΔ» και για «κρεσέντο προπαγάνδας, ψεμάτων και λαϊκισμού».

Εμείς, στεκόμαστε σε ένα άλλο, πιο ουσιαστικό ζήτημα. Αντιγράφουμε από το non paper του γραφείου προπαγάνδας του μεγάρου Μαξίμου: «Επειδή ο λαϊκισμός και ο κιτρινισμός έχουν όρια, προσκαλούμε τον κ. Γεωργιάδη, αλλά και τον κ. Κουμουτσάκο, που έσπευσε να υιοθετήσει την γκεμπελική πρακτική, να μεταβούν στην Πάρο, προκειμένου να διαπιστώσουν, με τα ίδια τους τα μάτια, ότι η ολιγομελής κυβερνητική αντιπροσωπεία θα μεταβεί και θα επιστρέψει αυθημερόν και μάλιστα χωρίς επιβάρυνση των δημοσίων εξόδων, αφού **την ειδική πτήση χορηγεί η Aegean**».

Ο πρωθυπουργός, υπουργοί, ο γενικός γραμματέας της Κυβέρνησης και οι συνοδοί τους δέχονται τη χορηγία μιας ιδιωτικής αεροπορικής εταιρίας, η οποία μάλιστα είναι αυτή που έχει «καταπιεί» και τον παλιό κρατικό αερομεταφορέα (Ολυμπιακή), για να εγκαταστήσει ένα μονοπώλιο στις εσωτερικές αεροπορικές γραμμές. Μάλιστα, το μεγάλο αφεντικό αυτής της εταιρίας απηύθυνε χαιρετισμό στα εγκαίνια του αεροδρόμιου, αμέσως μετά τον αρμόδιο υπουργό Σπίρτζη και αμέσως πριν από τον πρωθυπουργό Τσίπρα. Ο Τσίπρας και οι υπουργοί του έγιναν γλάστρες του Ευτύχη Βασιλάκη, που χρηματοδότησε το ταξίδι τους στην Πάρο με ειδική πτήση! Κατά τα άλλα, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και ειδικά η ομάδα του Μαξίμου καταπολεμούν τη διαπλοκή...

Κεντροαριστερά... κοσκινίσματα

Σε συνέντευξη που παραχώρησε στην εφημερίδα «Αγορά», η Φ. Γεννηματά, αφού επανέλαβε το γνωστό ποίημα για το ΠΑΣΟΚ που είναι αυτόνομη εναλλακτική πολιτική δύναμη, κατέστησε σαφές ότι θέλει τον Γιωργάκη Παπανδρέου στην ενωμένη Κεντροαριστερά. Ανέφερε ότι συναντήθηκε πρόσφατα με τον ΓΑΠ και συζητήσαν για την ενότητα του κεντροαριστερού χώρου, με τη δημιουργία μιας μεγάλης αυτόνομης παράταξης, αυστηρά οριοθετημένη και από τη ΝΔ και από το ΣΥΡΙΖΑ. Και κατέληξε με χαρακτηριστικό τρόπο: «**Αναμένουμε τις προτάσεις του κόμματος** του για το κοινό προγραμματικό πλαίσιο και την συμμετοχή και συμβολή του ΚΙΔΗΣΟ για την συνέχεια και ολοκλήρωση του εγχειρήματος ανασυγκρότησης του ευρύτερου πολιτικού μας χώρου».

Το σημειώνουμε γιατί αυτή η τοποθέτηση της Γεννηματά έγινε μετά τις «διαρροές» του Θεοδωράκη που απέκλεισε κάθε πιθανότητα συνύπαρξης σε ενιαίο σχήμα με τον Παπανδρέου. «Με τον Παπανδρέου υποψήφιο δεν κατεβαίνω» είναι η δήλωσή του που δημοσιεύτηκε στα «Νέα» (ο Ψυχάρης δε θέλει ούτε ζωγραφιστό να βλέπει τον ΓΑΠ).

Να συνοψίσουμε: η Γεννηματά δηλώνει ότι θέλει οπωσδήποτε τον ΓΑΠ στο ενιαίο σχήμα της Κεντροαριστεράς και ο Θεοδωράκης δηλώνει «ή ο ΓΑΠ ή εγώ». Πώς θα τα βρουν τότε ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι; Ελα μου ντε! Γι' αυτό και χρειάστηκε να καταβληθούν τιτάνιες προσπάθειες όχι για να τα βρουν, αλλά για να συμφωνήσουν Γεννηματά και Θεοδωράκης στα τέλη του Αυγούστου. Λες και στο μεταξύ έχουν... να γυρίσουν τα κεφαλοτύρια και δεν προλαβαίνουν. Να φανταστείτε ότι το περιπόθητο (για το ΠΑΣΟΚ) ραντεβού ακόμα δεν έχει φιξαριστεί. Οι άνθρωποι των δύο προέδρων συναντιούνται και ξανασυναντιούνται, προσπαθώντας να το κανονίσουν για τις 23 Αυγούστου! Ούτε ο Ομπάμα με τον Πούτιν να συναντιόνταν.

Κι αφού γίνει το ραντεβού και πάνε όλα καλά, αναμένεται -λέει- να δρομολογήσουν τις διαδικασίες ώστε κατά τα τέλη του χρόνου να γίνει το ενωτικό συνέδριο και μετά η διαδικασία εκλογής του αρχηγού του κοινού σχήματος... Πώς είπατε; Αυτή είναι η θέση του ΠΑΣΟΚ. Γιατί το Ποτάμι (ο Θεοδωράκης, δηλαδή) έχει άλλη θέση: πρώτα θα εκλεγεί ο επικεφαλής του νέου σχήματος και μετά θα γίνει το ενωτικό συνέδριο! Μιλάμε για τεράστια ιδεολογική αντιπαράθεση, πιο σοβαρή και από τη διαμάχη για το filioque που έκοψε στα δύο τους χριστιανούς με αποτέλεσμα έκτοτε να μην ξαναενωθούν!

Ακροδεξιά ανατριχίλα

Δεν μας προξένησε καμιά έκπληξη το γεγονός ότι οι ΑΝΕΛ αρνήθηκαν να ψηφίσουν τη διάταξη για την κατασκευή τζαμιού στο Βοτανικό. Η διάταξη πέρασε από την αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή (αναμενόταν να περάσει και από την Ολομέλεια την Πέμπτη) με τις θετικές ψήφους του ΣΥΡΙΖΑ, της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του Περισού και του Ποταμιού. Εκτός από τους συγκυβερνώντες ΑΝΕΛ, καταψήφισαν και οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το ακροδεξιό κόμμα του Καμμένου δείχνει το αποκρουστικό του πρόσωπο σε κοινωνικά ζητήματα. Αν σχολιάζουμε αυτό το γεγονός είναι γιατί ο Τσίπρας κατέθεσε πρόταση για συνταγματική αναθεώρηση που περιλαμβάνει και μερικά δειλά βήματα εκσυγχρονισμού στο ζήτημα του διαχωρισμού κράτους-Εκκλησίας. Όταν προτείνει την καθιέρωση της υποχρεωτικότητας του πολιτικού όρκου, ρώτησε τον συνεταιίρο του στην κυβέρνηση Καμμένο αν το δέχεται και αν θα το ψηφίσει; Γι' αυτό μιλάμε για κοροϊδιλία.

Κύκλοι κρίσης

Όταν τον Οκτώβρη του 2009 διεκδικούσε και έπαιρνε για λογαριασμό της Βραζιλίας τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2016, ο Λούις Ιγκάσιο Λούλα ντα Σίλβα δε φανταζόταν ότι ο ίδιος και η διάδοχός του Ντίλμα Βάνα Ρούσεφ θα ήταν οι μεγάλοι απόντες από την τελετή έναρξης των αγώνων και όλες τις φιέστες στις οποίες συμμετέχει το διεθνές τζετ σετ (συμπεριλαμβανομένων ακόμα και αρχηγών κρατών). Και όχι μόνο θα είναι απόντες, αλλά θα βλέπουν την αντιπολίτευση να διοργανώνει σε όλη τη χώρα διαδηλώσεις με τους διαδηλωτές να σείουν βραζιλιάνικες σημαίες, να τραγουδούν τον εθνικό ύμνο και να φωνάζουν «έξω η Ρούσεφ - στη φυλακή ο Λούλα».

Οργανώνονται, βέβαια, και διαδηλώσεις υπεράσπισης της Ρούσεφ, του Λούλα και του Κόμματος των Εργατών, που καταγγέλλουν πραξικόπημα, молονότι οι διοργανωτές τους γνωρίζουν πολύ καλά ότι αυτή τη φορά δε χρειάστηκε να αναλάβει ο στρατός. Όλα έγιναν με κανονικότερες κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Οι κυβερνητικοί σύμμαχοι εγκατέλειψαν τη Ρούσεφ και τον Λούλα και πήραν αυτοί τα κυβερνητικά ηνία. Χωρίς ίχνος παρατυπίας.

Η Βραζιλία είναι μια διχασμένη χώρα, γράφουν οι παπαρολόγοι του αστικού Τύπου, που αρέσκονται σε κάτι τέτοια. Δεν εννοούν, βέβαια, τον ταξικό διχασμό, που πάντοτε ήταν έντονος στη «χώρα της σάμπας και του καφέ», όπως αποκαλούν τη Βραζιλία. Εννοούν το διχασμό ανάμεσα στις εξουσιαστικές πολιτικές φατρίες, τον οποίο όμως αδυνατούν (ή δε θέλουν) να ερμηνεύσουν. Το σκάνδαλο Petrobras δεν είναι καινούργιο. Κρατάει χρόνια η κολόνα των αποκαλύψεων. Τώρα, όμως, έχουμε την κορύφωση του δράματος, με το ξήλωμα της Ρούσεφ και την άσκηση δώδεξων που απειλούν να στείλουν τον Λούλα στη φυλακή.

Όσο η Βραζιλία αναπτυσσόταν με ρυθμούς της τάξης του 5% έως 7%, αποτελώντας έναν από τους πυλώνες των BRICS και εμφανιζόμενη ως υπόδειγμα χώρας «φιλικής προς τις επενδύσεις», ουδείς τολμούσε να ακουμπήσει τον Λούλα και τη διάδοχό του. Οι στρατηγοί χτυπούσαν προσοχή μπροστά στην πρώην αντάρτισσα πόλεων. Η 23χρονη φοιτήτρια που η χούντα των στρατηγών βασάνιζε άγρια το 1970, ως στέλεχος του Comando de Libertacao Nacional και του ένοπλου σκέλους του VAR Palmares, σαράντα χρόνια αργότερα, το 2010, γινόταν πρόεδρος της χώρας και το 2012 ανακηρυσσόταν από το Time ως ένα από τα «Πρόσωπα με τη Μεγαλύτερη Επιρροή Παγκοσμίως».

Άλλο το 2009, όμως, που η Κοπακαμπάνα πλημμύριζε από διαδηλωτές που αποθεύαν τον Λούλα επειδή τους «πήρε» τους ολυμπιακούς αγώνες «με τον τσαμπουκά», άλλο το 2010 που ο Λούλα έχριζε διάδοχο του τη Ρούσεφ (ο ίδιος δεν μπορούσε να κάνει τρίτη προεδρική θητεία) κι αυτή σάρωνε στις προεδρικές εκλογές, με τη δεξιά αντιπολίτευση να αφρίζει από το κακό της και να την αποκαλεί «αντάρτισσα, κομμουνίστρια και εγκληματία», άλλο το 2014 που η Ρούσεφ κέρδιζε δεύτερη προεδρική θητεία και άλλο το 2016. Τι έχει αλλάξει; Η ατμομηχανή (μαζί με την Κίνα και την Ινδία) της παγκόσμιας καπιταλιστικής παραγωγής άρχισε σιγά-σιγά να «χτυπάει πυράκια». Το 2015 η Βραζιλία κατέγραψε τη χειρότερη ύφεση εδώ και έναν αιώνα.

Από το +7% του 2010, όταν η Ρούσεφ εκλεγόταν για πρώτη φορά πρόεδρος, φτάσαμε στο -6% του 2015. Τα δυο αυτά ποσοστά, που αποτυπώνουν έναν κλασικό καπιταλιστικό «κύκλο» (από την ανάπτυξη στην κρίση), εξηγούν ταυτόχρονα και τον πολιτικό «κύκλο» των καμουφλαρισμένων σοσιαλδημοκρατών του Κόμματος των Εργατών. Οι πολιτικοί αυτοί, ο τέως συνδικαλιστής Λούλα, η τέως κομμουνίστρια αντάρτισσα Ντίλμα, προσέφεραν τεράστιες υπηρεσίες όχι μόνο στον βραζιλιάνικο αλλά στον παγκόσμιο καπιταλισμό. Διαμόρφωσαν ένα αστικό «κράτος πρόνοιας» (μη φανταστείτε κάτι στα δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα, για λατινοαμερικάνικου τύπου κρατική φιλανθρωπία πρόκειται), βοήθησαν στο σχηματισμό μιας πειθαρχημένης και υποταγμένης στο κεφάλαιο εργατικής τάξης, για την οποία ήταν αρκετό το ότι είχε μεροκάματο, και έτσι η Βραζιλία έγινε παραγωγική βάση για μια σειρά μονοπώλια, αμερικάνικα και δυτικοευρωπαϊκά.

Στα χρόνια της ακμής ουδείς ασχολούνταν με το σκάνδαλο Petrobras, молονότι όλοι ήξεραν πως αυτή η νέα κλίκα πολιτικών έπρεπε να χτίσει το δικό της σύστημα. Δεν προέρχονταν από παλιά βιομηχανικά ή τραπεζικά τζάκια, από ιδιοκτήτες λατιφουντιών και στρατηγούς καριέρας. Δεν είχαν προσωπικές περιουσίες, οπότε το μονοπωλιακό κεφάλαιο αντιλαμβανόταν πως πρέπει να χρηματιστούν μέσω του κράτους. Η κρατική Petrobras ήταν το όχημα χρηματισμού αυτής της νέας κάστας πολιτικών. Πλέον, με τη Βραζιλία να έχει εισέλθει σε βαθιά ύφεση με άγνωστη αυτή τη στιγμή διάρκεια, ήρθε η ώρα να κλείσει και ο κύκλος αυτών των πολιτικών. Κι επειδή μιλάμε για τη Λατινική Αμερική και όχι για την Ευρώπη, επειδή μιλάμε για την αχανή Βραζιλία και όχι για τη μικροσκοπική Ελλάδα, ένας Τσοχατζόπουλος φαίνεται πως δεν είναι αρκετός για να άρει τις αμαρτίες ολόκληρου του πολιτικού συστήματος.

Ο χρόνος θα δείξει πόσοι θα πάνε στη φυλακή, εμείς όμως ως κρατήσουμε τις αιτίες. Και ως θυμόμαστε το βρόμικο ρόλο που έπαιξε αυτή η ψευτοαριστερή κλίκα, την οποία είχαν ως πρότυπο και οι Τσιπραίοι (για να μην ξεχνιόμαστε).

Εξαπλώνονται οι σιωνιστικοί τα ερείπια παραμένουν στη Γάζα

Μπορεί οι ισραηλινοί εποικισμοί στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ να **έχουν επεκταθεί κατά 23%** μεταξύ 2009 και 2014 (σύμφωνα με επίσημα στοιχεία που επικαλείται η ισραηλινή εφημερίδα Χααρέτζ <http://www.haaretz.com/israel-news/1.631924>) και ο ρυθμός αύξησης των εποίκων να είναι διπλάσιος από τον ρυθμό αύξησης του ισραηλινού πληθυσμού, μπορεί η ισραηλινή κυβέρνηση να ενέκρινε χρηματοδότηση άλλων 13 δισ. δολαρίων για τα επόμενα τρία χρόνια σε δύο μεγάλους εποικισμούς της Δυτικής Οχθης (στη Χεβρώνα και την κοντινή Κιριάτ Αρμπα), όμως η ανοικοδόμηση της Λωρίδας της Γάζας, μετά από τις τεράστιες καταστροφές που προκάλεσε η πιο πρόσφατη επίθεση των σιωνιστών (το 2014), εξακολουθεί να πραγματοποιείται με ρυθμό χελώνας.

Εκατό χιλιάδες σπίτια υπέστησαν μερικές ή ολικές καταστροφές. Πάνω από 18.000 καταστράφηκαν πλήρως. Από αυτά, μόνο τα 3.000 (ποσοστό περίπου 17%) έχουν γίνει ξανά κατοικήσιμα, ενώ 75.000 οικογένειες παραμένουν εκτοπισμένες, σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, που αναδημοσίευσε πρόσφατα το Αλ Τζαζίρα (<http://interactive.aljazeera.com/aje/2016/gaza-waiting-to-rebuild/>).

Για να έχουμε μία καλύτερη εικόνα της κατάστασης που βιώνουν εκατοντάδες χιλιάδες Παλαιστίνιοι στη Λωρίδα της Γάζας, ας παρακολουθήσουμε την Οδύσσεια ενός κατοίκου της που προσπαθεί να ξαναφτιάξει το σπίτι του, όπως την παρουσίασε το Αλ Τζαζίρα.

Τα «μνημονιακά» μέτρα έπονται

Η επιφύλαξη που κρατήσαμε στο προηγούμενο φύλλο για το αν υπάρχει σύγκρουση ανάμεσα στο Ecofin, που αποφάσισε την επιβολή προστίμου σε Ισπανία και Πορτογαλία για παραβίαση του στόχου που είχαν συμφωνήσει αναφορικά με το έλλειμμα, και στην Κομισιόν, που αποφάσισε να μηδενίσει το πρόστιμο (όπως έχει δικαίωμα) αποδείχτηκε σωστή. Η γερμανική «Χάντελσμπατ» αποκάλυψε (και δε διαψεύστηκε από το υπουργείο Οικονομικών, που δεν αφήνει τίποτα να πέσει κάτω) ότι ήταν ο Σόιμπλε που ζήτησε από τον Γιούνκερ να μηδενίσει τα πρόστιμα.

Δεν μπορεί κανείς να φανταστεί ότι ο Σόιμπλε θέλησε να κάνει χάρη στον «αριστερό» συνασπισμό που κυβερνά την Πορτογαλία. Μπορεί να σκεφτεί, όμως, ότι θέλησε να βοηθήσει τον ισπανό δεξιό Μαριάνο Ραχόι να σχηματίσει κυβέρνηση με τους σοσιαλδημοκράτες, απομονώνοντας τους «αλλοπρόσαλλους» Podemos. Μια κυβέρνηση «μεγάλου συνασπισμού» στην Ισπανία είναι ό,τι καλύτερο θα μπορούσε να φανταστεί η ευρωπαϊκή δεξιά, αλλά και ό,τι καλύτερο θα ευχόταν ο γερμανογαλλικός άξονας, δεδομένου ότι η Ισπανία δεν είναι μεν ιμπεριαλιστική δύναμη, είναι όμως μεγάλη χώρα και έχει ένα κάποιο ειδικό βάρος στην ΕΕ και την

Η ανοικοδόμηση όπως τη βίωσε ένας παλαιστίνιος δάσκαλος

Ο δάσκαλος Ζιγιάντ Χααραρά είδε το σπίτι του να καταστρέφεται από ισραηλινές βόμβες στις 20 Ιούλη του 2014. Ο ίδιος γλίτωσε γιατί το είχε εγκαταλείψει μία βδομάδα πριν, βλέποντας ότι οι συνεχείς ισραηλινοί βομβαρδισμοί στη γειτονιά του θέτουν σε κίνδυνο τον ίδιο και την οικογένειά του.

Δυο μέρες μετά (στις 22 Ιούλη), οι σιωνιστές ανακοινώνουν προσωρινή κατάπαυση του πυρός. Ο Χααραρά επιστρέφει στο σπίτι του και το βλέπει κατεστραμμένο ολοσχερώς, πράγμα που επιβεβαιώνει το τοπικό συμβούλιο του παλαιστινιακού υπουργείου Δημοσίων Εργων, το οποίο συντάσσει προκαταρκτική έκθεση ζημιών, μαζί με απεσταλμένους του Προγράμματος Ανάπτυξης του ΟΗΕ (UNDP). Τον Οκτώβρη του 2014, ο Χααραρά παίρνει ένα επίδομα ενοικίου 1.200 δολαρίων από τον ΟΗΕ για να πληρώσει το νοίκι αφού σπίτι δεν έχει. Το ίδιο γίνεται και το Γενάρη του 2015 (παίρνει άλλα 1.200 δολάρια).

Την ίδια περίοδο, κάνουν αυτοψία στην περιοχή που ήταν το σπίτι του (η οποία έχει σχεδόν ισοπεδωθεί) υπάλληλοι του παλαιστινιακού υπουργείου Δημοσίων Εργων. Το ίδιο γίνεται και τον Φλεβάρη, με το UNDP να ξεκινά, μέσω τοπικών εργολάβων, τον καθαρισμό από τα συντρίμια της περιοχής που βρισκόταν το σπίτι του, ο οποίος ολοκληρώνεται μέχρι το Μάρτη. Τον Απρίλη, το υπουργείο δίνει στον Χααραρά μία σκηνή, την οποία στήνει στο σημείο που ήταν το σπίτι του και τοποθετεί σ' αυτήν

ό,τι έπιπλο διασώθηκε. Ο ίδιος με την οικογένειά του εξακολουθούν να κατοικούν με νοίκι στην πόλη της Γάζας, όμως η σκηνή θα χρησιμεύσει και σαν αναγνωριστικό σημείο για την ανοικοδόμηση του σπιτιού του.

Το Μάη του 2015, το υπουργείο Δημοσίων Εργων ζητά από τους κατοίκους της Γάζας να ξεκινήσουν τη διαδικασία για τη λήψη άδειας οικοδομής, ετοιμάζοντας τα σχετικά χαρτιά και σχέδια, προκειμένου να λάβουν τα χρήματα για την ανοικοδόμηση του σπιτιού τους. Η Δημαρχία ζητά αρκετή χαρτούρα και αποδείξεις ιδιοκτησίας, που πολλές φορές δεν είναι εύκολο να βρεθούν. Αν έχουν χαθεί, λόγω των καταστροφών του πολέμου, θα πρέπει να αναζητηθούν από τα αρχεία των κρατικών υπηρεσιών, πράγμα επίπονο και χρονοβόρο. Γι' αυτό ο Χααραρά προσλαμβάνει δικηγόρο, προκειμένου να επιταχύνει τη διαδικασία και τον πληρώνει με 100 δολάρια για να μαζέψει τα χαρτιά.

Τον Ιούνη, ο Χααραρά πηγαίνει στην Πολεοδομία, καταθέτει τα σχετικά χαρτιά και σχέδια και πληρώνει 2.800 δολάρια για να πάρει άδεια οικοδομής. Εκεί του δίνουν τοπογραφικό με τη θέση που θα μπορέσει να ξαναχτίσει. Σύμφωνα με το νόμο, η ανοικοδόμηση δεν μπορεί να ξεκινήσει αν δεν έρθουν πρώτα οι μηχανικοί ιδιωτικών εταιριών να σκανάρουν την περιοχή και να συντάξουν αναλυτικά σχέδια του σπιτιού του και χάρτες της περιοχής, πράγμα που κρατά δύο βδομάδες. Η Δημαρχία παίρνει αυτά τα σχέδια και τους χάρτες και μέσα σε δύο μήνες ολοκληρώνει τους ελέγχους που χρειάζονται να γίνουν. Ο Χααραρά πληρώνει 3.500 δολάρια γι' αυτό το λόγο. Εξοδα που δεν καλύπτονται από τη διεθνή

Ιδού οι... προοδευτικές δυνάμεις του Τσίπρα!

Αποφασισμένος να προωθήσει ένα πακέτο αντεργατικών μεταρρυθμίσεων στο δημόσιο τομέα είναι ο ιταλός πρωθυπουργός Ματέο Ρέντσι, σύμφωνα με απόρρητο έγγραφο που έβγαλε στο φως της δημοσιότητας η «Κοριέρε ντέλα Σέρα». Σε πρώτη φάση ο Ρέντσι θέλει να θεσπίσει την κατάργηση της ετήσιας αυτόματης αύξησης των μισθών που παίρνουν οι δημόσιοι υπάλληλοι και ταυτόχρονα την άρση της μονιμότητας, για να μπορέσει να εφαρμόσει την «αξιολόγηση» με βάση τις ανάγκες του Δημοσίου. Αν αυτό σας θυμίζει τα ποσοστά στα οποία έπρεπε να κατανεμθούν οι «αξιολογούμενοι» δημόσιοι υπάλληλοι στην Ελλάδα, βάσει παλαιότερου μνημονιακού νόμου, δεν κάνετε λάθος. Κάτι τέτοιο σχεδιάζει να εφαρμόσει ο Ρέντσι.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με όσα αποκάλυψε η ιταλική εφημερίδα, οι μισθοί των εργαζόμενων στο Δημόσιο δεν θα αυξάνονται αυτόματα, όπως συμβαίνει μέχρι τώρα, αλλά θα αξιολογούνται και θα παίρνει αύξηση μόλις το 20% των εργαζόμενων, βάσει των κριτηρίων αποδοτικότητας που θα θεσπιστούν. Το σχέδιο περιλαμβάνει επίσης υποχρεωτικές μετατάξεις σε άλλη υπηρεσία που χρειάζεται προσωπικό, καθώς και διετή διαθεσιμότητα με το 80% του μισθού τους. Αν περάσει η διετία και δεν υπάρχει θέση για να τοποθετηθεί, ο εργαζόμενος θα απολύεται.

Η Ιταλία δεν έχει υπογράψει κάποιο Μνημόνιο, όμως προωθούνται αντεργατικά μέτρα σαν κι αυτά που θεσπίστηκαν στη χώρα μας με τα Μνημόνια. Κι ο Τσίπρας με την κλίκα του μας λένε ότι η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία μετακινείται σε προοδευτικές θέσεις και φέρνουν σαν παραδείγματα τον Ρέντσι και τον Ολάντ! Αφού ίδιοι είναι πια, λογικό από τη μεριά των Τσιπραίων να μιλούν για... προοδευτικό μέτωπο.

εποικισμοί στη Δυτική Οχθη ενώ

χρηματοδότηση για την ανοικοδόμηση της Λωρίδας της Γάζας.

Ο Χαραρά παίρνει την άδεια οικοδομής τον Ιούλη του 2015 (ένα χρόνο μετά από την καταστροφή του σπιτιού του) και περιμένει να του δοθούν τα χρήματα για να χτίσει. Στις αρχές Αυγούστου του 2015, το υπουργείο Δημοσίων Έργων καλεί τον Χαραρά και ορισμένους γείτονές του και τους ενημερώνει ότι είναι δικαιούχοι μιας δωρεάς από το Κατάρ. Είναι το υπουργείο που καθορίζει ποιος θα πάρει πρώτος τα χρήματα από τους δωρητές και δεδομένου ότι αυτά είναι λίγα, καθώς πολλά από τα δισεκατομμύρια δολάρια που οι δωρητές υποσχέθηκαν στη διάσκεψη του Καΐρου ότι θα δώσουν δεν έχουν δοθεί ακόμα, καταλαβαίνετε ότι το... λάδωμα πέφτει σύννεφο.

Ακόμα όμως κι αν κάποιος πάρει τα χρήματα, για να πάρει τσιμέντο θα πρέπει το παλαιστινιακό υπουργείο Δημοσίων Έργων

να κάνει αίτηση στους Ισραηλινούς μέσω του Μηχανισμού Ανοικοδόμησης της Γάζας, που ιδρύθηκε από τον ΟΗΕ. Η αίτηση θα πρέπει να έχει την έγκριση του UNDP, του Ισραήλ και της Παλαιστινιακής Αρχής μέχρι να εμφανιστεί στο σύστημα το όνομα του δικαιούχου. Στελέχη του Μηχανισμού Ανοικοδόμησης της Γάζας ελέγχουν αν το τσιμέντο χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή του σπιτιού ή αν πουλήθηκε στη μαύρη αγορά.

Στις 19 Αυγούστου του 2015, ο Χαραρά καταγράφηκε ως δικαιούχος της δωρεάς από το Κατάρ και την επόμενη μέρα αναθέτει σε μια κατασκευαστική εταιρία να του χτίσει το σπίτι, στην οποία πληρώνει μέρος των χρημάτων. Στα τέλη του Σεπτεμβρίου, ολοκληρώνεται η κατασκευή της θεμελίωσης και ο Χαραρά ενημερώνει τη Δημαρχία για την πρόοδο των εργασιών. Στα μέσα Οκτώβρη, η Δημαρχία στέλνει τους υπαλλήλους της να ελέγξουν την ολο-

κλήρωση της θεμελίωσης και δίνει άδεια για την έναρξη κατασκευής των τοίχων. Ο Χαραρά καταθέτει την άδεια στο υπουργείο Δημοσίων Έργων, το οποίο του δίνει κάποια χρήματα, και μέχρι τα τέλη του Νοέμβρη ολοκληρώνει τις κατασκευές. Το Γενάρη του 2016 έχει χτίσει τον πρώτο από τους τρεις ορόφους του σπιτιού του και μετακομίζει εκεί μαζί με τον παντρεμένο γιο του, ο οποίος παλαιότερα κατοικούσε στον επάνω όροφο. Το κόστος των κατασκευών ξεπέρασε τα 61.000 δολάρια, από τα οποία έχει πάρει γύρω στα 56.000, ενώ έχει καταβάλει 130 τόνους τσιμέντου.

Μέχρι τον Ιούλη του 2016, ο Χαραρά δεν έχει ολοκληρώσει την κατασκευή όλου του σπιτιού του και έχει αναγκαστεί να δανειστεί χρήματα, γιατί οι δωρεές δεν καλύπτουν τα έπιπλα, χαλιά και λοιπό οικιακό εξοπλισμό. Έτσι, ο Χαραρά περιμένει την επόμενη δωρεά για να μπορέσει να χτίσει τους υπόλοιπους ορόφους του σπιτιού του, στο ισόγειο του οποίου είναι πλέον αναγκασμένες να στοιβάζονται οι οικογένειες που έμειναν πριν στο τριώροφο (η έννοια της οικογένειας εκεί είναι διαφορετική, καθώς τα αγόρια που παντρεύονται μένουν στο ίδιο σπίτι, το οποίο επεκτείνεται συνήθως καθ' ύψος).

Η ιστορία του Χαραρά δεν είναι η μόνη ούτε η πιο αντιπροσωπευτική, αφού ήταν από τους «τυχερούς» που πήραν τα χρήματα για να χτίσουν. Δείχνει όμως ανάγλυφα πώς εξελίσσεται η ανοικοδόμηση της Γάζας. Κι αυτό δε γίνεται μόνο λόγω «γραφειοκρατίας» αλλά κυρίως γιατί το τσιμέντο δίνεται με το σταγονόμετρο, όπως και οι «δωρεές». Οι σιωνιστές εξακολουθούν να τιμωρούν τον παλαιστινιακό λαό που εξακολουθεί να αντιστέκεται στην κατοχή. Με αυτόν τον τρόπο, όμως, περισσότερη οργή συσσωρεύουν παρά απόγνωση.

«Περίεργες» αποφάσεις

Στις 27 Ιούλη, η Κομισιόν ανακοίνωσε ότι ο πρόεδρός της Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ διόρισε τον Μισέλ Μπαρνιέ, πρώην αντιπρόεδρο της Κομισιόν και πρώην υπουργό της Γαλλίας, «ως επικεφαλής διαπραγματευτή, αρμόδιο για την προετοιμασία και τη διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων με το Ηνωμένο Βασίλειο βάσει του άρθρου 50 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Ο Γιούνκερ έκανε και δήλωση για να τονίσει: «Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος που ο φίλος μου Μισέλ Μπαρνιέ αποδέχτηκε αυτό το σημαντικό και γεμάτο προκλήσεις καθήκον. Γι' αυτήν τη δύσκολη εργασία ήθελα έναν πεπειραμένο πολιτικό. Ο Μισέλ είναι ένας έμπειρος διαπραγματευτής με πλούσια πείρα σε σημαντικούς τομείς πολιτικής που σχετίζονται με τις διαπραγματεύσεις, λόγω των θέσεων που κατείχε στο παρελθόν ως υπουργός Εξωτερικών και Γεωργίας και ως μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με αρμοδιότητες για την περιφερειακή πολιτική, τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις καθώς και για την εσωτερική αγορά και τις υπηρεσίες. Διαθέτει εκτεταμένο δίκτυο επαφών στις πρωτεύουσες όλων των κρατών

μελών της ΕΕ και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, γεγονός που το θεωρώ πολύτιμο προσόν για τα νέα του καθήκοντα. Ο Μισέλ θα έχει πρόσβαση σε όλο το δυναμικό της Επιτροπής που απαιτείται για την εκτέλεση των καθηκόντων του. Θα αναφέρεται απευθείας σε εμένα και θα τον καλώ να ενημερώνει τακτικά το Σώμα των Επιτρόπων προκειμένου η ομάδα μου να είναι ενήμερη για τις διαπραγματεύσεις. Είμαι σίγουρος ότι θα ανταποκριθεί σε αυτή τη νέα πρόκληση και θα μας βοηθήσει να αναπτύξουμε μια νέα εταιρική σχέση με το Ηνωμένο Βασίλειο, μετά την αποχώρησή του από την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Σκληραίνει ο Γιούνκερ και ο γερμανογαλλικός άξονας, ήταν τα σχόλια που επικράτησαν στον ευρωπαϊκό Τύπο. Οχι μόνο προσεοφλεί την αποχώρηση της Βρετανίας από την ΕΕ, πριν καν η κυβέρνησή της υποβάλει αίτημα βάσει του άρθρου 50 της Συνθήκης, αλλά βάζει και ως επικεφαλής διαπραγματευτή τον σκληρό συντηρητικό Μπαρνιέ, που τρέφει τα χειρότερα των αισθημάτων για τη Βρετανία. Είναι πιο γκολικός από τον Ντε Γκολ! Ήταν χαρακτηριστικό το ότι ως νομιμοποιητική βάση για την απόφασή του ο Γιούνκερ

επικαλούνταν το ανακοινωθέν της **άτυπης** συνόδου των **27** αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων στις 29 Ιουνίου 2016. Μια απόφαση που δεν έχει καμία νομική ισχύ, γιατί ήταν άτυπη, ενώ δεν συμμετείχε η Βρετανία. Ακόμα και αυτή η δήλωση ήταν προσεκτική: «Εμείς, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων των 27 κρατών μελών, καθώς και οι πρόεδροι του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκφράζουμε βαθιά θλίψη για το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στο Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά σεβόμαστε τη βούληση που εξέφρασε η πλειοψηφία του βρετανικού λαού. Εως ότου το Ηνωμένο Βασίλειο αποχωρήσει από την ΕΕ, **το δίκαιο της ΕΕ εξακολουθεί να εφαρμόζεται και στο Ηνωμένο Βασίλειο, τόσο σε σχέση με τα δικαιώματα όσο και τις υποχρεώσεις».**

Στη δήλωση που έκανε μετά το τέλος της άτυπης συνόδου ο πρόεδρος της ΕΕ Ντόναλντ Τουσκ τόνισε: «**Δεν θα γίνει κανενός είδους διαπραγματεύση έως ότου το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποιήσει επισήμως την πρόθεσή του να αποχωρήσει».** Παρά ταύτα, ο Γιούνκερ διόρισε επικεφαλής διαπραγματευτή!

Πιο «κουφή», όμως, ήταν η

απόφαση που πήρε ο Γιούνκερ μερικές μέρες μετά το διορισμό του Μπαρνιέ ως επικεφαλής διαπραγματευτή σε μια διαπραμάτευση που επισήμως δεν υφίσταται. Στις 2 Αυγούστου, ανακοίνωσε «την πρόθεσή του να αναθέσει το χαρτοφυλάκιο για θέματα Ασφάλειας της ΕΕ (Security Union) στον Sir Julian KING, υποψήφιο Επίτροπο από το Ηνωμένο Βασίλειο!» Αμέσως μετά το δημοψήφισμα έκανε δεκτή την παραίτησή του κανονικού επιτρόπου, λόρδου Τζόνναθαν Χιλ, άφησε την Κομισιόν «ορφανή» από βρετανό επίτροπο για κάνα μήνα και τώρα ανακοίνωσε ότι θα διορίσει έναν υποψήφιο επίτροπο για να εκπροσωπεί τη Βρετανία στην Κομισιόν (έχει συνεννοηθεί και με την Μεί, είπε). Δεν του δίνει, όμως, το σημαντικό χαρτοφυλάκιο των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, που είχε ο Χιλ, αλλά ένα υποδεέστερο χαρτοφυλάκιο.

Είναι γνωστή η αγάπη του Γιούνκερ για το καλό ούισκι, αλλά δεν πρέπει να αποδοθούν σ' αυτή οι αυτονομικά αντικρουόμενες αυτές αποφάσεις. Πρέπει να αποδοθούν στον άγριο ανταγωνισμό ανάμεσα στα βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα της Ευρώνης-σης. Αναμένεται συνέχεια.

Του έπεσαν όλα μαζί

Δημοσκόπηση της Ifop, που δόθηκε στη δημοσιότητα την περασμένη Δευτέρα επεφύλασσε μια ιδιαίτερα δυσάρεστη έκπληξη για τον Φρανσουά Ολάντ και την κυβέρνησή του. Για πρώτη φορά καταγράφηκε τεράστιο ποσοστό δυσάρεσκειας στο ζήτημα της «αντιμετώπισης της τρομοκρατίας». Συγκεκριμένα, το 41% δεν έχει «καθόλου εμπιστοσύνη» στον πρόεδρο και την κυβέρνηση της χώρας, ενώ το 30% «μάλλον δεν έχει εμπιστοσύνη». Ηξερε, λοιπόν, πολύ καλά τι έκανε ο Σαρκοζί, όταν αρνήθηκε να προσχωρήσει στο υπό τον Ολάντ «εθνικό μέτωπο κατά της τρομοκρατίας», μετά τις τελευταίες επιθέσεις (στη Νίκαια και στην εκκλησία στο Σεντ-Ετιέν-ντε-Ρουβρέ), αλλά ανέβασε τους τόνους ενάντια στον Ολάντ, κατηγορώντας τον για ανικανότητα. Για μια ακόμα φορά ο «κοντός» απέδειξε ότι είναι ο πιο προικισμένος πολιτικός που έχει η γαλλική δεξιά και θα είναι έκπληξη αν δεν πάρει το χρίσμα για να τεθεί και πάλι αντιμέτωπος με τον Ολάντ και τη φουριόζα Μαρίν Λεπέν στις επερχόμενες προεδρικές εκλογές.

Αν ήταν έλληνας πολιτικός ο Ολάντ θα του είχαν κολλήσει το προσωνύμιο του «γκαντέμ». Έκανε ένα σχεδιασμό και του ήρθαν όλα ανάποδα. Και μαζεμένα. Περίμενε να σηκώσει το κύπελλο του Euro 2016 μέσα στο «Σταντ ντε Φρανς» του Σεν Ντενί, αλλά είδε να το σηκώνει ο Κριστιάνο Ρονάλντο. Τις προηγούμενες μέρες είχε φροντίσει να κάνει αισθητή την παρουσία του στην κερκίδα και στα αποδυτήρια των «μπλε», ενώ η προπαγάνδα του Ελιζέ είχε «στρατολογήσει» τον πρώτο σκόρερ Αντουάν Γκρισμάν που έκανε δηλώσεις για το πόσο τους εμψυχώνει ο πρόεδρος όταν κατεβαίνει στα αποδυτήρια. Πλην όμως, η χαρά κράτησε μόνο λίγες μέρες, από τις 7 Ιούλη που η Γαλλία νίκησε τη «μισήτη» Γερμανία, μέχρι τις 10 Ιούλη, όταν ηττήθηκε μέσα στο σπίτι της από την Πορτογαλία.

Η επόμενη κίνηση που σχεδίαζε ο Ολάντ, αφού «κατακτούσε» το Euro 2016, ήταν να βγει στις 14 Ιούλη, μέρα που σε όλη τη Γαλλία γιορτάζεται η πτώση της Βασιλίας και να ανακοινώσει το τέλος της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Ούτε αυτό του βγήκε. Ο «τρελός νταλικέρης» της Νίκαιας τον πρόλαβε και τον υποχρέωσε όχι μόνο να παρατείνει την «κατάσταση έκτακτης ανάγκης», αλλά και να διακηρύξει ότι «βρισκόμαστε σε πόλεμο». Ομως, λίγες μέρες αργότερα, δυο σεσημασμένοι νεαροί αραβικής καταγωγής, ο ένας εκ των οποίων μάλιστα βρισκόταν υπό επιτήρηση με «βραχιολάκι», διότι είχε συλληφθεί να προσπαθεί να πάει στη Συρία, κατάφεραν να σφάξουν τον 86χρονο καθολικό παπά μέσα στην Εκκλησία του, αποδεικνύοντας ότι καμιά «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» δεν μπορεί να εμποδίσει αυτούς που τους έχουν ονομάσει «μοναχικούς λύκους» να σκορπούν τον τρόμο στη Γαλλία, που εξακολουθεί να μάχεται κατά του ISIS στην περιοχή Συρίας-Ιράκ.

Καθώς του έπεσαν όλα μαζεμένα και γύρισαν το σχεδιασμό του τούμπα, ο γάλλος πρόεδρος αποφάσισε να κόψει τις φετινές διακοπές. Ακόμα και στη Βραζιλία για την τελετή έναρξης των ολυμπιακών αγώνων πραγματοποιήσε ταξίδι αστραπή. Αναχώρησε Τετάρτη και το Σάββατο (σήμερα) επιστρέφει στο Παρίσι, για να ξεκινήσει μια «πορεία στο λαό», με επισκέψεις στην παλιά εκλογική του περιφέρεια και άλλες περιοχές της Γαλλίας, που θα επιλέξουν προσεκτικά οι σύμβουλοι «επικοινωνίας» του Ελιζέ. Το πολύ να πάει λίγες μέρες διακοπές, κάπου στη Νότια Γαλλία, αλλά και από εκεί θα βρίσκεται σε καθημερινή επαφή με τον πρωθυπουργό Βαλς και τους υπουργούς Εσωτερικών και Αμυνας, δηλώνουν οι επικοινωνιολόγοι του. Εμείς θα τον συμβουλευάμε, καλού κακού, να κάνει και κανένα... ευχέλαιο κατά της γκαντεμιάς.

Πεισματάρης σαν μουλάρι

Κι εκεί που ο Κόρμπιν νόμισε ότι τη γλίτωσε (ειδικά μετά το διορισμό του Τζόνσον ως υπουργού Εξωτερικών στην κυβέρνηση Μεί), βγήκαν δυο οικονομικοί σύμβουλοί του και αμφισβήτησαν ευθέως την ικανότητά του να κερδίσει τις επόμενες εκλογές. Πώς μπορεί να πείσει το λαό κάποιος που αμφισβητείται από την πλειοψηφία της κοινοβουλευτικής του ομάδας, δήλωσε ο Σάμιον Ρεν-Λιούις, καθηγητής στο πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και μέλος της επιτροπής οικονομικών συμβούλων του Εργατικού Κόμματος. Ο Κόρμπιν είναι «απολύτως, πλήρως μη εκλέξιμος» ("absolutely, completely unelectable") δήλωσε με βρετανικό φλέγμα ο Ντέιβιντ Μπλαντσφλάουερ, πρώην μέλος της επιτροπής νομισματικής πολιτικής της τράπεζας της Αγγλίας, επίσης οικονομικός σύμβουλος στην επιτροπή που είχε δημιουργήσει ο σκώδης υπουργός Οικονομικών Τζον ΜακΝτόνελ, και αναφερόταν απευθείας στον Κόρμπιν.

Και οι δύο έχουν παραιτηθεί από σύμβουλοι του Κόρμπιν και διακηρύσσουν δημόσια ότι ο Ουεν Σμιθ είναι ο μόνος που μπορεί να οδηγήσει τους Εργατικούς σε νίκη επί των Τόρις της Τερίζα Μεί στις εκλογές του 2020. Παρά τις επιθέσεις, ο Κόρμπιν δείχνει πείσμα μουλαριού, ενώ οι άνθρωποί του κατηγορούν τον Σμιθ ότι προσπαθεί να διασπάσει το κόμμα. Απευθύνεται στα συνδικάτα και τη βάση του κόμματος, όπου εξακολουθεί να έχει δύναμη, και πιστεύει ότι θα τα καταφέρει να παραμείνει αρχηγός.

στο ψαχνό

Η είδηση

«Τον Αύγουστο δεν υπάρχουν ειδήσεις» είχε γράψει κάποτε ο Ουμπέρτο Εκο. Η φράση του έγινε παροιμιώδης επειδή ταλαιπωρήθηκε από κάθε άσχετο, που την απομόνωνε απ' αυτά που ήθελε να πει ο συγγραφέας της και στεκόταν μόνο στο τυπικό της περιεχόμενο.

Πέρυσι τον Αύγουστο στη χώρα μας παράγονταν ειδήσεις με τη σέσουλα. Και τι ειδήσεις: πρώτα η υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου και του πρώτου εφαρμοστικού του νόμου, μετά η προκήρυξη εκλογών και η μίνι διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ.

Φέτος, όμως, με κλεισμένη την πρώτη αξιολόγηση του τρίτου Μνημόνιου και ενόψει της δεύτερης, που τοποθετείται το φθινόπωρο, αποφάσισαν να κλείσουν και τη Βουλή για τρεις εβδομάδες ώστε να επιβεβαιώσουν τον Εκο: οι μόνες ειδήσεις θα είναι αυτές που θα παράγονται από τις κορόνες που θα εκτοξεύουν ο Τσίπρας, ο Μητσοτάκης, οι υπουργοί, τα στελέχη, ο θλιβερός θίασος της Κεντροαριστεράς. Οχι πραγματικές ειδήσεις, δηλαδή, όπως εννοούσε ο ιταλός σημειολόγος που μας άφησε χρόνους τον περασμένο χειμώνα.

Οποιος, όμως, προσπαθεί να φτάσει στην ουσία των πραγμάτων, ερευνώντας το βάθος τους και όχι τα επιφανή, θα συμφωνήσει μαζί μας πως υπάρχει μια είδηση που θα έπρεπε να μας στοιχειώνει: η αστική πολιτική είναι η μόνη που παράγει ειδήσεις, σημαντικές ή ασήμαντες αδιάφορο. Εργατική πολιτική, συγκροτημένη, ικανή να παράξει ειδήσεις, δεν υπάρχει.

Εκτός αν θεωρήσουμε είδηση τις προετοιμασίες για τη διαδήλωση στη ΔΕΘ, η οποία έχει αποκτήσει τη σημασία που έχει για τους καθολικούς το ετήσιο προσκύνημα στην Παναγία της Λούρδης, για τους ορθόδοξους το προσκύνημα στην ομώνυμη της Τήνου και για τους μουσουλμάνους ένα προσκύνημα στη Μέκκα. Αμέσως μετά τα πανηγύρια του δεκαπενταύγουστου θ' αρχίσουν οι ανακοινώσεις, τα πύρινα προσκλητήρια και οι επαφές με τα γραφεία ταξιδιών για τη ρύθμιση των λεπτομερειών του... προσκυνηματος. Είμαστε σίγουροι ότι προσκλητήριο θα απευθύνει ακόμα και ο... ΣΥΡΙΖΑ, που το συνηθίζει να διαδηλώνει ενάντια... στον εαυτό του.

Τον φετινό Αύγουστο μάλλον δε θα υπάρξουν ειδήσεις, γι' αυτό είναι μια ευκαιρία στοχασμού και αναστοχασμού. Το «τι να κάνουμε;» της εποχής μας έχει γίνει πιεστικό σε βαθμό ασφυξίας, καθώς αυτό που ονομάζουμε αυθόρμητο κίνημα της εργατικής τάξης έχει αποσυρθεί από το προσκήνιο και έτσι δεν υπάρχουν ευκαιρίες για κάθε λογής ακτιβισμούς που αφήνουν στην άκρη τα ιστορικών διαστάσεων καθήκοντα των επαναστατών.

Τώρα, κάθε επαναστάτης βρίσκεται αντιμέτωπος κυρίως μ' αυτά τα καθήκοντα, καθώς οι κάθε είδους αγωνιστικές εκκλήσεις αποδεικνύονται ανίσχυρες να δημιουργήσουν αυθόρμητο διεκδικητικό κίνημα.

Στην ουρά του αυθόρμητου κινήματος ή στην κεφαλή του, χωρίς να εξαρτιόμαστε από τα σκαμπανεβάσματά του; Ιδού το «αρχαίο» ερώτημα που προβάλλει επίκαιρο όσο ποτέ και βγάζει κοροϊδευτικά τη γλώσσα του στους μοντέρνους αυθορμητιστές που δε διαφέρουν σε τίποτα από τους παλιούς.

Στην κεφαλή του κινήματος, όχι ως νεροκουβαλητές της πολιτικής καθυστέρησης, αλλά ως φορείς επαναστατικής πολιτικής, που φωτίζει το σήμερα, που υποδεικνύει (όσο κι αν δεν αρέσει σε πολλούς το ρήμα) δρόμους, που οργανώνει, που αναλύει θεωρητικά και αποκρυσταλλώνει προγραμματικά τα βασικά προτάγματα ενός κινήματος οργανωμένου πολιτικά σε ταξική βάση.

Τώρα που πήραν το κολάι με τα εγκαίνια, δεν τους σταματάει τίποτα. Θα κόβουν τις κορδέλες δυο και τρεις φορές για το ίδιο έργο. Πρώτος διδάξας ο Λαλιώτης, δεύτερος ο Σουφλιάς, οι Τσιπραίνοι απλώς το κάνουν κατά τα μνημονιακά χρόνια. Όσο για τη ζωγραφισμένη νεροκοκοκύθα που περιεργάζεται χαρούμενος ο Τσίπρας, εύκολα την περνάς για φαλλικό σύμβολο (πραιτέρω συνειρμούς δε θέλουμε να κάνουμε). Αν αναρωτιέστε ποιος είναι ο διοπτροφόρος που κάθεται πρώτο τραπέζι πίστα, μαζί με τον πρωθυπουργό και τους υπουργούς, σας ενημερώνουμε πως πρόκειται για τον γενικό γραμματέα της Κυβέρνησης, μέλος της παιδικής χαράς από τότε που ο Παππάς καρατόμησε τον Σαγιά (χωρίς ποτέ να μάθουμε πάνω σε τι τσακώθηκαν).

KONTRES

Αντίστροφη μέτρηση

Μάζεψε μεσημεριάτικα (και εσπευσμένα) το μισό υπουργικό συμβούλιο υπό τη μορφή του ΚΥΣΚΟΙΠ (κυβερνητικό συμβούλιο κοινωνικής πολιτικής), φώναξε τις κάμερες, έκανε τα «κονέ» για να μεταδοθεί η ομιλία του (ή έστω τμήμα της) σε εθνικό δίκτυο (για να είναι άχρηστο ακόμα και το ζάπινγκ) και εκφώνησε ένα λογύδριο στο οποίο απλώς επανέλαβε πράγματα που έχουν ήδη νομοθετήσει ή έχουν εξαγγείλει ότι θα νομοθετήσουν.

Συνήθως, οι πρωθυπουργοί τα κάνουν αυτά στη ΔΕΘ. Ο Τσίπρας αισθάνθηκε την ανάγκη να το κάνει ένα μήνα πριν από τη ΔΕΘ, στην οποία προφανώς θα επαναλάβει όσα είπε στο ΚΥΣΚΟΙΠ. Σε κάθε περίπτωση, αυτή η εσπευσμένη και σπασμωδική κίνηση προπαγάνδας μέσα στο κατακαλόκαιρο δε δείχνει πρωθυπουργό σίγουρο για τη θέση του, αλλά πρωθυπουργό που βλέπει το έδαφος να φεύγει κάτω από τα πόδια του και αγωνιά να σταθεί όρθιος. Αυτό λέει η ιστορική πείρα και ο Τσίπρας δεν πρόκειται ν' αποτελέσει εξαίρεση.

Κουτοπονηριές

Τι πρότεινε ο Κούλης στον Τσίπρα σε σχέση με τη συνταγματική αναθεώρηση; Το ανακοίνωσε δημόσια η ΝΔ. Του πρότεινε να συμφωνήσουν τώρα ποια άρθρα του συντάγματος πρέπει να αναθεωρηθούν κι αυτό να γίνει με πλειοψηφία που θα ξεπερνά κατά πολύ τις απαραίτητες 180 ψήφους. Ετσι, η επόμενη Βουλή θα μπορεί με 151 ψήφους να καθορίσει το νέο περιεχόμενο των αναθεωρούμενων άρθρων. Μ' άλλα λόγια, ο Κούλης -που περνιέται για έξυπνος- ζητά από τον Τσίπρα να του δώσει την άνεση να τροποποιήσει αυτός το σύνταγμα καταπώς γουστάρει, αφού ευελπιστεί ότι θα είναι ο επόμενος πρωθυπουργός, επομένως θα έχει μια πλειοψηφία τουλάχιστον 151 βουλευτών (από τη ΝΔ και κάποιο άλλο ή κάποια άλλα κόμματα) που θα τον στηρίζουν.

Ο Τσίπρας, φυσικά, δεν είναι κορόιδο να του προσφέρει τέτοιο δώρο. Αν φτάσει σε ψηφοφορία για τις προς αναθεώρηση διατάξεις, θα κάνει τέτοια πρόταση που η ΝΔ θα είναι αναγκασμένη να την καταψηφίσει, έτσι που η πρόταση να περάσει με λιγότερες από 180 ψήφους, οπότε η όποια επόμενη κυβέρνηση να χρειάζεται 180 για να καθορίσει το νέο περιεχόμενο της διάταξης.

Προειδοποίηση

«Κανείς δεν έχει ιστορικό και δημοκρατικό δικαίωμα να διαθέσει τις εγγυήσεις του αυστηρού χαρακτήρα του Συντάγματος επειδή νομίζει ότι θα είναι ο νικητής των επόμενων εκλογών. **Το Σύνταγμα δεν είναι λάφυρο του νικητή των εκλογών αλλά συνδιοκτησία όλων των πολιτών.** Προϊόν ιστορικής συναίνεσης και άρα συμβιβασμού που διευρύνει τις συνταγματικές πλειοψηφίες». Η προειδοποίηση απευθύνεται ευθέως στον Κούλη και δεν προέρχεται από όποιον κι όποιον, αλλά από τον Ευάγγελο Βενιζέλο. Με την ιδιότητα του συνταγματολόγου δημοσίευσε εκτενές άρθρο στην ιστοσελίδα του για να την πέσει στον Τσίπρα, χωρίς να παραλείψει να προειδοποιήσει και τον Μητσοτάκη.

Εκείνο που υποστηρίζει ο Βενιζέλος είναι πως ναι μεν το σύνταγμα προβλέπει από το 1975 ότι αν η πρώτη ψηφοφορία βγάλει 180, τότε στη δεύτερη αρκούν 151 ψήφοι, όμως χαρακτηρίζει αυτή τη δυνατότητα «άκρως επικίνδυνη για τον αυστηρό χαρακτήρα του Συντάγματος και τον συναινετικό χαρακτήρα της αναθεωρητικής διαδικασίας». Και εξηγεί: «Μια πλειοψηφία τριών πέμπτων ως προς την ανάγκη αναθεώρησης μπορεί να συγκεντρωθεί εύκολα ενώ άλλη αναθεώρηση θέλουν οι μεν και άλλοι οι δε. Αυτό επιτρέπει στην απόλυτη, δηλαδή την απλή πλειοψηφία των 151 της επόμενης Βουλής, να διαμορφώσει την συνταγματική διάταξη όπως θέλει, χωρίς

τις αναγκαίες συναινέσεις και συμπράξεις. Όλοι πχ συμφωνούν στην ανάγκη αναθεώρησης της διάταξης περί του τρόπου εκλογής του ΠτΔ και ψηφίζουν αυτή να καταστεί αναθεωρητέα. Μετά τις εκλογές βλέπουμε ότι οι μεν θέλουν άμεση εκλογή του ΠτΔ, ενώ οι δε έμμεση εκλογή από τη Βουλή με πχ σχετική πλειοψηφία ή εκλογή από διευρυμένο εκλεκτορικό σώμα. Είναι όμως αργά. Η απλή πλειοψηφία της δεύτερης Βου-

Εργαλειοποίηση

Για τους συριζαίους δεν υπάρχει ψέμα και αλήθεια. Υπάρχει μόνο η πολιτική σκοπιμότητα της στιγμής. Γι' αυτό και εργαλειοποιούν το ψέμα ή την αλήθεια για το ίδιο θέμα, αδιαφορώντας για την ουσία. Βγαίνει για παράδειγμα ο Μουζάλας στη Βουλή και σε μια από τις συνήθεις «εκρήξεις ειλικρίνειας» που τον χαρακτηρίζουν, κλαψουρίζοντας για να αποσπάσει τη συναίνεση της αντιπολίτευσης, παραδέχεται ότι ναι μεν υπάρχουν κάποια κονδύλια για να οργανωθούν σχολεία για τα παιδιά των προσφύγων, όμως δεν υπάρχει περίπτωση αυτά τα σχολεία να είναι έτοιμα το φθινόπωρο, κατά την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς. Ετσι, λέγοντας την αλήθεια, ο Μουζάλας έθεσε εαυτόν στο απυρόβλητο της αντιπολιτευτικής κριτικής.

Αντίθετα με τον Μουζάλα, ο Φίλης οργάνωσε συνάντηση με τον Καμίνη, για να βρει ευκαιρία να πει ότι το υπουργείο είναι έτοιμο να εντάξει τα παιδιά των προσφύγων σε τάξεις υποδοχής, που θα είναι έτοιμες αμέσως μόλις ξεκινήσει η νέα σχολική χρονιά. Το πολύ-πολύ να υπάρξει καθυστέρηση λίγων ημερών, υποστηρίζει το υπουργείο Παιδείας. Φυσικά, λέει ψέματα. Στην αρχή της σχολικής χρονιάς τα σχολεία είναι μπάχαλο για τα ελληνόπουλα, πόσο μάλλον για τα προσφυγόπουλα.

λής επιβάλλει τη βούλησή της ως σύνταγμα».

Τζαρτζαρίσματα

Ο ΣΥΡΙΖΑ (το κόμμα, όχι η κυβέρνηση) κατήγγειλε τον Τόσκα για τις εισβολές σε τρεις καταλήψεις που στέγαζαν πρόσφυγες στη Θεσσαλονίκη. Η κίνηση «Πράττω» του Κοτζιά, στην οποία ανήκει και ο Τόσκας, σχολίασε πως «το γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ, αντί να ασχολείται με την επέμβαση του διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδος για την Τράπεζα Αττικής, ασχολείται με τον αναπληρωτή υπουργό Προστασίας του Πολίτη Νίκο Τόσκα, ο οποίος **επιτελεί έργο στο πλαίσιο της κυβερνητικής πολιτικής, που του έχει αναθέσει ο πρωθυπουργός και πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ**».

Το καρφί (τι καρφί, κάρφαρος) δεν είναι μόνο για το γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και για τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης που είναι αρμόδιος για τις τράπεζες. Και για τον πρωθυπουργό, βεβαίως βεβαίως, που έκανε πως δεν κατάλαβε. Αφησε τους παρακάτω να τζαρτζάρονται σαν παίκτες του αμερικάνικου φούτμπολ, με τη σκέψη ότι στο τέλος αυτός θα είναι ο κερδισμένος, αφού μπορεί να πάρει «κάτι» από την κάθε πλευρά. Από τους Κοτζιάδες και Τόσκηδες την εφαρμογή του νόμου και της τάξης, από το μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ τη δήθεν ευαισθησία για τα κοινωνικά εγχειρήματα. Συν μια ακόμα επίθεση κατά του Στουρνάρα, που κάποιοι τον σπρώχνουν να βγει μπροστά ως πολιτικός ηγέτης.

Σιχάματα

«Σκέφτηκα πολύ αν έπρεπε να δημοσιοποιήσω το γεγονός ότι τήρησα την υπόσχεσή μου και έδωσα σε δέκα δικαιούχους του ΕΚΑΣ το ποσό που είχαν χάσει από την ψήφιση του σχετικού νόμου. Ήδη στους λογαριασμούς δέκα δικαιούχων έχουν πιστωθεί από τη βουλευτική μου αποζημίωση τα αντίστοιχα ποσά», δήλωσε η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Άννα Βαγενά. Και συνέχισε: «Το δημοσιοποιώ τώρα όχι για να αποσπάσω επαίνους και να παραστήσω τη φιλότιμο, αλλά για να δηλώσω κατηγορηματικά την πεποίθησή μου ότι υπάρχουν περιθώρια και από τις βουλευτικές αποζημιώσεις, αλλά και από τους υψηλούς μισθούς του δημοσίου για περικοπές, προς όφελος των χαμηλοσυνταξιούχων. Η κίνησή μου είναι συμβολική και σας διαβεβαιώ ότι τα χρήματα που δίνω δεν είναι από το περίσσειμα, αλλά από το υστέρημα του οικογενειακού μου προϋπολογισμού». Όλα τα λεφτά ήταν το υστερόγραφο της δήλωσής της: «Υ.Γ. Ελπίζω η είδηση **να τύχει της ίδιας δημοσιότητας** με προηγούμενες που με είχαν στοχοποιήσει όλο αυτό το διάστημα»!

Μοναδικό δικό μας σχόλιο ο τίτλος του σημειώματος.

Γελοιότητα

Το σχολιάζουμε με λίγη καθυστέρηση επειδή αποτελεί τυπικό δείγμα της αβάσταχτης πολιτικής γελοιότητας που χαρακτηρίζει κάποιους πολιτικούς χώρους. Το ΣΕΚ (συνιστώσα της ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ) εξέδωσε ανακοίνωση για να χαιρετίσει... «την ηρωική αντίσταση των λαών της Τουρκίας που απέτρεψαν το στρατιωτικό πραξικόπημα». Όπως σημειώνει, οι «χιλιάδες [που] βγήκαν στους δρόμους κόντρα στα τανκς και ματαίωσαν τα σχέδια των πραξικοπηματιών (...) δεν ήταν απλά “οπαδοί του Ερντογάν”, ήταν μαχητές της δημοκρατίας που έδειξαν με τον πιο χειροπιαστό τρόπο ποια είναι η δύναμη που μπορεί να φράζει το δρόμο σε χούντες. Είναι η συλλογική δράση και ενότητα από τα κάτω»!!!

Τον ρώτησε;

Πρόβλημα να περάσει ακόμα και αυτόν τον μεσοβέζικο διαχωρισμό κράτους και Εκκλησίας θα έχει ο Τσίπρας. Και το πρόβλημα δε θα το έχει μόνο από το δεσποταριάτο, αλλά και από τον ακροδεξιό κυβερνητικό εταίρο. Αλήθεια, ρώτησε τον Καμμένο αν συμφωνεί στη «ρητή κατοχύρωση της θρησκευτικής ουδετερότητας του Κράτους», έστω και «με διατήρηση για ιστορικούς και πρακτικούς λόγους της αναγνώρισης της Ορθοδοξίας ως κρατούσας Ορθοσκείας»; Τον ρώτησε αν συμφωνεί «στην κατοχύρωση της **υποχρεωτικότητας του πολιτικού όρκου**, στις ορκωμοσίες των αιρετών του πολιτεύματος, των δικαστών και των υπόλοιπων δημόσιων λειτουργών»;

Ο,τι και να τους υποσχεθεί ο Τσίπρας, το θεωρούμε απίθανο οι δεσποτάδες να δεχτούν μια τέτοια λύση. Κι αν δε δεχτούν οι δεσποτάδες, είναι πάρα πολύ δύσκολο να δεχτεί ο Καμμένος, αφήνοντας στη ΝΔ τη δυνατότητα να τον χτυπά από τα δεξιά (κι όχι μόνο στη ΝΔ, αλλά και στους νεοναζί και σε άλλα ακροδεξιά μορφώματα με τα οποία απευθύνονται στην ίδια εκλογική πελατεία).

Σιγά την τιμή

Τίτλος: «Η χαμένη τιμή του Κοινοβουλίου». Υπότιτλος: «Βαριές εκφράσεις, εκνευρισμός και έλλειψη ανοχής και σεβασμού υποβαθμίζουν το επίπεδο του κοινοβουλευτικού διαλόγου και τραυματίζουν την εικόνα της Βουλής». Δύο σελίδες αφιέρωμα στη σαββατιάτικη έκδοση της ναυαρχίδας του ομίλου Ψυχάρη («Τα Νέα», 30-31.7.2016). Παραπάει η υποκρισία, ρε μάγκες. Παλιότερα έπαιζαν και μπουινιές στη Βουλή. Όταν ψήφιζαν όλοι μαζί το τρίτο Μνημόνιο είχαν βρει τη χαμένη τιμή, έτσι δεν είναι;

Εξοντωτικές ποινές «προς παραδειγματισμόν»

Με μια προκλητική απόφαση, το τρομοδικείο που δίκασε την υπόθεση για το σχέδιο Φοίνικας, με πρόεδρο τον πρόεδρο εφετών Β. Μπάση και μέλη τις εφέτες Αρ. Κανελλοπούλου και Παν. Γιαννακοπούλου, αγνόησε την ακροαματική διαδικασία και τα στοιχεία που προέκυψαν απ' αυτήν, αγνόησε την εμπειριστατωμένη αγοράευση του συνηγόρου του Α. Τσαβδαρίδη, Π. Τσονάκα, και αποφάσισε την ενοχή του κατά το κατηγορητήριο, επιβάλλοντάς του συνολική ποινή 32 ετών για τέσσερις κατηγορίες, κατά συγχώνευση φυλάκιση 21 ετών!

Όπως είχε πει ο συνήγορός του, ο Τσαβδαρίδης έδρασε μόνος του, δεν υπήρξε ένταξη σε τρομοκρατική οργάνωση, από το δέμα που έστειλε στον πρώην διοικητή της Αντιτρομοκρατικής Χωριανόπουλο (δεν έφτασε ποτέ στον προορισμό του) δεν προέκυψε κοινός κίνδυνος για άνθρωπο και στην πράξη όλη αυτή η ιστορία με το δέμα ήταν μια τρύπα στο νερό. Αν το δικαστήριο κατέληγε να τον κηρύξει ένοχο, η μόνη κατηγορία που θα

μπορούσε να του προσάψει είναι η απόπειρα επικίνδυνης σωματικής βλάβης, και μάλιστα απρόσφορης, σύμφωνα με το άρθρο 309 του ΠΚ.

Το «βομβοδέμα» ήταν κυριολεκτικά τζούφιο. Το έπιασαν εννιά άνθρωποι, το σφράγισαν, κόλλησαν γραμματόσημα, έπεσε πολλές φορές κάτω και στην τελευταία πτώση προκλήθηκε μια στιγμιαία φλόγα, χωρίς να προκληθεί έκρηξη. Γι' αυτό το τζούφιο δέμα ο Α. Τσαβδαρίδης καταδικάστηκε για απόπειρα ανθρωποκτονίας!

Το τρομοδικείο καταδίκασε τον Τσαβδαρίδη κατά το κατηγορητήριο, γιατί τον αντιμετώπισε ως πολιτικό αντίπαλο του καπιταλιστικού συστήματος. Και εξάντλησε πάνω του τη σκληρότητά του, με στόχο να στείλει τρομοκρατικό μήνυμα στους νέους αγωνιστές.

Στα δέκα φυλακισμένα μέλη της ΣΠΦ το τρομοδικείο επέβαλε την εξίσου εξοντωτική συνολική ποινή των 74 ετών φυλάκισης (κατά συγχώνευση 21) για ηθική αυτοργία στην έκρηξη στο αυτοκίνητο της πρώην διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού Μ. Στέφη.

Ανεμος ανάπτυξης απογειώνει τα... λουκέτα!

Ανεμος... ανάπτυξης λυσομανάει στην Ελλάδα των Μνημονίων. Τουλάχιστον αυτή την αίσθηση αποκομίζει κανείς, αν δώσει σημασία στις τοποθετήσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων: από τον ΓΑΠ, το success story και τις επενδύσεις του Σαμαρά, μέχρι τους Τσιπροκαμμένους και τις αναπτυξιακές τους τροχιές. Όμως τα λουκέτα στις επιχειρήσεις, που αυτός ο άνεμος «έφερε», δείχνουν το ακριβώς αντίθετο.

Σύμφωνα με έρευνα της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, τη δεκαετία 2004-2014 ο μέσος όρος των κηρυγμένων σε πτώχευση επιχειρήσεων (που δεν μπορούν να αποπληρώσουν τα χρέη τους) ανήλθε στις 457 το χρόνο. Ο μέσος όρος των χρεών τους ήταν 470 εκατ. ευρώ και ο μέσος όρος των εργαζόμενων που είχαν αξιώσεις έναντι των αφεντικών τους ήταν 1.265. Η χρονιά όμως που έδωσε ώθηση στους δύο αυτούς μέσους όρους ήταν το 2014 (η χρονιά του... success story), όταν τα χρέη των επιχειρήσεων έφτασαν τα 1,8 δισ. (αύξηση του μέσου όρου κατά 46%) ενώ οι εργαζόμενοι που είχαν αξιώσεις έφτασαν κατά μέσο όρο τους 2.214! Ποσά και αριθμοί εξωφρενικοί για μια εποχή κατά την οποία επενδύσεις και εξοδοι στις αγορές έδιναν και έπαιρναν (σύμφωνα πάντα με τους Σαμαροβενιζέλους).

Στην ίδια έρευνα αναδεικνύεται και το προφανές: τα χρέη αυξάνονται συνεχώς κατά τα χρόνια των Μνημονίων. Και την πληρώνουν συγκεκριμένοι κλάδοι. Το μεγαλύτερο ποσοστό στην κατανομή των πτωχεύσεων για το χρονικό διάστημα 2010-2014 κατέχουν εμπορικές επιχειρήσεις (χονδρικό και λιανικό εμπόριο) και συνεργεία αυτοκινήτων. Ακολουθούν κλάδοι όπως η εστίαση. Με λίγα λόγια, το μάρμαρο δεν το πληρώνουν οι μεγαλοαστοί και οι κολοσσοί τους αλλά

το μικροαστικό κομμάτι της κοινωνίας, για το οποίο τις περισσότερες φορές η επιχείρησή είναι και η αποκλειστική πηγή εισοδήματος για μια οικογένεια.

Μια άλλη σημαντική παρατήρηση είναι η εξής: το 2014, που τα μπόφορ του αναπτυξιακού ανέμου ανέβηκαν, οι πτωχεύσεις ως αριθμός μειώθηκαν. Όμως, τα στοιχεία του βεβαιωμένου παθητικού (βεβαιωμένες υποχρεώσεις των επιχειρήσεων) αυξήθηκαν από το 2013 κατά 1,1 δισ. περίπου (από 699 εκατ. το 2013 σε 1,8 δισ. το 2014). Αυτό δείχνει ότι το τσουνάμι

Ποιος φοβάται την Ελένη;

Για τις επαγγελματικές δραστηριότητες της συζύγου του πρωθυπουργού γινόταν η συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής και ο Φίλης απαντούσε στον γαλάζιο βουλευτή που ζητούσε την ακύρωση της πρόσληψης της κ. Μπαζιάνα από το ΕΜΠ, εξηγώντας ότι πρόκειται για επιλογή του ΕΜΠ στην οποία η κυβέρνηση δεν έχει καμιά ανάμιξη. Οπότε πετάχτηκε η Ελενίτσα η Αυλωνίτου και κατακεραύνωσε τον δεξιό: «Δηλαδή, επειδή είναι γυναίκα πρωθυπουργού δεν μπορεί να έχει καριέρα και επάγγελμα».

Ποιος είδε τον Φίλη και δε φοβήθηκε. Κοίταξε τη «συντρόφισσά» του μ' εκείνο το βλέμα του «θέλω να γίνω τραμπούκος αλλά δεν με βοηθάνε τα κιλά μου» και την αποστόμωσε: «Τη στήριξή σας δεν την έχει ανάγκη ούτε ο πρωθυπουργός ούτε η κυρία Μπαζιάνα. Αυτού του είδους τις συνηγορίες δεν τις έχουν ανάγκη». Μα τι είπε η (λέμε τώρα) κοπέλα και ενοχλήθηκε ο Φίλης; Ή μήπως έσπευσε να της φράξει το στόμα, επειδή όποιον πιάνει στο στόμα της η Αυλωνίτου τον κάνει ρόμπα;

Το μοναδικό «ενοχοποιητικό» στοιχείο ήταν ότι στις 10 Ιούνη του 2013 η Ολγα Οικονομίδου διάβασε δήλωση εκ μέρους των δέκα φυλακισμένων μελών της ΣΠΦ, με την οποία χαιρέτιζαν την ενέργεια ασύλληπτων μελών της οργάνωσης που έβαλαν βόμβα στο αυτοκίνητο της Στέφης. Είναι η πρώτη φορά που κρατούμενοι αγωνιστές καταδικάζονται -και μάλιστα σε βαριές ποινές- για ηθική αυτοργία σε ενέργεια συντρόφων τους, με τους οποίους δεν είχαν κάποια επαφή, επειδή τόλμησαν να χαιρετίσουν αυτή την ενέργεια.

Ο Σπ. Μάνδουλας αθώωθηκε με αμφιβολίες για την κατηγορία της συμμετοχής σε «τρομοκρατική» οργάνωση και χωρίς αμφιβολίες για την απόπειρα ανθρωποκτονίας με το τζούφιο «βομβοδέμα» και τις υπόλοιπες κατηγορίες. Η αθωωτική απόφαση για την κατηγορία της ένταξης σε «τρομοκρατική» οργάνωση, με αμφιβολίες, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με βάση τη νομική επιστήμη, αλλά εξυπηρετεί σκοπιμότητες.

Όταν αθώνεται ένας κα-

τηγορούμενος έχει το δικαίωμα να ζητήσει αποζημίωση από το δημόσιο για το χρόνο κράτησής του. Το έκανε ο συνήγορος του Σπ. Μάνδουλα, Α. Κανελλόπουλος, διευκρινίζοντας ότι ο εντολέας του δεν αιτείται την εκδίκηση αποζημίωσης, αλλά μόνο την αναγνώριση για αποζημίωση, όπως προβλέπεται από το άρθρο 539 του ΚΠΔ. Η χρηματική αποζημίωση που προβλέπεται από τον ΚΠΔ κινείται μεταξύ 8,8 και 29,45 ευρώ την ημέρα. Η εισαγγελέας πρότεινε την απόρριψη του αιτήματος με το επιχείρημα ότι δεν έχει γίνει τελεσίδικη η απόφαση. Και το τρομοδικείο δέχτηκε την πρότασή της!

Από το αναρχικό στέκι Ναδύρ είχαν κατασχεθεί υπολογιστές. Ο συνήγορος Α. Κανελλόπουλος ζήτησε να αποδοθούν οι υπολογιστές στον Σπ. Μάνδουλα. Και αυτό το αίτημα απορρίφθηκε από το τρομοδικείο. Οι δύο αυτές αποφάσεις για τον Σπ. Μάνδουλα πιστοποιούν ότι το τρομοδικείο εξακολουθεί να τον αντιμετωπίζει, και μετά την αθώωσή του, ως πολιτικό αντίπαλο του συστήματος!

Δεύτερος και καταϊδρωμένος

Μετακομίζουμε, έγραψε ο Κούλης και «ποστάρισε» τη φωτογραφία του στο άδειο γραφείο, αφήνοντας να εννοηθεί ότι βοηθάει κι αυτός στη μετακόμιση από τη Συγγρού στο Μοσχάτο. Δεύτερος και καταϊδρωμένος πάλι. Γιατί ο Γιωργάκης είχε πάρει σκούπα και φαράσι και βοηθούσε τους εθελοντές στο σκούπισμα των χώρων του ΣΕΦ όπου είχε γίνει το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Για να μην πούμε για τον Ολάντ που έχει βγάλει την πιο σουρεαλιστική φωτογραφία ever: μπλε κοστούμι, μπλε γραβάτα, γυαλισμένο σκαρπίνι και να κάνει ξυστρί σε γελάδα, ρίχνοντας νερό με το λάστιχο και τρίβοντας με βούρτσα και σφουγγάρι.

Ρυθμίσεις για την ιδιωτική εκπαίδευση

Προσπάθεια ανάκτησης φιλεργατικών «ατού» ενόψει νέων αντεργατικών μέτρων

Το πολιτικό Βατερλό των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ και του Τσίπρα προσωπικά με τον εκλογικό νόμο, η αποτυχία αλλαγής της πολιτικής ατζέντας ακόμη και με το σίριαλ της συνταγματικής αναθεώρησης, αλλά και τα δυσβάσταχτα μέτρα που ήδη υφίσταται η εργαζόμενη κοινωνία και τα νέα που θα έρθουν από τον Σεπτέμβρη, που θα βάζουν σε εφαρμογή τις νέες απαιτήσεις των δανειστών (απελευθέρωση απολύσεων, η πρόβλεψη να μπει ένα μελλοντικό ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα «στο γύψο», κ.λπ.), καθώς και η αναπόφευκτη ενεργοποίηση του «κόφτη» σε μισθούς και συντάξεις, οδήγησε τους Τσιπροκαμένους να προωθήσουν επιτέλους τη ρύθμιση για την ιδιωτική εκπαίδευση, αν και πετσοκομμένη.

Στις 27 Ιούλη ο Φίλης κατέθεσε στη Βουλή το νομοσχέδιο «Ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις», στο οποίο περιλαμβάνονται και ρυθμίσεις για τα ιδιωτικά σχολεία (άρθρο 28).

Είναι η τρίτη απόπειρα της συγκυβέρνησης να βάλει μια τάξη στο χάος που επικρατεί στο χώρο αυτό, έπειτα από το γενικό ξεσάλωμα των σχολαρχών που ακολούθησε τις σχετικές ρυθμίσεις Αρβανιτόπουλου με τη μεταφορά των ιδιωτικών εκπαιδευτικών στο υπουργείο Εργασίας και την παύση ουσιαστικά κάθε ελέγχου στη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων από το υπουργείο Παιδείας.

Θυμίζουμε ότι η πρώτη προσπάθεια έγινε με το νομοσχέδιο Μπαλτά, που ουδέποτε κατατέθηκε στη Βουλή. Η δεύτερη από τον Φίλη (το νομοσχέδιο για την Έρευνα κατατέθηκε τελικά στη Βουλή χωρίς το άρθρο 40 που περιλάμβανε τις σχετικές ρυθμίσεις) απέτυχε επίσης, καθώς οι σχολάρχες, μαζί με όλο τον εσμό του φανερού νεοφιλελευθερισμού «ανέβηκαν στα κεραμίδια» και οι συριζαίοι ανέγκρουσαν πρύμναν, αφού δε θέλουν να συγκρουστούν με το κεφάλαιο -ντόπιο και ξένο- σε όλα τα επίπεδα, προκειμένου να παραμείνουν στην εξουσία.

Τώρα, όμως, καθώς οι γενικότερες πολιτικές εξελίξεις έχουν «σφίξει» και η αποδοχή τους ακόμα και από τους ψηφοφόρους τους έχει καταβαρυνθεί, προσπαθούν με τέτοιες κινήσεις να ανακτήσουν υποτυπώδως κάποια φιλεργατικά «ατού» σε μια μερίδα εργαζόμενων, ενόψει και των νέων αντεργατικών μέτρων, που θα βαθύνουν ακόμα παραπέρα την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού.

Οι ρυθμίσεις για την ιδιωτική εκπαίδευση

Μετά το άρθρο 29 του ν.682/1977 (Α' 244), όπως έχει τροποποιηθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 11 του Ν.1035/1980 (Α' 60), προστίθεται άρθρο 30, ως εξής:

«Άρθρο 30

Σχέση εργασίας, διάρκεια σύμβα-

σης-λύση σχέσης εργασίας

1. Οι διδάσκοντες στα ιδιωτικά σχολεία εκπαιδευτικοί, υπηρετούν με σχέση εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου κατά τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους.

2. Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί προτείνονται προς πρόσληψη από τον ιδιοκτήτη του ιδιωτικού σχολείου και μετά την έγκριση της πρότασης από το Διευθυντή της οικείας Διεύθυνσης συνάπτουν σύμβαση ορισμένου χρόνου, η οποία αρχίζει την ημέρα παροχής των υπηρεσιών από τον εκπαιδευτικό και λήγει την 31η Αυγούστου του δεύτερου έτους από την πρόσληψή του. Κατά τη λήξη της διετίας ο ιδιοκτήτης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση. Μετά την πάροδο της διετίας και εφόσον η σύμβαση δεν καταγγελθεί κατά τα ανωτέρω, μετατρέπεται αυτοδικαίως σε σύμβαση αορίστου χρόνου.

3. Η σύμβαση αορίστου χρόνου είναι δυνατόν να καταγγελθεί μόνο για τους παρακάτω λόγους:

α) Εάν ο εργοδότης επικαλείται και αποδεικνύει επαρκώς αιτιολογημένη διαταραχή του εκπαιδευτικού κλίματος στο σχολείο λόγω αδυναμίας συνεργασίας εργοδότη-εκπαιδευτικού.

β) Κατάργηση σχολείου.

γ) Κατάργηση τάξεων και τμημάτων τάξεων. Στην περίπτωση αυτή είναι επιτρεπτή η απόλυση αυτών που έχουν τη μικρότερη προϋπηρεσία στην εκπαίδευση και μηδενίζεται το ωράριό τους. Από τις απολύσεις αυ-

τές εξαιρούνται οι διδάσκοντες που είναι και ιδιοκτήτες των σχολείων.

δ) Συμπλήρωση του 70ού έτους της ηλικίας των εκπαιδευτικών.

ε) Οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί απολύονται από τον ιδιοκτήτη του σχολείου στο οποίο υπηρετούν λόγω:

αα) σωματικής ή πνευματικής ανικανότητας που διαπιστώνεται από την οικεία κατά τόπο πρωτοβάθμια υγειονομική επιτροπή του Δημοσίου και, ύστερα από ένσταση του ενδιαφερομένου, από τη δευτεροβάθμια υγειονομική επιτροπή του Δημοσίου,

ββ) συμπλήρωσης του χρόνου υπηρεσίας που θεμελιώνει δικαίωμα προς λήψη πλήρους σύνταξης από φορέα ασφάλισης των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Σε αυτή την περίπτωση, η λύση της σχέσης εργασίας επέρχεται κατά την λήξη του διδακτικού έτους,

γγ) επιβολής της πειθαρχικής ποινής της απόλυσης από το οικείο πειθαρχικό συμβούλιο,

δδ) ανεπάρκειας ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων τους, η οποία διαπιστώνεται από το οικείο υπηρεσιακό συμβούλιο και στηρίζεται σε δύο τουλάχιστον υπηρεσιακές εκθέσεις που συντάσσονται από τον αρμόδιο Διευθυντή Εκπαίδευσης και αφορούν δύο τουλάχιστον συνεχόμενα διδακτικά έτη.

4. Κατά τη διάρκεια της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου, η σύμβαση μπορεί να καταγγελθεί από τον ιδιοκτήτη για τους περιοριστικά αναφερόμενους στην παράγραφο 3

λόγους.

5. Ο ιδιωτικός εκπαιδευτικός εκπίπτει αυτοδικαίως της υπηρεσίας, εάν καταδικαστεί με αμετάκλητη απόφαση σε ποινή συνεπαγόμενη απόλυση για τους δημοσίους υπαλλήλους.

6. Οι αποχωρούντες ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, λόγω συμπλήρωσής του συντάξιμου χρόνου ή του 70ού έτους της ηλικίας τους, δικαιούνται αποζημίωση ίση προς το ήμισυ της προβλεπόμενης στην παρ. 4 για την περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας.

7. Ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί απολύονται εξαιτίας ανεπάρκειας ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων τους, η οποία διαπιστώνεται από το οικείο υπηρεσιακό συμβούλιο ή εξαιτίας επιβολής της πειθαρχικής ποινής της απόλυσης, δεν δικαιούνται αποζημίωση.

8. Μόνιμοι εκπαιδευτικοί της δημόσιας εκπαίδευσης, άλλοι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι, υπάλληλοι Ν.Π.Δ.Δ. και συνταξιούχοι, οι οποίοι δεν μετέχουν σε φορείς ελέγχου των ιδιωτικών σχολείων, δύναται να απασχολούνται στην ιδιωτική εκπαίδευση, εφόσον υπάρχει έλλειψη στην Επετηρίδα Ιδιωτικής Εκπαίδευσης και στην αντίστοιχη ειδικότητα.

9. Η σχέση εργασίας μεταξύ του ιδιοκτήτη ιδιωτικού σχολείου και του ιδιωτικού εκπαιδευτικού λύεται με το θάνατο, την έκπτωση, την αποδοχή παραίτησης και την απόλυση, για την οποία εκδίδεται πράξη του αρμόδιου Διευθυντή Εκπαίδευσης. Στις περιπτώσεις απολύσεων ιδιωτικών εκπαιδευτικών, το αρμόδιο κατά περίπτωση Υπηρεσιακό Συμβούλιο (ΠΥΣΔΕ, ΠΥΣΠΕ, ΚΥΣΠΕ, ΚΥΣΔΕ), επιβεβαιώνει εάν η σύμβαση εργασίας καταγγέλθηκε νομίμως, διαπιστώνει εάν η καταγγελία είναι καταχρηστική ή μη και εισηγείται σχετικά με την απόλυση στον αρμόδιο Διευθυντή Εκπαίδευσης, ο οποίος έχει δέσμια αρμοδιότητα να εκδώσει διαπιστωτική πράξη, σύμφωνη με την εισήγηση του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Απολύσεις ιδιωτικών εκπαιδευτικών, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, που λαμβάνουν χώρα χωρίς την προβλεπόμενη κατά τα ανωτέρω πράξη του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου είναι άκυρες.

10. Παράτηση ιδιωτικού εκπαιδευτικού κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους επιτρέπεται μόνο με τη συναίνεση του ιδιοκτήτη ή για αποχρώντα λόγο εκτιμώμενο από τον οικείο Δ/ντή Εκπαίδευσης. Η παραίτηση, για να θεωρείται έγκυρη, πρέπει να υποβάλλεται από τον εκπαιδευτικό αυτοπροσώπως στο ιδιωτικό σχολείο και εντός 5 ημερών στον Διευθυντή εκπαίδευσης. Η αποδοχή αυτής κοινοποιείται αμέσως προς τον ιδιοκτήτη, ο οποίος υποχρεούται εντός πέντε (5) ημερών να υποβάλει πρόταση για το διορισμό αντικαταστάτη. Ο παραιτηθείς δεν μπορεί να αποχωρήσει από το σχολείο πριν από την ανάληψη

των καθηκόντων του αντικαταστάτη του, εκτός εάν παρήλθε μήνας από την υποβολή της παραίτησής του και δεν του έγινε κοινοποίηση της αποδοχής της. Οι διοριζόμενοι στη δημόσια εκπαίδευση, ως μόνιμοι ή ως αναπληρωτές, ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, λογίζονται αυτοδικαίως παραιτούμενοι από το ιδιωτικό σχολείο στο οποίο υπηρετούν, μόλις αναλάβουν υπηρεσία στη δημόσια εκπαίδευση.

11. Η απόλυση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών εξαιτίας πειθαρχικού παραπτώματος, ανεπάρκειας ή νόσου, επέρχεται από την κοινοποίηση της οικείας πράξης στον ιδιωτικό εκπαιδευτικό.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του Ν. 682/1977 (Α' 244) αντικαθίσταται, ως ακολούθως:

«Παρέκκληση ως προς το ωρολόγιο πρόγραμμα διδασκαλίας και πρόσθετες εκπαιδευτικές δραστηριότητες πέραν του ωρολογίου προγράμματος, ιδίως ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, ενίσχυση της γλωσσομάθειας κ.λπ. επιτρέπονται, κατόπιν ελέγχου νομιμότητας ως προς το πρόγραμμα σπουδών και το παιδαγωγικό περιεχόμενο της διδασκαλίας από την κατά περίπτωση αρμόδια Δ/νση Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Οι προϋποθέσεις για την παρέκκληση και τις πρόσθετες εκπαιδευτικές δραστηριότητες πέραν του ωρολογίου προγράμματος είναι οι ακόλουθες:

αα) Το ανώτατο όριο του εβδομαδιαίου ωρολογίου προγράμματος διδασκαλίας των ιδιωτικών σχολείων δε μπορεί να υπερβαίνει τις σαράντα (40) ώρες για όλες τις τάξεις,

ββ) Το εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα διδασκαλίας (ΕΩΠΔ) αποφασίζεται το πρώτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου από τον/την Διευθυντή/ντρια του σχολείου σε συνεργασία με τον σύλλογο διδασκόντων και τον υπεύθυνο σχολικό σύμβουλο. Το ΕΩΠΔ βασίζεται σε παιδαγωγικά κριτήρια κατά τη συγκρότησή του και υποβάλλεται σε τρία αντίγραφα στον αρμόδιο σχολικό σύμβουλο για θεώρηση, ο οποίος επιστρέφει ένα αντίγραφο στο σχολείο και ένα στέλνει για ενημέρωση στον οικείο Διευθυντή Εκπαίδευσης,

γγ) Η παρέκκληση αφορά όλους τους μαθητές της τάξης ή των τάξεων για τις οποίες χορηγείται. Στην οικεία Διεύθυνση Εκπαίδευσης δηλώνεται κάθε είδους προαιρετική σχολική δράση (παρέκκληση) μη προβλεπόμενη από το ισχύον ωρολόγιο πρόγραμμα (ΦΕΚ 1324 Β' /2016), κατά τα ανωτέρω μαζί με τον αριθμό των τμημάτων, των μαθητών και των διδασκόντων,

δδ) Για τα ιδιωτικά Νηπιαγωγεία η έγκριση παρέκκλησης χορηγείται με διαδικασία αντίστοιχη αυτής που προβλέπεται για τα ιδιωτικά Δημοτικά Σχολεία, όπως αυτή καθορίστηκε με

την παρούσα και οι διδάσκοντες θα πρέπει να έχουν τα τυπικά προσόντα που προβλέπονται από τη σχετική κείμενη νομοθεσία.»

3. Το εδάφιο β' της παρ. 4 του άρθρου 27 του ν. 682/1977 (Α' 244), όπως προστέθηκε με την παρ. 14 του άρθρου 47 του ν.3848/2010 (Α' 71), αντικαθίσταται, ως εξής:

«β) Σε περίπτωση κατάργησης τάξεων ή τμημάτων καθώς και αν οι ώρες διδασκαλίας ενός μαθήματος δεν επαρκούν προκειμένου οι εκπαιδευτικοί να καλύψουν το ωράριο του διοριστηρίου τους, ανατίθενται στους εν λόγω εκπαιδευτικούς, άλλες σχολικές δράσεις και δραστηριότητες σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες της σχολικής μονάδας, όπως ιδίως, ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, ενίσχυση της γλωσσομάθειας, συντονισμός κλάδου ή άλλης ομάδας εκπαιδευτικών, διοργάνωση αθλητικών, πολιτιστικών, καλλιτεχνικών και άλλων δράσεων, ανάθεση ωρών ως υπευθύνων εργασιών ή διοικητικό έργο, προκειμένου να συμπληρώσουν το υποχρεωτικό τους ωράριο».

Συμπεράσματα

◆ Συγκεκριμενοποιείται το καθεστώς των συμβάσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Η αρχική σύμβαση είναι διετής και αν αυτή δεν καταγγελθεί στο τέλος της διετίας, τότε μετατρέπεται αυτοδικαίως σε αορίστου χρόνου.

Μπαίνει, λοιπόν, περιορισμός στο καθεστώς των συμβάσεων, ώστε να αποτραπεί το γιγαντωμένο φαινόμενο, μετά τις ρυθμίσεις Αρβανιτόπουλου, των ολιγόμηνων συμβάσεων, που είχαν ως αποτέλεσμα ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί να απολύονται το καλοκαίρι και επομένως να μην πληρώνονται και να ξαναπροσλαμβάνονται τον Σεπτέμβρη.

◆ Η σύμβαση αορίστου χρόνου μπορεί να καταγγελθεί, πέραν όλων των άλλων περιπτώσεων που ισχύουν και για τους δημόσιους υπαλλήλους, «εάν ο εργοδότης επικαλείται και αποδεικνύει επαρκώς αιτιολογημένη διαταραχή του εκπαιδευτικού κλίματος στο σχολείο λόγω αδυναμίας συνεργασίας εργοδότη-εκπαιδευτικού». Επίσης, στην περίπτωση κατάργησης τάξεων και τμημάτων τάξεων, καθώς και «ανεπάρκειας ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων τους (σ.σ. των εκπαιδευτικών)».

Η «διαταραχή του εκπαιδευτικού κλίματος», η «αδυναμία συνεργασίας εργοδότη-εκπαιδευτικού», που διαπιστώνονται από τον σχολάρχη, αν και «επαρκώς αιτιολογημένες» και η «ανεπάρκεια ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων», είναι διατυπώσεις που φανερά δίνουν το δικαίωμα στους εμπόρους της γνώσης να απολύουν τελικά τους «ανεπιθύμητους» εκπαιδευτικούς, ειδικά αυτούς που τους «μπαίνουν στη μύτη», επειδή δε δέχονται να γίνουν «πρόβατα» και να υπακούουν τυφλά στις ορέξεις τους.

Βέβαια, σύμφωνα με το νόμο, οι απολύσεις αυτές συναντούν τώρα κάποια εμπόδια, αφού περνούν από τον έλεγχο του αντίστοιχου Υπηρεσιακού Συμβουλίου, που «επιβεβαιώνει εάν η σύμβαση εργασίας καταγγέλθηκε νομίμως, διαπιστώνει εάν η καταγγελία είναι καταχρηστική ή μη και εισηγείται σχετικά με την απόλυση στον

αρμόδιο Διευθυντή Εκπαίδευσης, ο οποίος έχει δέσμια αρμοδιότητα να εκδώσει διαπιστωτική πράξη».

Μπορεί οι σχολάρχες να μην επιθυμούν με τίποτε ούτε αυτά τα ελάχιστα εμπόδια, που οι συριζαίοι βλέπουν για να δώσουν σάρκα και οστά στην «υγιή επιχειρηματικότητα», στην οποία ομνύουν, όμως είναι γνωστό ότι τα Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι και αυτά κρατικά όργανα και γι' αυτό φροντίζουν να διαφυλάττουν σε κάθε περίπτωση τα συμφέροντα του συστήματος, ειδικά σε περιπτώσεις που οξύνεται η ταξική πάλη. Το σύστημα φροντίζει να θωρακίζεται, βλέποντας μακριά, στην ανάπτυξη των ταξικών αγώνων του μέλλοντος, που μπορεί να μην είναι και τόσο μακρινοί.

Είναι χαρακτηριστική η απάντηση που έδωσε το υπουργείο Παιδείας στο θόρυβο που ξεσήκωσαν ο Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Σχολείων, η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και τα φιλικά τους προσκείμενα ΜΜΕ: «το άρθρο δεν αφαιρεί τη δυνατότητα στους ιδιοκτήτες να απολύουν εκπαιδευτικούς με μία προϋπόθεση που ισχύει σε όλα τα πολιτισμένα κράτη: Να αιτιολογούν επαρκώς την απόλυση».

◆ Το διδακτικό ωράριο των ιδιωτικών εκπαιδευτικών παραμένει ως έχει, σύμφωνα με όσα προβλέπει το διοριστήριό τους, ανεξάρτητα από το αν καταργηθούν τάξεις ή τμήματα, ή οι ώρες διδασκαλίας ενός μαθήματος δεν επαρκούν για την κάλυψή του. Στους εκπαιδευτικούς αυτούς ανατίθενται άλλες σχολικές δράσεις και δραστηριότητες (ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, ενίσχυση της γλωσσομάθειας, διοικητικό έργο, κ.λπ.) προκειμένου να συμπληρώσουν το υποχρεωτικό τους ωράριο.

◆ Τα ιδιωτικά σχολεία μπορούν να πραγματοποιούν οποιαδήποτε εκπαιδευτική δράση πέραν του υποχρεωτικού ωρολόγιου προγράμματος (ενισχυτική διδασκαλία, πρόσθετη διδακτική στήριξη, ενίσχυση γλωσσομάθειας) με την προϋπόθεση να τη δηλώνουν και οι εκπαιδευτικοί να έχουν τα απαραίτητα τυπικά προσό-

ντα.

Δε υπάρχει, λοιπόν, φραγμός στις δράσεις, με τις οποίες οι σχολάρχες προσπαθούν να δαλεάσουν τους πελάτες τους (ασφαλώς αυτούς που διαθέτουν και τα οικονομικά μέσα). Απλά τώρα το υπουργείο Παιδείας επιχειρεί να ελέγξει στοιχειωδώς αυτές τις δράσεις, γεγονός που θα έχει ως αποτέλεσμα να περιοριστεί η μαύρη εργασία, η φοροδιαφυγή και να τηρούνται τα τυπικά προσόντα των διδασκόντων και οι όροι εργασίας τους.

Στην πραγματικότητα οι έμποροι της γνώσης έχουν πολλούς υπόγειους τρόπους για να διαφεύγουν τον έλεγχο. Αλλά δηλώνουν στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και άλλα κάνουν και όταν έρχεται ο αρμόδιος υπάλληλος να κάνει τον έλεγχο, αυτοί έχουν όλο το χρόνο να καλύψουν την παρανομία (τα ιδιωτικά σχολεία είναι «φρούρια» και δεν μπορεί ο καθένας να μπει ανεξέλεγκτα στους χώρους τους). Ας αφήσουμε δε, το γεγονός ότι πολλές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης κάνουν συνειδητά «τα στραβά μάτια» στις παρανομίες των σχολαρχών, αφού το αστικό κράτος και οι μηχανισμοί του είναι συνδεδεμένοι σαν το νύχι με το κρέας με το κεφάλαιο και την επιχειρηματική του δράση.

Επίσης, είναι γνωστό ότι οι εκβιασμοί στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς δίνουν και παίρνουν. Με τις ουρές των ανέργων να «καραδοκούν» να πάρουν τη θέση των «τυχερών εργαζόμενων», την απουσία ταξικού διεκδικητικού κινήματος και συλλογικής ταξικής συνείδησης, την απουσία ουσιαστικής προστασίας από τις ξεπουλημένες συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες, οι εργαζόμενοι είναι πολύ εύκολο να πέσουν θύματα του εργοδότη τους. Οι σχολάρχες άλλους μισθούς φαίνεται να καταβάλλουν τυπικά στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς και άλλους τελικά αυτοί να παίρνουν με συμφωνίες «κάτω από το τραπέζι».

Αντιδράσεις

Με την κατάθεση των ρυθμίσεων για τα ιδιωτικά σχολεία, αυτοί που δεν

έχουν «κάλυμμα» να εμφανίζονται ως το μακρύ χέρι του συστήματος, όπως μάταια προσπαθούν να κρύψουν οι συριζαίοι, ξεσήκωσαν θύελλα αντιδράσεων.

◆ Ο Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Σχολείων έβγαλε οργισμένη ανακοίνωση, σύμφωνα με την οποία το υπουργείο Παιδείας «αποφάσισε να κάνει το μόνο που γνωρίζει καλά: να ισοπεδώσει κάθε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Προσπαθεί να ανατρέξει, λοιπόν, με νέα τροπολογία που κατέθεσε, δύο βασικά πλεονεκτήματα: το ένα είναι η δυνατότητα επιλογής και αξιοκρατικής αντιμετώπισης του εκπαιδευτικού προσωπικού και το δεύτερο είναι οι δυνατότητες διαφοροποίησης στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα».

◆ Η ΝΔ διά του Φορτσάκη δήλωσε ότι «η νομοθετική ρύθμιση-τετατούργημα που προωθεί το Υπουργείο Παιδείας θα «στραγγαλίσει» τα ιδιωτικά σχολεία».

◆ Ο Δημήτρης Κωνσταντόπουλος, για λογαριασμό της Δημοκρατικής Συμπαράταξης απεφάνθη πως οι ρυθμίσεις για την ιδιωτική εκπαίδευση «υπηρετούν το σκληρό πυρήνα των συντεχνιών που δηλώνουν κομματικά ανήκοντες στο ΣΥΡΙΖΑ» και ότι «η ρύθμιση για τα Ιδιωτικά Σχολεία παρεμβαίνει ωμά και απροκάλυπτα στη διαμόρφωση των εκπαιδευτικών τους δραστηριοτήτων και στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών με αντιλήψεις που ταιριάζουν σε άλλα καθεστώτα».

Σημειώνουμε ότι το νομοσχέδιο βρίσκεται ακόμα στην επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Ως προς το ποια τελικά θα είναι η κατάληξη των ρυθμίσεων για τα ιδιωτικά σχολεία (αν θα ψηφισθούν ως έχουν ή τροποποιημένες), εμείς κρατούμε επιφυλάξεις, ειδικά μετά το παρελθόν των σχετικών προσπαθειών της συγκυβέρνησης.

Σημειώνουμε επίσης ότι η κυβέρνηση κρατάει ακόμη ανοιχτό το παζάρι με όσους αντιδρούν. Γι' αυτό δεν συμπεριέλαβε στις ρυθμίσεις και αυτές που αφορούν τα φροντιστήρια και τα

κέντρα ξένων γλωσσών, που υπήρχαν στο άρθρο 40 του Φίλη, που τελικά δεν μπήκε στο νόμο για την Ερευνα.

Το άρθρο αυτό προέβλεπε ότι «Στα ιδιωτικά σχολεία απαγορεύεται η χορήγηση άδειας φροντιστηρίου και άδειας κέντρου ξένων γλωσσών».

Και με τη σχετική αιτιολογική έκθεση, το υπουργείο Παιδείας ομολογούσε ότι και «Στα ιδιωτικά σχολεία λειτουργούν σήμερα εσωτερικά φροντιστήρια χωρίς να υφίσταται επ' αυτών ο απαραίτητος έλεγχος από το αρμόδιο Υπουργείο Παιδείας σχετικά με τους όρους και τις προϋποθέσεις λειτουργίας τους, αλλά και όσο αφορά στον έλεγχο των τυπικών τους προσόντων και του εν γένει εργασιακού καθεστώτος του προσωπικού που απασχολείται σε αυτά, γεγονός το οποίο αφενός δεν είναι σύμφωνο με την συνταγματικά θεσπισμένη εποπτεία του Κράτους στην ιδιωτική εκπαίδευση, αφετέρου υποβαθμίζει την ποιότητα των παρεχόμενων εκπαιδευτικών υπηρεσιών, μερικές φορές θέτοντας και σε κίνδυνο ακόμη και την υγεία και ασφάλεια των μαθητών».

Σήμερα, το υπουργείο αφήνει το θέμα να αιωρείται, όπως επίσης δεν ρυθμίζει και τη λειτουργία γενικά των φροντιστηρίων και των κέντρων ξένων γλωσσών που έκανε το σχετικό άρθρο 40.

Όσο για την αναφορά της αιτιολογικής έκθεσης των σημερινών ρυθμίσεων ότι αυτές συνάδουν με την πρόσφατη επικύρωση από τη Βουλή του Αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, σύμφωνα με τον οποίο προστατεύονται ρητά οι εργαζόμενοι από την ανατιολόγητη καταγγελία της σύμβασής τους, θεωρούμε ότι μόνο προπαγανδιστική αξία έχει. Τρόικα, ντόπιο κεφάλαιο και οι πολιτικοί υπηρέτες τους έχουν αποδείξει ότι προκειμένου να υπηρετήσουν τα συμφέροντά τους δε διστάζουν μπροστά σε τίποτε (τα συντάγματα και τα δικαιώματα του Ανθρώπου τα έχουν κάνει ήδη κουρελόχαρτα) και κάτι τέτοιες διακηρύξεις και νομοθετήματα τα χρειάζονται μόνο για να παραμυθιάζουν τους εργαζόμενους.

Αθλιότητα και ιδιωτικοποίηση στην Υγεία

Εμείς να δεχτούμε ότι κανάλια και αντιπολιτευόμενες φυλλάδες κάνουν την τρίχα τριχιά. Πρέπει να υπάρχει, όμως, η τρίχα για να μπορούν κάποιοι να την κάνουν τριχιά. Όταν γράφουν για το νοσοκομείο της Σαντορίνης, για παράδειγμα, δε γράφουν ψέματα. Κάθε εβδομάδα γίνεται αεροδιακομιδές ασθενών στην Κρήτη, γιατί το -μόνο κατ' όνομα - νοσοκομείο δεν μπορεί να τους περιβάλει. Εχει κρεβάτια, έχει εξοπλισμό, δεν έχει όμως γιατρούς και νοσηλεύτες.

Μάλλον δε θα έγραφαν τίποτα, γιατί αυτή είναι μια συνηθισμένη εικόνα σε όλη τη χώρα, αν οι Τσιπραίοι δεν οργάνωναν ολόκληρη φέεστα στη Σαντορίνη, με τον Τσίπρα να κόβει την κορδέλα και τον Πολάκη να ξεκινά μια εκκωφαντική καμπάνια για την αναμόρφωση της Υγείας. Την πεπατημένη των προκατόχων

τους ακολουθούν οι Τσιπραίοι, την αθλιότητα του δημόσιου συστήματος υγείας συντηρούν, όμως προσπαθούν -με ψεύτικα εγκαίνια και ψευτοσοβατήματα- να φιλοτεχνήσουν την ψεύτικη εικόνα ότι δήθεν αλλάζουν τα πάντα και δρομολογούν... επαναστατικές λύσεις. «Μπορεί κάποιοι να πει ότι δεν είμαστε 100% έτοιμοι, αλλά βαρεθήκαμε να κοσκινίζουμε και θέλουμε να φάμε

ψωμί, γι' αυτό ανοίγουμε και λειτουργούμε» έλεγε ο Τσίπρας κόβοντας την κορδέλα στη Σαντορίνη. Αν τα δημοσιεύματα των ΜΜΕ συνιστούν «επικοινωνιακό πόλεμο που εξαντλεί τα όρια της γραφικότητας», τότε οι κόκκινες κορδέλες που κόβει αβέρτα κουβέρτα ο Τσίπρας πώς θα έπρεπε να χαρακτηριστούν;

Ειδικά με το νοσοκομείο της

Σαντορίνης τα πράγματα είναι πιο σοβαρά, γιατί οι Τσιπραίοι είναι εκείνοι που έκαναν αυτό που είχαν σχεδιάσει αλλά δεν τόλμησαν να κάνουν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Πήραν ένα νοσοκομείο, που χτίστηκε με λεφτά του ελληνικού λαού, και το παρέδωσαν σε μια ανώνυμη εταιρία, την ΑΕΜΥ ΑΕ, εγκαινιάζοντας την πιλοτική εφαρμογή της νέου τύπου ιδιωτικοποίησης των δημόσιων δομών Υγείας. Ειδικά για τη Σαντορίνη, η μπίζνα ακούει στο όνομα «ιατρικός τουρισμός».

Επειδή υποσχέθηκε στους σαντορινιούς ότι μέχρι το τέλος του χρόνου το νοσοκομείο θα λειτουργεί πλήρως, ο Πολάκης άρχισε να παίρνει προσωπικό από αλλού και να το μεταφέρει στη Σαντορίνη, χώρα το νοσηλευτικό προσωπικό που προσλαμβάνεται με διαδικασίες εκτός ΑΣΕΠ, με συμβάσεις διάρκειας ενός έτους και με 800 ευρώ το μήνα. Επειδή

αυτοί οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να σηκώσουν τα υπέρογκα ενοίκια της Σαντορίνης κατά την τουριστική περίοδο, αναγκάζονται να στοιβάζονται ανά τρεις στα δωματιάκια ενός δημοτικού ξενοώνα και στο πρώην Κέντρο Υγείας!

Στο «Αττικό» επικρατεί αναταραχή, καθώς αποσπούν νοσηλευτές και γιατρούς για να τους πάνε στη Σαντορίνη. «Δεν είναι δυνατόν ένα νοσοκομείο που λειτουργεί με όρους και νομικό καθεστώς Ανώνυμης Εταιρίας να ενισχύεται με γιατρούς και νοσηλευτές που αποσπώνται με υπουργικές αποφάσεις από το πολύπαθο Αττικό Νοσοκομείο με τα ατελείωτα ράντσα» καταγγέλλει η ΕΙΝΑΠ (ανάλογες ανακοινώσεις έχουν βγάλει το σωματείο του Αττικού και η ΠΟΕΔΗΝ). Όμως, ο Πολάκης δεν κλώνει και τους «περιλαβαίνει» όλους με το γνωστό του ύφος μέσω... facebook!

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Αύγουστος. «Του σωτήρος» λένε σήμερα (έξι του μήνα) οι χριστιανοί, ορθόδοξοι πλην διαμαρτυρόμενοι καθολικώς, αναζητώντας διαρκώς σωτήρες. Οπουδήποτε, δεξιά κι αριστερά, πάνω και κάτω, ιδιαίτερα δε όταν δουν να μη βρίσκεται ατομική σανίδα σωτηρίας...

«Αφού έφαγε μπόλικη ρώσικη σαλάτα, ρούφηξε κόκα κόλα, πήρε το πλακάτ και να 'τος στη διαδήλωση. "Κάτω οι δύο υπερδυνάμεις"». (Αργύρης Μαρνέρος - «Αφού»).

Τελευταίο κοντρόφυλλο πριν από την εποχή που άλλοτε γίνονταν μαζικά και τώρα ποσοστιαία και λάου-λάου τα μπάνια του λαού, και η λαϊκή μούσα παραμένει εδώ, αν και επιθυμεί διακαώς να πάρει τα βουνά (με τη γνωστή έννοια και για γνωστούς λόγους). Με το κινητό της να κάνει διακοπές κι εκείνη όχι, σκαρώνει ιαμβικούς δεκαπεντασύλλαβους για να σκοτώσει τις σκοτωμένες μέρες, αναζητώντας ανεμιστήρα (ποιος Βασίλης του Κορυδαλλού ρε; Βρε τα παλιόπαιδα τι πάνε και θυμούνται!).

Καλοκαιράκι, καύσωνας, ακούμπησα στον πάγκο πήρα μια μπύρα κι έβλεπα αυτό τον σαλτιμπάγκο. Ονειδος της... αριστεράς, δεινός παπαρολόγος κι όσο για Μαρξ, κομμουνισμό και Λένιν, ούτε λόγος.

Τι να σου βρίσω απίθανε; Πού να βρω μπινελίκι που να χωράει την οργή; Ενα κοπάδι λύκοι προσκυνημένοι, θλιβεροί, νύχια γαμπά και σάλια α, ξέρω τι χρειάζεται στα «ωραία» σας κεφάλια...

Λοιπόν, το ξαναείπαμε πολύ παλιότερα αλλά όσο περισσότερο το σκέφτομαι, τόσο πιο λάθος βρίσκω τον όρο «πολυεθνικές».

«Ο μεταϊστορικός άνθρωπος είναι η μεγαλύτερη απειλή για τη ζωή, γιατί μμείται την μηχανή τόσο πολύ που δεν έχει κανένα λόγο να θέλει να ζει, αφού η μηχανή δεν είναι έμβια. Ο άνθρωπος αρχίζει να προσπαθεί πλέον όχι απλώς να κάνει μηχανές που να του μοιάζουν, αλλά να κάνει τον εαυτό τους να τους μοιάζει» (Λιούις Μάμφοντ - «Ο μύθος της μηχανής»).

Συνέχεια στα περί το καλοκαίρι και φαίνεται πως η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης, στην προσπάθειά της να μετακυλήσει ευθύνες και ενοχές για την (μη) καταπολέμηση των κουνουπιών και στον κοσμάκη, θεωρεί ότι όλοι οι υπήκοοι της λαμπρής επικράτειάς της έχουν στα σπίτια τους σήτες και κλιματιστικά! Κι ας είναι η φτωχότερη περιφέρεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης... Πώς αλλιώς να εξηγήσει κανείς τα σποτάκια που κάθισε και έφτιαξε, με κορυφαία τη χαριτωμενιά που μπορείτε να δείτε στο <https://www.youtube.com/watch?v=wlzTdUjZ84o>.

Μέσο σωφρονισμού και το ξύλο, αλλά τον Ακη ρε παιδιά; Τον Ακη; Αργήσατε κάμποσα χρόνια. Αν και η στήλη αιδώ και χρόνια έχει υπογράψει δήλωση μετ' ανίας (μετ' ανοίας) και καταδικάζει απερίφραστα τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται.

Τζιτζίκια και Κατρούγκαλος
τριζόνια και Πολάκης
οι ήχοι του καλοκαιριού
μονότονοι πολλάκις.

«Οι περιπλοκές στις οποίες μας συμπαρασύρουν η μελέτη κι η σύγχρονη εκπαίδευση, ο σκεπτικισμός που αναγκαστικά κουβαλάμε για όλες τις υποκειμενικές κι αντικειμενικές εντυπώσεις, είναι τέλεια σχεδιασμένα για να μας κάνουν όλους μικρούς, αδύνατους, οξύθυμους και διστακτικούς» (Καρλ Μαρξ - Γράμμα στην Τζένη φον Βεστφάλεν, 21/6/1856).

«Κάψανε το δάσος / ένοχος ο Τάσος». Και στην Εύβοια (καλά βόδια).

Τα παιδιά με τα μαλλιά και με τα μαύρα ρούχα μου στέλνουν mails και sms για μιαν αγάπη που 'χα.

Και να τα «like» σωρηδόν σ' όλες τις αναρτήσεις σου 'ρχεται να εξαφανιστείς και όλα να τα φτύσεις. Καλό καλοκαίρι (αστειεύομαι).

Κοκκινουσκούφισα

Η χρήση εβαπορέ γάλακτος στην παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων Επιβεβαιώνεται και από τον ΕΦΕΤ

Όταν αρχίσαμε να γράφουμε για μαζική χρήση από τις γαλακτοβιομηχανίες εβαπορέ γάλακτος στην παρασκευή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων, στηριχτήκαμε σε εσωτερική πληροφόρηση από υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Πληροφόρηση που δεν επιδεχόταν αμφισβήτηση από κανέναν υπηρέσιακό παράγοντα, απ' αυτούς που είναι επιφορτισμένοι με το καθήκον να ελέγχουν επισταμένως και σοβαρά τις γαλακτοβιομηχανίες και τα τυροκομεία, μικρά και μεγάλα.

Είναι πάγια η τακτική της διοίκησης του ΕΦΕΤ να προστατεύει τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις που τα ελεγκτικά όργανα συνέλαβαν να παρανομούν. Τα πρόστιμα τσουβαλιάζονται μέσα σε τεράστιες λίστες, έτσι που ο φευγαλέος αναγνώστης να μην αντιλαμβάνεται εύκολα σε ποια βιομηχανία επιβλήθηκε πρόστιμο και για ποιο λόγο, ενώ η ενημέρωση σε βάθος χρόνου είναι δύσκολη. Στην κατηγορία «ΚΥΡΩΣΕΙΣ» της ιστοσελίδας του ΕΦΕΤ βρίσκεται κανείς μόνο τα πρόστιμα του 2013-14. Θα πρέπει να κάνει κανείς συγκεκριμένη αναζήτηση για να βρει παλαιότερα δελτία επιβολής προστίμων.

Ενας από τους φορείς του κράτους που είναι επιφορτισμένοι με το καθήκον να ασκούν ελέγχους στις γαλακτοβιομηχανίες και τα τυροκομεία είναι ο ΕΦΕΤ. Ψάχνοντας αναλυτικά την ιστοσελίδα του ΕΦΕΤ, στην οποία αναφέρονται και οι αποφάσεις επιβολής προστίμων, βρήκαμε την εξής αναφορά σε δελτίο Τύπου του 2013: «Αναλυτική Περιγραφή Προστίμων - 3 και 17 Δεκεμβρίου 2013 (...)

62. Πρόστιμο 35.000 ευρώ στη ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΔΡΑΜΑΣ ΑΕ-ΝΕΟΓΑΛ ΔΙΟΤΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΕ:

- Παραβάση του Κώδικα Τροφίμων και Ποτών αναφορικά με τη **χρήση των επιτρεπόμενων ειδών γάλακτος**.

- Παραπλάνηση του καταναλωτή».

Το ΔΣ του ΕΦΕΤ, ενώ γνωρίζει ότι οι γαλακτοβιομηχανίες χρησιμοποιούν μαζικά εβαπορέ γάλα για την παρασκευή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων, ακόμη και στο νωπό γάλα, αποφεύγει να αναφέρει συγκεκριμένα στο Δελτίο Τύπου ότι πρόκειται για χρήση εβαπορέ γάλακτος και επιλέγει την αόριστη αναφορά σε παραβίαση του Κώδικα αναφορικά με τη χρήση των επιτρεπόμενων ειδών γάλα-

κτος. Τι γάλα χρησιμοποίησε συγκεκριμένα η εν λόγω βιομηχανία; Γιατί δεν ενημερώνεται ο καταναλωτής γι' αυτό;

Είναι πάγια η τακτική της διοίκησης του ΕΦΕΤ να προστατεύει τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις που τα ελεγκτικά όργανα συνέλαβαν να παρανομούν. Τα πρόστιμα τσουβαλιάζονται μέσα σε τεράστιες λίστες, έτσι που ο φευγαλέος αναγνώστης να μην αντιλαμβάνεται εύκολα σε ποια βιομηχανία επιβλήθηκε πρόστιμο και για ποιο λόγο, ενώ η ενημέρωση σε βάθος χρόνου είναι δύσκολη. Στην κατηγορία «ΚΥΡΩΣΕΙΣ» της ιστοσελίδας του ΕΦΕΤ βρίσκεται κανείς μόνο τα πρόστιμα του 2013-14. Θα πρέπει να κάνει κανείς συγκεκριμένη αναζήτηση για να βρει παλαιότερα δελτία επιβολής προστίμων.

Ψάχνοντας βρήκαμε ότι έχουν επιβληθεί τρία πρόστιμα στη γαλακτοβιομηχανία ΕΒΡΟΦΑΡΜΑ ΑΒΕΕ και ένα στη γαλακτοβιομηχανία ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ - ΧΑΤΖΗΝΕΙΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ. Μόνο σε ένα από τα δελτία που αφορούν την ΕΒΡΟΦΑΡΜΑ γίνεται αναφορά σε χρήση μη επιτρεπόμενων ειδών γάλακτος. Το πρόστιμο επιβλήθηκε το 2011 και στο δελτίο του ΕΦΕΤ αναφέρεται:

«159. Πρόστιμο 46.000 ευρώ στην εγκατάσταση μεταποίησης γάλακτος με την επωνυμία ΕΒΡΟΦΑΡΜΑ ΑΒΕΕ που εδρεύει στο Διδυμότειχο, διότι διαπιστώθηκαν:

- μη εφαρμογή κανόνων υγιεινής

- χρήση μη επιτρεπόμενων ειδών γάλακτος».

Και πάλι δεν αναφέρεται συγκεκριμένα ότι το μη επιτρεπόμενο γάλα που χρησιμοποιήθηκε είναι εβαπορέ. Κι αυτό δε γίνεται τυχαία. Η χρήση εβαπορέ γάλακτος δε γινόταν μόνο από τις δύο αυτές επαρχιακές γαλακτοβιομηχανίες,

αλλά γίνεται πρωτίστως από τις μεγάλες γαλακτοβιομηχανίες, με τα πανελλαδικά δίκτυα, που έχουν το μεγάλο τζίρο. Αυτές τις γαλακτοβιομηχανίες προστατεύει ο ΕΦΕΤ και... μαζί με το βασιλικό ποτίζεται και η γλάστρα (οι μικρές γαλακτοβιομηχανίες και τα τυροκομεία).

Το εβαπορέ γάλα εισάγεται από τις μεγάλες καπιταλιστικές χώρες της ΕΕ (Γερμανία, Γαλλία, Ολλανδία, Βέλγιο), που έχουν κάθε λόγο να επιδιώκουν την αλλαγή του ελληνικού Κώδικα Τροφίμων και Ποτών. Επειδή οι γαλακτοβιομηχανίες αναμινύουν ένα μέρος εβαπορέ γάλακτος με τρία μέρη νερού, ρίχνουν το κόστος παραγωγής σε σχέση με τη χρήση μόνο νωπού γάλακτος, συχνά συγκεκριμένης γεωγραφικής προέλευσης. Να γιατί το ΔΣ του ΕΦΕΤ «έπνιξε» τα παλαιά δελτία επιβολής προστίμων.

Φαίνεται ότι το ΔΣ του ΕΦΕΤ επέβαλε στις Περιφερειακές Διευθύνσεις του να μην επιβάλλουν πρόστιμα στις γαλακτοβιομηχανίες, μολονότι χρησιμοποιούν μαζικά εβαπορέ γάλα για την παρασκευή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων. Εδώ και αρκετά χρόνια, ο ΕΦΕΤ είχε στα συρτάρια του εισήγηση να επιτρέπεται η χρήση εβαπορέ γάλακτος στην παρασκευή γιαουρτιού και «πάλευε» να πείσει γι' αυτό τις πολιτικές ηγεσίες των υπουργείων που κατά καιρούς επόπτευαν το φορέα.

Αυτή την παλιά πρόταση του ΕΦΕΤ έρχεται να νομιμοποιήσει η σημερινή πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, το δίδυμο Αποστόλου - Μπόλαρη, με την Κοινή Υπουργική Απόφαση που έχει ετοιμάσει (συνυπογράφει ο Τσακαλώτος ως υπουργός Οικονομικών), επικαλούμενη την περιβόητη εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ.

Μια μελέτη της συμφοράς από επιστημονική άποψη, που την πλήρωσε το ελληνικό κράτος στον ΟΟΣΑ κι αυτός την έδωσε υπερβολαβία στο ΙΟΒΕ (Ιδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών), το μαγαζί του ΣΕΒ. Τι έκανε το ΙΟΒΕ; Μάζεψε τα αιτήματα όλων των κλάδων της καπιταλιστικής παραγωγής και του εισαγωγικού εμπορίου, τα συστηματοποίησε και έφτιαξε έναν φετφά που ονομάστηκε εργαλειοθήκη. Η δουλειά έγινε επί συγκυβέρνησης Σαμαροβενιζέλων και παρουσιάστηκε τότε από τον Στουρνάρα σε φιέστα που οργάνωσε με το «αφεντικό» του ΟΟΣΑ Ανχελ Γκουρία. Ο ΣΥΡΙΖΑ τότε ξελαργυγίστηκε στις καταγγελίες, όμως πλέον ο ΟΟΣΑ είναι από τους καλύτερους φίλους του Τσίπρα (δεν το λέμε εμείς, ο ίδιος ο Τσίπρας το λέει σε κάθε ευκαιρία) και η κακόφημη εργαλειοθήκη αποτελεί ευαγγέλιο των Τσιπροκαμμένων πια. Η σχετική ΚΥΑ των Μπόλαρη-Τσακαλώτου για τη νομιμοποίηση της χρήσης εβαπορέ γάλακτος στην παρασκευή γιαουρτιού εξακολουθεί να περιφέρεται μεταξύ πολιτικού γραφείου Μπόλαρη και γενικής γραμματείας της Κυβέρνησης.

Το ΔΣ του ΕΦΕΤ, λοιπόν, έχει τη δική του συνεισφορά στη συγκάλυψη του σκανδάλου της παράνομης χρήσης εβαπορέ γάλακτος από τις γαλακτοβιομηχανίες και πλέον, όταν θα δημοσιευτεί η ΚΥΑ των Μπόλαρη-Τσακαλώτου, θα αισθάνεται δικαιωμένο για τα «κατορθώματά» του. Το ότι τίθενται σε άμεσο κίνδυνο όλα τα γαλακτοκομικά προϊόντα Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης και Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης, ενώ πλήττεται η πλειοψηφία των κτηνοτρόφων και οδηγείται στην εγκατάλειψη της κτηνοτροφίας, τους αφήνει παγερά αδιάφορους.

Πολιτικοί κωλοπαιδισμοί

Στην προσπάθειά του να γίνει αρεστός στις πιο συντηρητικές αστικές δυνάμεις, να διαχωριστεί από τον ΣΥΡΙΖΑ του παρελθόντος και να αυτοπροβληθεί ως υπεύθυνος και ευρωπαϊστής πολιτικός, σε αντίθεση με τους Λαφαζανικούς, οι οποίοι οδηγούσαν τον ΣΥΡΙΖΑ σε ακρότητες, ο Τσακαλώτος δε διστάζει να συμμαχήσει ακόμα και με ακροδεξιούς τύπου Βορίδη, συμπεριφερόμενος καθαρά κωλοπαιδίστικα στους παλιούς του συντρόφους, τους οποίους αμφιβάλουμε αν είχε το θάρρος να κοιτάξει στα μάτια όσο ήταν στο ίδιο κόμμα.

Για τους συριζαίους που «στην προηγούμενη Βουλή μας έδιναν ραντεβού στα γουναράδικα, μας έλεγαν ότι μας περιμένουν κρεμάλες και μας αποκαλούσαν γερμανοτσολιάδες», μιλούσε ο Βορίδης στη Βουλή όταν πετάχτηκε ο Τσακαλώτος:

«Είναι κανείς από αυτούς εδώ;»! «Όλες οι κατηγορίες που λέτε για Τσολάκογλου και προδότες, που είπατε, ελάχιστα ακούστηκαν από τους ανθρώπους που είναι εδώ!» συνέχισε με πάθος, προκαλώντας την απορία της Μπακογιάννη. Δεν κώλωσε όμως ο Τσακαλώτος και συνέχισε: «Πείτε μου έναν από εδώ! Ποιος το είπε; Ο Δραγασάκης, ο Χουλιάρης, ο Τσίπρας; Από αυτούς που είναι εδώ, είπα, κυρία Μπακογιάννη!».

Ο Χουλιάρης ήταν παντελώς άγνωστος τότε (στο γραφείο του Δραγασάκη δούλευε), ο Δραγασάκης ενδεχομένως να μη χρησιμοποίησε τέτοιους χαρακτηρισμούς, όμως ο Τσίπρας τους «ξέσκιζε». Όμως δεν είναι εκεί το ζήτημα. Ολόκληρος ο ΣΥΡΙΖΑ μιλούσε για προδοσία, στο σύνταγμα κατέβαζαν πανό με κρεμάλες, έπαιζαν με το θυμικό του κόσμου. Δεν

ήταν αυτά πρωτοβουλία του Λαφαζάνη, του Στρατούλη, της Κωνσταντοπούλου. Ήταν κεντρική γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ και μ' αυτή μάζευαν ψήφους όχι ο άχρωμος και άσοςμος Τσακαλώτος που -όπως κάθε αστόπαιδο- έχει μια αγοραφοβία, αλλά αυτοί που μπορούσαν να κινηθούν μέσα στον κόσμο: ο Τσίπρας, ο Λαφαζάνης, ο Στρατούλης κι ένα σωρό άλλοι.

Σε κανένα όργανο του ΣΥΡΙΖΑ δεν ακούστηκε τότε κάτι εναντίον αυτής της ρητορικής. Δεν ζητήθηκε συγκράτηση στους χαρακτηρισμούς κατά της συγκεκριμένης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ (και Κουβέλη μέχρι κάποια στιγμή). Το να βγαίνει, λοιπόν, σήμερα ο Τσακαλώτος και να φορτώνει αυτή τη ρητορική στους «κακούς» της ΛΑΕ είναι πολιτικός κωλοπαιδισμός του αισχίστου είδους.

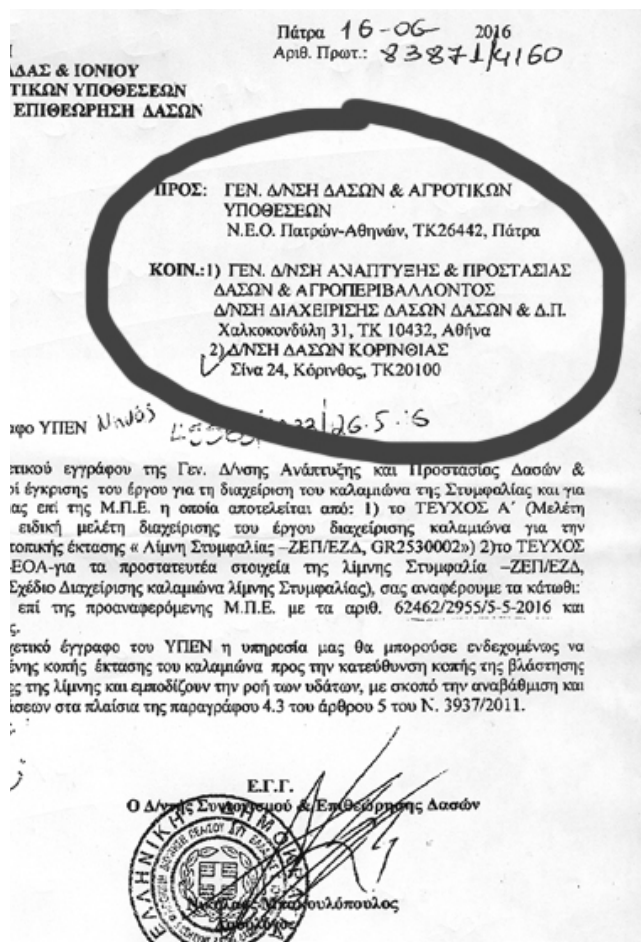

Η λίμνη της Στυμφαλίας δε θα γίνει αγρότοπος της Πειραιώς

Στις 16 Ιούλη, σε ρεπορτάζ με τίτλο «Υγρότοπος θα παραμείνει η λίμνη της Στυμφαλίας» γράφαμε: «Εστω και μετά πολλών βασάνων, έστω και με καθυστέρηση, ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίων Νήσων, Ν. Μπακουλόπουλος, συνέταξε (στις 6 Ιούλη) το αναγκαίο έγγραφο, με το οποίο τερματίζεται -κατά τη γνώμη μας- η προσπάθεια της Τράπεζας Πειραιώς να μετατρέψει τον υδροβιότοπο της λίμνης της Στυμφαλίας σε αγρότοπο παραγωγής καλαμιών από τα οποία θα εξασφαλίζεται φτηνή βιομάζα για την παραγωγή πέλετ».

Και καταλήγαμε: «Η συνεχής πίεση έφερε αποτέλεσμα. Ο Γενικός Διευθυντής Κ. Δημόπουλος αναγκάστηκε να συγκαλέσει σύσκεψη υπηρεσιακών παραγόντων στην οποία πήραν μέρος και υπηρεσιακοί παράγοντες από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίων Νήσων, μεταξύ των οποίων και ο Ν. Μπακουλόπουλος. Σ' αυτή τη σύσκεψη υποχρεώθηκαν οι υπηρεσιακοί παράγοντες από την Πελοπόννησο να στείλουν έγγραφο στην Τράπεζα Πειραιώς, για να της τονίσουν ότι το μαζικό ξεπάτωμα του καλαμιώνα της λίμνης της Στυμφαλίας δεν επιτρέπεται και ότι η διαχειριστική μελέτη της δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Η νέα διαχειριστική μελέτη θα πρέπει να εγκριθεί από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου».

Δε θα γράφαμε ότι τερματίζεται η προσπάθεια της Τράπεζας Πειραιώς να μετατρέψει τη λίμνη της Στυμφαλίας σε αγρότοπο παραγωγής καλαμιών, αν είχαμε προσέξει ότι ο Ν. Μπακουλόπουλος **δεν έστειλε το έγγραφο στην Τράπεζα Πειραιώς**, αλλά το έστειλε μόνο στη Γενική Διεύθυνση Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων και το κοινοποίησε στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΑ) και στη Διεύθυνση Δασών Κορίνθου, όπως μπορείτε να δείτε καθαρά στη φωτογραφία. Με άλλα λόγια, ο Μπακουλόπουλος έστειλε το έγγραφο μόνο στους υπηρεσιακούς παράγοντες που συμμετείχαν στη σύσκεψη στις 2 Ιούνη στα κεντρικά γραφεία της ΓΔΑΠΔΑ και στον εαυτό του! Δηλαδή σ' εκείνους που γνωρίζαν ήδη τι αποφασίστηκε στη σύσκεψη και όχι σ' εκείνους που είχαν συγκεκριμένες βλέψεις στο φυσικό πλούτο της λίμνης και πρέπει να ενημερωθούν να ξε-

χάσουν αυτές τις βλέψεις.

Αυτό που εκ πρώτης όψεως φαίνεται σαν μια αλλοπρόσαλλη, χωρίς λογική κίνηση, είναι κατά τη γνώμη μας μια σκόπιμη κίνηση, για να δοθεί χρόνος στην Τράπεζα Πειραιώς και στον εκπρόσωπό της Δ. Δημόπουλο να συνεχίσουν τις πιέσεις για να μετατρέψουν τη λίμνη της Στυμφαλίας σε αγρότοπο παραγωγής βιομάζας για πέλετ.

Ο Ν. Μπακουλόπουλος πρέπει άμεσα να στείλει το έγγραφο αυτό στην Τράπεζα Πειραιώς και στον Δ. Δημόπουλο, για να καταλάβουν ότι μπήκε τέλος στην απόπειρά τους να μετατρέψουν τη λίμνη της Στυμφαλίας σε αγρότοπο. Και ο ασκών χρέη γενικού γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης οφείλει να διατάξει άμεσα ΕΔΕ σε βάρος του Ν. Μπακουλόπουλου και να στείλει το φάκελο στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Πάτρας για τη διερεύνηση των ποινικών ευθυνών του. Για να καταλάβει ο κύριος αυτός ότι δεν μπορεί να παίζει με τις αποφάσεις των υπηρεσιακών συσκέψεων, ούτε να θεωρεί τη δημόσια περιουσία προσωπικό του τσιφλίκι.

Για μας δε υπάρχει πλέον αμφιβολία ότι ο Ν. Μπακουλόπουλος έχει δικό του δίαυλο επικοινωνίας με τον Δ. Δημόπουλο και ότι τον ενημέρωσε για το έγγραφο που έφτιαξε και τη μεθόδευσή ως προς την αποστολή του. Δηλαδή, να μην το στείλει στην Τράπεζα Πειραιώς, αφήνοντάς της ανοιχτό το πεδίο για τη συνέχιση των

πιέσεων στον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου.

Δεν γνωρίζουμε εάν ο Δ. Δημόπουλος έχει βάλει σε εφαρμογή σχέδιο για την άσκηση πιέσεων στον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου. Είδαμε όμως ολοσέλιδο άρθρο του στην πολυτελή έκδοση της Τράπεζας Πειραιώς «ΕΠΙ ΓΗΣ» (τεύχος Νο 07, Καλοκαίρι 2016), που μοιράζεται δωρεάν (και) στις δημόσιες υπηρεσίες. Στο άρθρο αυτό, που έχει τον παραπλανητικό τίτλο «LIFE-Stymfalia / Ζωντανεύοντας τη λίμνη Στυμφαλία - Το ευρωπαϊκό πρόγραμμα», ο Δ. Δημόπουλος συνεχίζει να υπερασπίζεται το σχέδιο της Τράπεζας Πειραιώς να μετατρέψει τη λίμνη της Στυμφαλίας σε αγρότοπο/μπίζνα.

Αδικο κουράζεται. Η λίμνη της Στυμφαλίας θα παραμείνει υδροβιότοπος. Το έγγραφο του Ν. Μπακουλόπουλου, που αυτός θα αναγκαστεί -θέλει, δε θέλει- να το στείλει στον εκπρόσωπο της Τράπεζας Πειραιώς, βάζει ταφόπλακα στα αντιπεριβαλλοντικά σχέδια.

Λογική πλιάτσικου

Επί τη ευκαιρία, όμως, μιας και είδαμε αυτό το ιταμό άρθρο του Δ. Δημόπουλου στη φυλλάδα της Τράπεζας Πειραιώς, θα θέλαμε να κάνουμε ένα γενικότερο σχόλιο. Η ιταμότητα φαίνεται από την αρχή ακόμα, καθώς από τη μια μιλούν για μπιζνες και από την άλλη το συγκεκριμένο άρθρο φιλοξενείται σε μια στήλη με τη βινιέτα «Greening» (Πρασι-

νίζοντας)! Εχουν, προφανώς, στο μυαλό τους την «πράσινη ανάπτυξη», που ως στρατηγική κατεύθυνση την πέρασαν στον Γιωργάκη Παπανδρέου.

Η λογική που πλασάρει ο «πράσινος» μάντζερ της Τράπεζας Πειραιώς είναι η λογική του πλιάτσικου: αφού δεν υπάρχουν χρήματα για την προστασία του περιβάλλοντος, πρέπει να κάνουμε μπιζνες για να εξασφαλίσουμε κονδύλια για την προστασία του περιβάλλοντος. Στην περίπτωση της λίμνης της Στυμφαλίας αυτό μεταφράστηκε ως εξής: «αφού δεν μπορούμε να την προστατέψουμε ως υδροβιότοπο, ας την μετατρέψουμε σε αγρότοπο παραγωγής καλαμιών»!

Υπάρχει «πρόβλημα κατάληψης της λίμνης από καλάμι, ως αποτέλεσμα του ευτροφισμού και της έλλειψης σωστής διαχείρισης», γράφει ο Δημόπουλος. Ακόμα κι έτσι να είναι, όποιος ενδιαφέρεται πραγματικά για τη διατήρηση της λίμνης ως υδροβιότοπου δεν έχει παρά να απευθυνθεί στην αρμόδια υπηρεσία (της οποίας μάλιστα προϊστάται ένας δασολόγος που επί πολλά χρόνια έχει δώσει αγώνες για την προστασία της συγκεκριμένης λίμνης) και να της προσφέρει τη βοήθειά του. Ο Δημόπουλος και η Πειραιώς, όμως, δεν ενδιαφέρονται για τη λίμνη. Στόχος τους είναι «η δημιουργία επιχειρηματικού σχήματος που θα συνεισφέρει στη χρηματοδότηση των δράσεων προστασίας στο μέλλον»! Το έχει δεμένο κόμπο μάλιστα: «έχει ξεκινήσει η δημιουργία επιχειρηματικού σχήματος που **θα εκμεταλλεύεται αειφορικά τους φυσικούς πόρους** της περιοχής και θα υποστηρίξει οικονομικά τη διαχείριση της λίμνης μετά τη λήξη του προγράμματος».

Ξέρετε σε τι συνίσταται η αειφορία; Όχι στην προστασία της λίμνης ως υδροβιότοπου με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και συγκεκριμένες απαιτήσεις προστασίας της πανίδας και χλωρίδας του, αλλά στην εξασφάλιση της συνεχούς παραγωγής καλαμιών, που θα τα κόβουν εξασφαλίζοντας βιομάζα, φτηνή πρώτη ύλη για πέλετ. Για κάποιον που θέλει να προστατέψει το περιβάλλον ο καλαμιώνας είναι παράγων προστασίας στο διηνεκές ενός σημαντικού υδροβιότοπου. Για τους μαντζαράιους τύπου Δημόπουλου ο καλαμιώνας είναι παράγων εξασφάλισης μέγιστου κέρδους. Δε θέλει τον καλαμιώνα ως καταφύγιο της άγριας ζωής, αλλά τον θέλει ως λιβάδι που θα το κουρεύει περιοδικά για να κονομάει.

Δuo μέτρα και δυο σταθμά

Δε γνωρίζουμε τα δεδομένα βάσει των οποίων αναβλήθηκε η δίκη του Ψυχάρη για την υπόθεση των ανακριβών δηλώσεων «πόθεν έσχες» των ετών 2010 έως και 2014, γνωρίζουμε όμως πολύ καλά ότι είναι σπανιότατο το φαινόμενο ένα Τριμελές Πλημμελειοδικείο να αναβάλλει υπόθεση λόγω αοριστίας του κατηγορητήριου, το οποίο δεν περιέγραφε με ακρίβεια την υποκειμενική υπόσταση των πράξεων που αποδίδονται στον κατηγορούμενο (αν τελέστηκαν από αμέλεια ή από δόλο). Τέτοιες ενστάσεις των συνηγόρων υπεράσπισης πηγαίνουν συνήθως στα σκουπίδια και μάλιστα με συνοπτικές διαδικασίες. Ειδικά σε χαμηλόβαθμα δικαστήρια, όπως ένα Τριμελές Πλημμελειοδικείο, στα οποία το επιχείρημα είναι πως η υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος περιγράφεται... περιφραστικά και θα την ορίσει με ακρίβεια το δικαστήριο.

Το ίδιο συμβαίνει ακόμα και σε υψηλόβαθμα δικαστήρια, όπως το Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων, τα οποία υποτίθεται ότι πρέπει να είναι αυστηρά στον έλεγχο των δικονομικών προϋποθέσεων των βουλευμάτων, με τα οποία παραπέμπονται κατηγορούμενοι, διότι πρόκειται για κατηγορίες που επισύρουν εξαιρετικά βαριές ποινές κάθειρξης (μέχρι και ισόβια). Εχουμε παρακολουθήσει στα δικαστήρια που εμείς έχουμε ονομάσει τρομοδικεία, συνηγόρους υπεράσπισης να «ιδροκοπούν» για να παρουσιάσουν ενστάσεις περί αοριστίας των κλητηρίων θεσπισμάτων. Εχουμε ακούσει αγορεύσεις που θα μπορούσαν κάλλιστα να αποτελούν διαλέξεις σε πανεπιστημιακά αμφιθέατρα. Ούτε μια ένσταση δεν έχει γίνει δεκτή. Όλες απορρίπτονται με συνοπτικές διαδικασίες, χωρίς καμιά ιδιαίτερη επιχειρηματολογία. Οι εισαγγελείς συχνά δεν είναι σε θέση να αρθρώσουν ούτε έναν στοιχειώδη αντίλογο στη συγκροτημένη επιχειρηματολογία των υπερασπιστών. Πλην όμως, άλλο να κατηγορείσαι ως μέλος της ΣΠΦ ή του Επαναστατικού Αγώνα και άλλο να είσαι ο Ψυχάρης.

Πέρα από τη δικαστική κρίση

Πριν από μερικές μέρες, το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών καταδίκασε τον σημερινό αναπληρωτή υπουργό Εσωτερικών Χρ. Βερναρδάκη για συκοφαντική δυσφήμιση του προέδρου της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλου. Η καταδίκη αφορούσε ανάρτηση του Βερναρδάκη (τότε ήταν γενικός γραμματέας Συντονισμού του Κυβερνητικού Έργου) στο left.gr, στις 6 Ιούλη του 2015, που μπινε-λίκανε την ηγεσία της ΓΣΕΕ για τη στάση της στο δημοψήφισμα, χρησιμοποώντας χαρακτηρισμούς όπως «διεφθαρμένη ηγεσία», «εξαγορασμένοι», «σφετεριστές της σφραγίδας».

Ο Παναγόπουλος βρήκε την ευκαιρία που περίμενε, έκανε αγωγή και επεδίωξε μέσω των δικαστηρίων τη δικαίωσή του. Κέρδισε μεν τη δίκη, αλλά δικαίωση δεν μπορούσε να κερδίσει και δεν κέρδισε. Ας πάει να ρωτήσει τους εργαζόμενους να του πουν τη γνώμη που έχουν γι' αυτόν. Και μη μας πει κανείς ότι επανεκλέχτηκε στην ηγεσία της ΓΣΕΕ, γιατί και ο ΣΥΡΙΖΑ βγήκε πρώτο κόμμα μετά την υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου και ο Βερναρδάκης αναβαθμίστηκε σε υπουργό. Όπως δε δικαιώνουν κοινωνικά οι όποιες κοινοβουλευτικές διαδικασίες (τέτοιες είναι και οι διαδικασίες στο αστικό-γραφειοκρατικό συνδικαλιστικό σύστημα), έτσι δε δικαιώνουν και οι δικαστικές αποφάσεις.

Αν όμως ο Παναγόπουλος είναι αυτός που είναι, τι να πεις για τον Βερναρδάκη; Αυτός ο τυπάκος ανέβηκε τα σκαλιά της συριζαϊκής ιεραρχίας κυρίως λόγω της εταιρίας δημοσκοπήσεων VPRC, την οποία έφτιαξε το 1993 και τη χρησιμοποίησε ως όχημα και για να φτιάξει ακαδημαϊκή καριέρα (κατάφερε, επιτέλους, να εκλεγεί επίκουρος καθηγητής). Η ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση ήταν για τον Βερναρδάκη ευκαιρία να χτίσει πολιτική καριέρα πλέον. Βουλευτής δεν υπήρχε περίπτωση να εκλεγεί. Προσκολλήθηκε στους Τσιπραίους και άρχισε να δείχνει ένα διαφορετικό πρόσωπο. Ο χαμηλών τόνων τεχνοκράτης και πανεπιστημιακός, που εκτός των άλλων συνεργαζόταν και με δεξιά «μαγαζιά», όπως το Ινστιτούτο Εμπορίου και Υπηρεσιών (INEMY) της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ελληνικού Εμπορίου (ΕΣΕΕ), στην οποία κάνει κουμάντο ο δεξιός Κορκίδης, έγινε ξαφνικά επιθετικός, φωνακλάς, διεκπεραιωτής προπαγανδιστικών αποστολών του Μαξίμου, που είχε ανάγκη από ανθρώπους που στα νιάτα τους είχαν εμπλακεί με τον λεγόμενο «αριστερό ευρωκομμουνισμό» (Β' Πανελλαδική και τα ρέστα), για να τους χρησιμοποιήσει σαν αντίβαρο στους Λαφαζανικούς.

Στην περίπτωση της επίθεσης του Βερναρδάκη στη ΓΣΕΕ ταιριάζει απόλυτα το «για δεσ ποιος μιλάει!». Κατήγγειλε τη ΓΣΕΕ για τη θέση της υπέρ του Ναι (εμμέσως πλην σαφώς), ένας αυλόκολακας των Τσιπραίων, που πήραν το Όχι και το μετέτρεψαν σε Ναι την ίδια κιόλας νύχτα του δημοψηφίσματος. Μάλιστα, το λιβελογράφημα του Βερναρδάκη δημοσιεύτηκε στο «ειδησεογραφικό» portal του ΣΥΡΙΖΑ τη μέρα που ο Τσίπρας τα έβρισκε στο Μαξίμου με τον Μείμαράκη, τη Γεννηματά και τον Θεοδωράκη και έπαιρνε την εξουσιοδότησή τους να πάει και να υπογράψει το τρίτο Μνημόνιο. Δηλαδή, ο Βερναρδάκης έκανε αντιπερισπασμό λειτουργώντας ως προβοκάτορας.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Ο λαός πληρώνει το μάρμαρο

Τον τίτλο της χειρότερης μεγάλης αθλητικής διοργάνωσης όλων των εποχών αναμένεται να κερδίσουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες του Ρίο. Οι εγκαταστάσεις όπου θα διεξαχθούν οι αγώνες δεν είναι 100% έτοιμες, ενώ ατυχήματα, όπως η κατάρρευση της βασικής εξέδρας για την ιστιοπλοΐα, δείχνουν ότι εκτός από την ομαλή διεξαγωγή των αγώνων κινδυνεύει και η ασφάλεια των αθλητών και των θεατών. Η κατάσταση στο Ολυμπιακό Χωριό είναι αποκαρδιωτική, αφού υπάρχουν προβλήματα στις υδραυλικές εγκαταστάσεις, διαρροές φυσικού αερίου και σοβαρό πρόβλημα στην καθαριότητα, γεγονός που οδήγησε ορισμένες αποστολές να διαμείνουν προσωρινά σε ξενοδοχεία (μέλη της ελληνικής αποστολής άλλαξαν όροφο λόγω πλημμύρας). Αν στα παραπάνω προστεθούν η μόλυνση της ατμόσφαιρας και της θάλασσας του Ρίο, που εκτός από απειλή για την υγεία των αθλητών και των θεατών αναμένεται να δημιουργήσουν και προβλήματα στην ομαλή διεξαγωγή των αθλημάτων που έχουν σχέση με τη θάλασσα, οι καθημερινές κινητοποιήσεις των κατοίκων του Ρίο που είναι ενάντια στην διεξαγωγή των αγώνων (ίσως το μοναδικό θετικό σημείο που σχετίζεται με τη συγκεκριμένη Ολυμπιάδα) και η εγκληματικότητα από τις συμμορίες διακίνησης ναρκωτικών και πορνείας, γίνεται φανερό το «εκρηκτικό μείγμα» εντός του οποίου θα διεξαχθούν οι αγώνες.

Η κριτική προς τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) για τη λανθασμένη επιλογή της Βραζιλίας είναι έντονη και ορισμένα μέλη προσπαθούν να δημιουργήσουν συνθήκες για αλλαγές στην ηγετική ομάδα, την οποία κατηγορούν ότι ενδιαφέρθηκε μόνο για τα οικονομικά οφέλη, αδιαφορώντας για την πραγματικότητα που έκανε απαγορευτική κάθε σκέψη υπέρ της Βραζιλίας. Προς το παρόν οι αξιωματούχοι της ΔΟΕ προσπαθούν να πείσουν ότι τα προβλήματα θα λυθούν μέχρι την έναρξη των αγώνων, όμως ούτε οι ίδιοι πιστεύουν αυτά που λένε. Πλέον η ελπίδα τους είναι να μην υπάρξουν απώλειες σε ανθρώπινες ζωές.

Ο μεγάλος χαμένος της υπόθεσης είναι ο λαός και η νεολαία της Βραζιλίας, που βλέπουν να υποβαθμίζεται καθημερινά το βιοτικό τους επίπεδο για να πραγματοποιηθεί η φέστα των αγώνων και να βάλουν χοντρά φράγκα στην τσέπη τους αυτοί που ανέλαβαν να υλοποιήσουν τον «μεγάλο εθνικό στόχο».

Ο Γατούλης, το ασυμβίβαστο και άλλες ποδοσφαιρικές ιστορίες

Αρχίζει να ζορίζεται ο Γατούλης, αφού μετά τις δυσκολίες με την ανέγερση της Αγιάς Σοφίας, το επόμενο χρονικό διάστημα είναι πολύ πιθανό να πρέπει να διευθετήσει και την υπόθεση του ασυμβίβαστου. Πριν από ένα μήνα, ο αθλητικός δικαστής Σπυρίδων Καποδίστριας απάλλαξε τον Γατούλη για το επεισόδιο που δημιούργησε με τον παρατηρητή διαιτησίας Δημήτρη Κύρκο στο ντέρμπι με τον Ολυμπιακό, τον περασμένο Φλεβάρη. Τότε τα παπαγαλάκια πανηγύριζαν για την αθώωση και «έκλειναν» με νόημα το μάτι προς τους κιτρινόμαυρους οπαδούς, θέλοντας να δείξουν ότι ο Γατούλης σιγά-σιγά θα σπάσει την ερυθρόλευκη κυριαρχία στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Αν όμως διαβάσει κάποιος το σκεπτικό της απόφασης του αθλητικού δικαστή, θα διαπιστώσει ότι αυτή ανοίγει έναν επικίνδυνο δρόμο για τον «ισχυρό άνδρα» της ΠΑΕ ΑΕΚ.

Ο αθλητικός δικαστής συντάχθηκε απόλυτα με τις αποφάσεις του ΣτΕ, της ΕΠΟ και της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού (ΕΕΑ) ως προς το σκέλος που θεωρούν ότι ο Μελισσανίδης είναι ο «εν τοις πράγμασι» διοικητής της ΠΑΕ ΑΕΚ. Αυτό σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι ο Γατούλης είναι ο ιδιοκτήτης της ΑΕΚ και αν εφαρμοζόταν η κείμενη νομοθεσία, θα έπρεπε να είχε ξεκινήσει η διαδικασία διερεύνησης του ασυμβίβαστου, αφού ο Γατούλης είναι μεγαλομέτοχος στην ΟΠΑΠ ΑΕ που ασχολείται με το αθλητικό (και όχι μόνο) στοίχημα.

Για να προλάβουμε αυτούς που θα μιλήσουν για αυθαίρετη ερμηνεία από πλευράς αθλητικού δικαστή, αφού ο Γατούλης δε συμμετέχει στο ΔΣ της ΠΑΕ ΑΕΚ, ούτε έχει στο χαρτοφυλάκιο του μετοχές της, θα πούμε

ότι στο σκεπτικό της απόφασης του αθλητικού δικαστή γίνεται μνεία σε αυτά, όμως συνεχίζοντας καταλήγει στο συμπέρασμα που αναφέραμε παραπάνω. Σύμφωνα με την απόφαση Καποδίστρια, που αποτελεί συνέχεια των αποφάσεων του ΣτΕ, της ΕΠΟ και της ΕΕΑ, ο Γατούλης «ασκεί αποφασιστική επιρροή στα διοικητικά δρώμενα της ΠΑΕ ΑΕΚ και λαμβάνει σημαντικές αποφάσεις», οι οποίες έχουν σχέση τόσο με το αγωνιστικό σκέλος (μεταγραφές παιχτών, πρόσληψη προπονητή κ.ά.), όσο και με τη δημόσια τοποθέτηση της ΠΑΕ σε θέματα που σχετίζονται με την ομάδα, αφού συμμετέχει στις επίσημες συνεντεύξεις και εκφράζει δημοσίως τις θέσεις της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ, χωρίς εν τω μεταξύ να εκδίδεται στον Τύπο για τα ίδια θέματα άλλη επίσημη ανακοίνωση από τα όργανα διοίκησης της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ. Και για όσους δεν πείστηκαν ο Καποδίστριας συνεχίζει: «είναι εκείνος που εκφράζει τη θέση και τη συμπεριφορά της ΠΑΕ απέναντι σε μείζονες σημασίας ζητήματα, που αφορούν το ποδόσφαιρο και τις παθογένειες που αυτό εμφανίζει, όπως η βία στα γήπεδα ή οι οργανωμένες συμπεριφορές ομάδων, που απάδουν από τα αθλητικά ιδεώδη» και «συμμετέχει στις επίσημες συναντήσεις με ανώτατους πολιτειακούς θεσμούς, κατά τις συζητήσεις που λαμβάνουν χώρα, και με αξιωματούχους άλλων ΠΑΕ, σχετικά με σημαντικά θέματα που αφορούν τον αθλητισμό».

Είναι φανερό ότι ο αθλητικός δικαστής δεν αφήνει και πολλά περιθώρια για να αντικρούσει κάποιος την απόφασή του, η οποία, όπως ήταν αναμενόμενο, πέρασε στα «ψιλά» της αθλητικής επικαιρότητας (οι αναγνώστες της στήλης διαθέ-

τουν την κοινή λογική, συνεπώς δε χρειάζεται να αναλύσουμε τους λόγους που «θάφτηκε» το σκεπτικό της απόφασης Καποδίστρια). Τις τελευταίες μέρες «έπαιξε» σε κάποιες αθλητικές ιστοσελίδες και αυτό δείχνει ότι κάποιοι στέλνουν προειδοποιητικές βολές προς τον Γατούλη, ο οποίος τον τελευταίο καιρό έχει ρίξει τους τόνους και δεν πολυφαίνεται στην αθλητική πιάτσα. Αυτό σε καμία περίπτωση δε σημαίνει ότι έχει πέσει σε δυσμένεια από την πλευρά της κυβέρνησης, αφού οι αβάντες που του κάνει ο Σκουρλέτης και οι υπηρεσίες του υπουργείου, που έχουν δώσει τη δυνατότητα να παραμυθιάζει τους κιτρινόμαυρους οπαδούς για το θέμα του γηπέδου.

Όπως έχουμε τονίσει σε προηγούμενα φύλλα, σε αυτή τη φάση η επιλογή του Κοντονή και της κυβέρνησης είναι να γίνει με τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση η αλλαγή στην ηγεσία της ΕΠΟ και να μετατεθεί σε μια επόμενη χρονική στιγμή το ξεκαθάρισμα των λογαριασμών για το ποιος θα έχει τον έλεγχο στο παρασκήνιο του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Οι διεργασίες λοιπόν πίσω από τα φώτα της δημοσιότητας συνεχίζονται με αμείωτη ένταση και τα αντίπαλα στρατόπεδα προετοιμάζονται για τη μελλοντική τους σύγκρουση. Σε αυτή τη σύγκρουση είναι πιθανό να ξαναβρούμε μπροστά μας το σκεπτικό της απόφασης του αθλητικού δικαστή, αν κάποιοι αποφασίσουν να βάλουν στο παιχνίδι και τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του Γατούλη, ο οποίος θα βρεθεί σε πολύ δύσκολη θέση αν ανοίξει το θέμα του ασυμβίβαστου. Προς το παρόν, τα κιτρινόμαυρα παπαγαλάκια ελπίζουν να καταφέρει η ΑΕΚ να πάρει την πρόκριση στην αναμέτρησή της με την γαλλική Σεντ Ετιέν (η ύλη της «Κ» κλείνει πριν την διεξαγωγή του αγώνα και δεν είναι γνωστό το αποτέλεσμα) για να σταματήσει η γκρίνια και η μουρμούρα των κιτρινόμαυρων οπαδών και να αποπροσανατολίσουν για μια ακόμη φορά τον κόσμο της ΑΕΚ με θέματα που δεν είναι ενοχλητικά για τον Γατούλη.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Με αφορμή την πατροπαράδοτη καλοκαιρινή διακοπή στην κυκλοφορία της «Κ», η στήλη προτρέπει να φορτιστούν οι «μπαταρίες» και εύχεται να γίνει κατορθωτή η μέγιστη δυνατή ξεκούραση, ελπίζοντας ότι μετά τις καλοκαιρινές διακοπές θα υπάρχουν εξελίξεις σε κοινωνικό επίπεδο, στις οποίες άπαντες θα συμμετάσχουμε ενεργά.

ΣΙΝΕΜΑ

ΓΚΑΒΙΝ ΧΟΥΝΤ

Αόρατος εχθρός

Η συνταγματάρχης Κατρίν Πάουελ είναι επικεφαλής μιας βάσης στο Λονδίνο που ανήκει στις μυστικές υπηρεσίες και χρησιμοποιεί drones (εξελιγμένα τηλεκατευθυνόμενα ελικόπτερα) για την περάτωση των επιχειρήσεών της. Ο επόμενος στόχος της είναι κάποιοι επικίνδυνοι τρομοκράτες (πού αλλού;) στο Ναϊρόμπι. Όμως, η απαίτηση για σύλληψή τους μετατρέπεται σε απαίτηση για εξολόθρευσή τους. Η ξαφνική εμφάνιση ενός εννιάχρονου κοριτσιού εμποδίζει την περάτωση της επιχείρησης. Η τελική απόφαση είναι εξαιρετικά δύσκολη...

Ναι, ακριβώς έτσι. Καιρό είχαμε να δούμε αντίστοιχη ταινία! Κάθε κινηματογραφική σεζόν συναντάμε καναδυό! Τα ηθικά διλήμματα της πολιτισμένης Δύσης για τις παράπλευρες απώλειες και την αξία της ανθρώπινης ζωής στη σημερινή εποχή δεν πειθούν πια κανέναν. Το ανάποδο συμβαίνει. Το Χόλιγουντ μας έχει συνηθίσει σε παραγωγές με τέτοιο πολιτικό περιεχόμενο. Η δικαιολόγηση του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» είναι καθήκον ιερό.

ΛΟΥΚΑ ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΙΝΟ

Κάτω από τον ήλιο

Επιβαρυσμένη στην υγεία της, η θρυλική ροκ σταρ Μαριάν Λέι κρύβεται στο ηφαιστειογενές νησί της Παντελέρια με τον σύντροφό της Πολ. Τις ήρεμες διακοπές τους θα διακόψει ο διάσημος παραγωγός και πρώην έρωτας της Μαριάν, Χάρι, ο οποίος φτάνει στο νησί με την όμορφη κόρη του Κρίστι. Ενα βαθύ αίσθημα νοσταλγίας και η ζήλια θα φέρουν τα πάνω κάτω ανάμεσα στους τέσσερις πρωταγωνιστές.

Ιταλικής παραγωγής η ταινία, γεγονός που αποτελεί εγγύηση ότι έχει κάποιο ενδιαφέρον σε σχέση με το είδος της. Το πρωταγωνιστικό δίδυμο είναι οι Ρέιφ Φάινς και Τίλντα Σουίντον, δυο σημαντικοί ηθοποιοί, που έφεραν άλλον αέρα στην ταινία. Ο σκηνοθέτης ανακυκλώνει -συχνά με συμπαθητικό τρόπο- σειρά από στερεοτυπικές αντιλήψεις για τις ανθρώπινες σχέσεις. Δεν καταφέρνει ούτε να εμβυθύνει, ούτε να δει με φρέσκο μάτι, ούτε να προτείνει κάτι που να έχει μίαν αξία. Όπως τόσες και τόσες άλλες που προηγήθηκαν και τόσες άλλες που έπονται, οι ταινίες αυτές απευθύνονται στα μεσημέρια των θεατών που βλέπουν και τέτοιου είδους ταινίες.

ΘΙΑ ΣΑΡΟΚ

Πριν έρθεις εσύ

Η Λουίζα «Λου» Κλαρκ ζει σε μια ήσυχη πόλη της αγγλικής Ηεπαρχίας. Χωρίς καμία ξεκάθαρη κατεύθυνση στη ζωή της, η ιδιόρρυθμη 26χρονη τρέχει από τη μία δουλειά στην άλλη για

Απεργοί δάσκαλοι στη Βραζιλία, που διαδήλωναν για τη μη καταβολή των δεδουλευμένων δυο μηνών, έσβησαν την ολυμπιακή φλόγα και συγκρούστηκαν με τους μπάτσους που συνόδευαν τους λαμπαδηδρόμους. Τα επεισόδια πήραν έκταση, καθώς οι διαδηλωτές απάντησαν με πετροπόλεμο στην προσπάθεια των μπάτσων να τους διαλύσουν και έσπασαν αυτοκίνητα, πριν διαλυθούν από στρατιωτικές δυνάμεις που έσπευσαν να βοηθήσουν τους μπάτσους. Το γεγονός υποβαθμίστηκε από τους διοργανωτές των αγώνων και «θάφτηκε» από τα ΜΜΕ, όπως συνηθίζεται σε εκδηλώσεις εργατικής και λαϊκής αντιβίας.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Ενας μπαξές γεμάτος αίμα
είν' ο ουρανός
και λίγο χιόνι
έσφιξα τα σκοινιά μου
πρέπει και πάλι να ελέγξω**

**τ' αστέρια
Εγώ
κληρονόμος πουλιών
πρέπει
έστω και με σπασμένα φτερά**

**να πετάω.
(Μ. Σαχτούρης, «Ο ελεγκτής»
από «Τα Φάσματα ή η χαρά
στον άλλο δρόμο», 1958)**

► «Ουσιώδης η υπογραφή του ΣΕΒ στη δήλωση των κοινωνικών εταίρων» - Γ. Κατρούγκαλος, avg1.gr/article/10842/7325767 (30.7.2016). Αλλοίμονο, να μην ευχαριστήσει τα αφεντικά του ο υπουργός... Γι' αυτά πασχίζει.

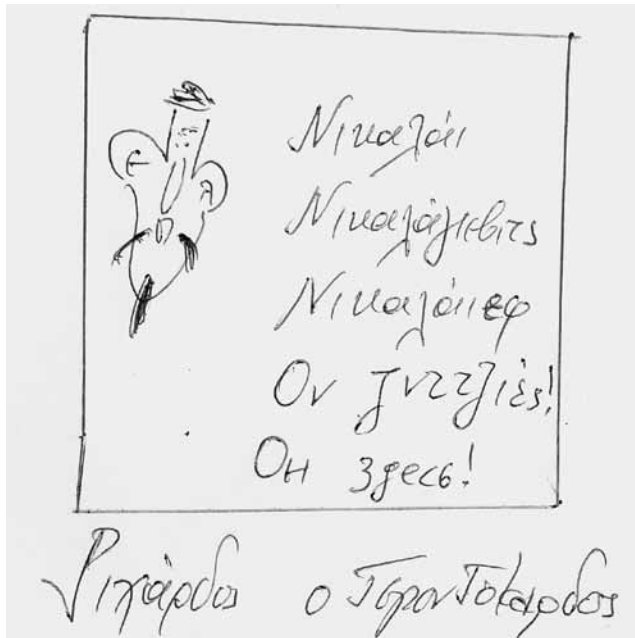
► Λούλα-Λούλα-πού είσαι Λούλα; (φίλε του Αλέξη Τσίπρα και όχι μόνο...). Λούλα σε δίκη για σκάνδαλο Petrobras.

► «Βελτίωση του οικονομικού κλίματος στην Ελλάδα τον Ιούλιο» διαπιστώνει η Κομισιόν. Ανάψτε λαμπάδες, δηλαδή. Θυμίζει την ρήση (του Παπατζί); «στην Ελλάδα ευημερούν οι αριθμοί και δυστυχούν οι άνθρωποι».

► Η Alpha Bank βρίσκει ότι ο ελληνικός τουρισμός είναι σε άνοδο και το 2016. Ενώ η Sete Intelligence πιστεύει ότι είναι «μικτή και ασταθής η εικόνα του τουρισμού - Μείωση προγραμματισμένων αεροπορικών θέσεων». (Τι να ισχύει, άραγε;). Και οι δύο ειδήσεις από τον ιστότοπο tovima.gr, 29.7.2016.

► Στο «Βήμα» ο υπαστυνόμος Β. Λαμπρόπουλος αναλύει...

► Απορία: αφού «τιμούν τη μνήμη του Ν. Ζαχαριάδη» η Κομματική Οργάνωση Αθήνας του Περισσού και η Οργάνωση

Αθήνας της «Κ»ΝΕ, μήπως μπορούν να εξηγήσουν πώς συμβιβάζεται αυτή τους η στάση με τους Μπρέζνιεφ, Κολιγιάννη και Φλωράκη στους οποίους «δώρισε» το «κουφάρι» του ο Ν. Ζαχαριάδης;

► «Αστοχίες» πρώτου Μνημονίου - ακολουθούν και άλλα.

► Σκουπιδοτηλεοπτικοί αστέρες: σε όποιο κρεβάτι κυβερνάει.

► Τώρα αυτό του Βαρουφάκη προς τρόικα «Ζητήστε συγγνώ-

μη στην Ελλάδα (σ.σ. συγγνώμη ΑΠΟ την Ελλάδα...) και παραιτηθείτε» ως τι πρέπει να εκληφθεί; Συμβουλή, μαγκιά (κλανιά...), απειλή, λογοτεχνικό σχήμα ή ρήση ενός τίποτα;

► Μαζεύει «αριθμούς» πάλι ο Περισσός (βλέπε Ριζοσπάστη, 29.7.2016, Εργαζόμενοι). Κάποια στιγμή θα πρέπει να εξηγήσει και την «δυναμική» αυτών των αριθμών...

► Η Λυσιστράτη, το ρεμπέτικο, ο καμμός (λίγο κρασί, λίγο θάλασσα...).

► Τρεις, κι οι τρεις συνταγματολόγοι, στην ΑΥΓΗ (31.7.2016) βρίσκουν «θετική την πρόταση εκλογής προέδρου από τον λαό» - δηλαδή ολόκληρη διαδικασία για την εκλογή ενός ατόμου που παρακολουθεί τις παρελάσεις και πετάει καμιά «σοφή» κουβέντα στη χάση και στη φέξη...

► «Πέρασαν 16 μήνες από τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε η πρώτη κυβέρνηση στην Ευρώπη με αριστερό-ριζοσπαστικό αποτύπωμα τον 21ο αιώνα» (Π. Καραγεώργος, «Η κοινωνία δεν θα αλλάξει χωρίς έναν μαζικό ΣΥΡΙΖΑ», Η ΑΥΓΗ, 31.7.2016). Δεν είναι σκέτος ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση; υπάρχουν και οι δεξιόι ΑΝΕΛ. Τώρα πώς γίνεται να υπάρχει «αριστερό-ριζοσπαστικό αποτύπωμα τον 21ο αιώνα» (αποτύπωμα, κάτι σαν footprint στο Hall of Fame...) μόνο η (ζορισμένη) φαντασία ενός συριζαίου το ξέρει.

► Μα, λένε τέτοια πράγματα για έναν «φίλο» όπως ο Μ. Ρέντσι; «Ανθρωποθυσίες δημοσίων υπαλλήλων για να "σωθούν" οι τράπεζες;» - Α. Παναγόπουλος, Η ΑΥΓΗ, 31.7.2016.

► Θράσος χιλίων πιθήκων: «Η

πώληση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ ΑΕ εντάσσεται στην υλοποίηση κυβερνητικής δέσμευσης στα πλαίσια της συμφωνίας του τρίτου μνημονίου» - Η ΕΠΟΧΗ, 17.7.2016.

► «Νέα αριστερά» που λαμβάνει «σημαντική κρατική χρηματοδότηση» από την φασιστική κυβέρνηση της Πολωνίας. Χωράφι με μαργαρίτες η συνέντευξη των εκπροσώπων του κόμματος RAZEM (=Μαζί) της Πολωνίας - αναδημοσίευση (μεταφρασμένη) από το περιοδικό MicroMega στην erohi.gr/h-polonia-metaxy-ethnikosocialismoy-kai-neas-aristeras/.

► Γαλλικό Γκουαντάναμο προτείνει ο Ζωρζ Φενές, πρόεδρος της ερευνητικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για υποθέσεις τρομοκρατίας. Η «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» (διάβαζε εκφασισμού) έχει ανάγκη τα απαραίτητα συμπληρώματά της (lefargro.fr/flash-actu/2016/07/20/97001-20160720FILWW00094-fenech-lr-prone-un-guantanamo-a-la-francaise.php).

► «Η Βρετανία θα είναι μπροστά στον αγώνα ενάντια στη σύγχρονη σκλαβιά» έγραψε η πρώθυπουργός Τερίσα Μέι στους Sunday Times. Καθόλου πρωτότυπη διατύπωση. Άραγε, να απευθυνόταν στους άνεργους της Βρετανίας, τους μακροχρόνια άνεργους, τους αμειβόμενους/ες με εξευτελιστικά χαμηλούς μισθούς, τους απλήρωτους εργαζόμενους («It's a free world», σκηνοθεσία Ken Loach); Και βέβαια, ως εκπρόσωπος του βρετανικού ιμπεριαλισμού επιθυμεί να απλώσει «χειράν βοήθειας» και στον υπόλοιπο κόσμο για το ίδιο θέμα...

► «Οι συνθήκες της ζωής και του αγώνα αναγκάζουν τον κομμουνισμό να γίνεται και σκληρός. Η ταξική αυτή σκληρότητα και το μίσος ενάντια στην εκμετάλλευση και τους καταπιεστές, στοιχείο οργανικό στη συγκρότηση του αγωνιστή, όχι μόνο δεν αποκλείουν, μα αντίθετα προϋποθέτουν μιαν ανώτερη ανθρώπινη συναντίληψη, μιαν υψηλή κομματική συντροφικότητα, μια υγιή ευαισθησία απέναντι σε κάθε κοινωνικό πόνο και ταξική αδικία... Μα και εδώ κυριαρχεί πάνω του η ταξική ή κομματική ωφελιμότητα. Δε θολώνει το μυαλό του όσο και αν μισεί. Διατηρεί πάντα τη διαύγειά του και αποφασίζει πάντα ψύχραιμα». (Νίκος Ζαχαριάδης).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Το είδαμε κι αυτό. Το γνωστό σύνθημα-προμετωπίδα του Ανφιλντ, το τραγούδι των οπαδών της Λίβερπουλ, στην υπηρεσία της προπαγάνδας του Ερντογάν (το RTE είναι τα αρχικά Recep Tagip Erdogan). Λίγο καιρό μετά το πραξικόπημα-οπερέτα και καθώς οι εκκαθαρίσεις στον κρατικό μηχανισμό συνεχίζονται, γίνεται σαφές ότι στην Τουρκία δεν υπάρχει χώρος για άλλον αστό πολιτικό εκτός από τον νεοοθωμανό σουλτάνο Ερντογάν. Υπάρχουν σίγουρα και αυθόρμητες εκδηλώσεις οπαδών του, στην πλειοψηφία τους όμως πρόκειται για εκδηλώσεις που εντάσσονται σ' ένα γιγάντιο σχέδιο προπαγάνδας.

◆ Θέλουμε δημοκρατία, όχι χαλιφάτο του Γκιουλέν γράφει το πλακάτ στα χέρια του οπαδού του Ερντογάν. Ειρωνεία. Δεν ξέρουμε αν ο Γκιουλέν είχε σκοπό να φτιάξει χαλιφάτο (πολύ αμφιβάλλουμε), ξέρουμε όμως ότι ο Ερντογάν στήνει σουλτανάτο.

◆ Δεν πρόκειται για γιγαντοαφίσα, πρόκειται όμως για κατασκευασμένη για τις ανάγκες των τηλεοπτικών πλάνων εικόνα, οπότε η στήλη -με λίγη ελευθεριότητα πρέπει να παραδεχτούμε- αποφάσισε να την εντάξει στην ύλη της. Σπουδαίοι ηθοποιοί του Χόλιγουντ θα χρειάζονταν πολλές πρόβες για να μπορέσουν να πετύχουν αυτή τη στάση, δυο ανθρώπων που αγκαλιάζονται με κλειστά τα μάτια και στα βουβά τους πρόσωπα αποτυπώνεται στοργή, αγάπη, σεβασμός, εκτίμηση, εμπιστοσύνη. Επειδή Ομπάμα και Κλίντον δεν τρέφουν τα καλύτερα αισθήματα ο ένας για την άλλη και αντιστρόφως (συγκρούστηκαν για το χρίσμα το 2007-8, κέρδισε ο Ομπάμα και στη συνέχεια μετά βίας την έκανε υπουργό Εξωτερικών - όχι αντιπρόεδρο), επομένως δεν μπορεί να τους βγήκε αυθόρμητα η φωτογραφία. Είναι προϊόν προβών, του καθενός χωριστά και των δύο μαζί. Οι ίματζ μείκερ σχεδίασαν μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια: πώς θα περπατήσουν, πώς θα αγκαλιαστούν, πότε θα κλείσουν τα μάτια, πότε θα τα ανοίξουν, τι θα πει ο καθένας, πώς θα αντιδράσει ο άλλος. Διαφορετικές κάμερες καταγράφουν τα πάντα και «χρυσοδάκτυλοι» τηλεσκηνοθέτες κάνουν το μοντάζ «στον αέρα». Δεν βγαίνει πρόεδρος στις ΗΠΑ αν -εκτός των άλλων- δεν είσαι και σπουδαίος ηθοποιός. Δεν έχει σημασία ο ρόλος (μπορεί να παίζεις ακόμα και τον βλάκα, όπως ο Μπους ο νεότερος), σημασία έχει να τον παίζεις καλά και να πείθεις.

να βοηθήσει οικονομικά την οικογένειά της. Η πηγαία ζωντάνια και χαρά της θα δοκιμαστούν, όταν θα αποδεχτεί μια θέση για δουλειά, αναλαμβάνοντας τη φροντίδα του Γουίλ Τρέινερ, ενός πλούσιου νεαρού τραπεζίτη, ο οποίος πριν δύο χρόνια καθηλώθηκε σε αναπηρικό αμαξίδιο. Εχοντας χάσει την περιπετειώδη διάθεσή του, ο Γουίλ έχει καταθέσει τα όπλα. Μέχρι τη στιγμή που η Λου εισβάλλει στη ζωή του για να του υπενθυμίσει ότι η ζωή είναι κάτι που αξίζει να παλεύεις. Και φυσικά θα αναπτυχθεί και το αντίστοιχο λοβ στόρι...

Άλλο ένα προσφιλές τα τελευταία χρόνια θέμα. Η δύναμη που χρειάζονται οι άνθρωποι με αναπηρία αποτελεί το μέσο για να μιλήσουμε και πάλι για την αξία της ανθρώπινης ζωής, για την αναζήτηση της ευτυχίας, και άλλα τέτοια. Είναι αλήθεια ότι μόνο στην ταινία «Οι άθικτοι» το θέμα της αναπηρίας παρουσιαζόταν με ενδιαφέροντα τρόπο. Η Σάροκ επέλεξε την πεπατημένη, μελοδραματική εκδοχή, που εκβιάζει και υποβαθμίζει το συναισθημα των θεατών, μέσα από μια ιστορία, εξιδανικευμένη παρά τις δυσκολίες που περιγράφει. Και βέβαια, η ταξική τοποθέτηση του ζητήματος, στο πλαίσιο της οποίας τα προβλήματα της αναπηρίας είναι διαφορετικά για έναν πλούσιο και διαφορετικά για έναν φτωχό, απουσιάζει εντελώς.

Ελένη Π.

Από μια κλωστή κρέμεται η ζωή του Μπιλάλ Καγιέντ

Την 53η μέρα απεργίας πείνας περνάει σήμερα ο παλαιστίνιος πολιτικός κρατούμενος Μπιλάλ Καγιέντ, ένας ακόμα αγωνιστής-σύμβολο στην ασίγηστη πάλη ενάντια στο καθεστώς της διοικητικής κράτησης. Το υπουργείο Υγείας της Παλαιστινιακής Αρχής προειδοποιεί ότι πλέον ο Καγιέντ κινδυνεύει από το σύνδρομο αιφνίδιου θανάτου και η υγεία του παρουσιάζει ραγδαία επιδείνωση από μέρα σε μέρα. Ο δικηγόρος του καταγγέλλει ότι ο Καγιέντ παρενοχλείται καθημερινά από τους δεσμοφύλακες του αλλά και από φασίστες ισραηλινούς που επισκέπτονται το νοσοκομείο. Δεν τον αφήνουν να κοιμηθεί, ανοίγουν τον κλιματισμό στο θάλαμο που νοσηλεύεται, με συνέπεια να τουρτουρίζει λόγω της εξάντλησης του οργανισμού του. Τέτοιου είδους βασανιστήρια, βέβαια, αποτελούν συνήθη πρακτική των σιωναζιστών.

κά. Περισσότεροι από 100 παλαιστίνιοι κρατούμενοι απ' όλες τις οργανώσεις της Αντίστασης κάνουν απεργία πείνας αλληλεγγύης στον Καγιέντ. Ανάμεσά τους βρίσκονται από την περασμένη Κυριακή και ο Αχμαντ Σααντάτ, γενικός γραμματέας του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, καθώς και πρώην απεργοί πείνας όπως ο Σαμίρ Ισάουι, ο Χασάν Ζαουάρεχ και άλλοι.

Όσο κλιμακώνεται η απεργία πείνας και το κίνημα αλληλεγγύης τόσο οι σιωνιστές κλιμακώνουν την καταστολή προσπαθώντας να διαλύσουν τους πυρήνες των απεργών πείνας στις φυλακές τους. Περίπου 100 κρατούμενοι της Φατάχ και του ΛΜΑΠ μεταφέρθηκαν με τη βία από τη φυλακή Αχλί Κεντάρ στη φυλακή Ραμόν την περασμένη Δευτέρα, ενώ περισσότεροι από 120 κρατούμενοι της Χαμάς μεταφέρθηκαν από τη φυλακή Ναφχά στις φυλακές Εσχέλ, Χανταρίμ και Γκιλμπόα.

Στη φωτογραφία: Την Παρασκευή 29 Ιούλη, ο Ταϊζίρ Αμούρι αποφυλακίστηκε αφού εξέτισε ποινή δέκα ετών στις σιωνιστικές φυλακές. Πριν επισκεφτεί το σπίτι του, ταξίδεψε για να επισκεφτεί το σπίτι του Μπιλάλ Καγιέντ και να εκφράσει το σεβασμό στη μητέρα του, στην οποία μετέφερε την αλληλεγγύη όλων των πολιτικών κρατούμενων προς τον Μπιλάλ και τη μάχη του για ελευθερία.

σε όλες τις διεθνείς οργανώσεις Υγείας να ασκήσουν πίεση στην ισραηλινή κατοχή να δώσει στον Καγιέντ την ελευθερία του, πριν να είναι αργά.

Στο μεταξύ, σε επιστολή που έγραψε ο Καγιέντ και δόθηκε στη δημοσιότητα από τη δικηγόρο του Φάραχ Ντάιμπασεχ, ο πολιτικός κρατούμενος ζητά να τον μεταφέρουν πίσω στη φυλακή όπου κρατούνται οι συγκρατούμενοι και υποστηρικτές του. Ο Καγιέντ ορκίζεται να επιταχύνει τον αγώνα ενάντια στο καθεστώς της διοικητικής

κράτησης. Επαναλαμβάνει την άρνησή του να δεχτεί θεραπεία και ιατρικό έλεγχο της κατάστασης της υγείας του. Καταγγέλλει ότι τον έχουν αλυσοδέσει και του έχουν απαγορεύσει το επισκεπτήριο ακόμα και από μέλη της οικογένειάς του.

Οι αδερφοί Μοχάμεντ και Μαχμούντ Μπαλμπούλ συνεχίζουν για 32η μέρα την απεργία πείνας ενάντια στη διοικητική κράτηση και έχουν ήδη μεταφερθεί στο νοσοκομείο Ράμλα με την υγεία τους να έχει επιδεινωθεί σημαντι-

της Αθήνας κυρίως, αλλά και της Θεσσαλονίκης. Κι εκεί οι συνθήκες δεν είναι οι ιδανικές, καθώς μιλάμε για μεγάλο συνωστισμό σε παλιά κτίρια. Και βέβαια, οι καταλήψεις θεωρούνται επίσης άτυποι «καταυλισμοί», με αποτέλεσμα για το κράτος να είναι ανύπαρκτοι. Όσο η κυβέρνηση καιγόταν να αδειάσει το λιμάνι (ακολουθεί το Ελληνικό), οι καταλήψεις τη διευκόλυναν. Πλέον, όμως, αρχίζουν άλλοι είδους προβλήματα και το όλο ζήτημα έχει εμπλακεί στην πολιτική αντιπαράθεση.

Οι καταλήψεις στέγης για πρόσφυγες διευκολύνουν την κυβέρνηση στη διαχείριση των προσφύγων. Τις περισσότερες τις διαχειρίζονται άτομα συγγενή πολιτικά προς τον ΣΥΡΙΖΑ ή με τα οποία θα ήθελε να αποκαταστήσει διαρραγείσες σχέσεις (μετά την υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου). Μια

κατάληψη, όμως, είναι μια πράξη έξω από το αστικό θεσμικό πλαίσιο. Σ' αυτό πατούν οι συντηρητικοί και έχουν εξαπολύσει μια σφοδρή ιδεολογικοπολιτική εκστρατεία κατά της κυβέρνησης, η οποία μετεωρίζεται. Από τη μια δέχεται εισηγήσεις να βρει τρόπο να εντάξει αυτές τις καταλήψεις στο επίσημο σύστημα διαχείρισης των προσφύγων και από την άλλη μπουκάρει σε καταλήψεις με την αστυνομία, όπως έγινε στη Θεσσαλονίκη.

Το βέβαιο είναι πως ούτε το ελληνικό κράτος ούτε οι καταλήψεις μπορούν ν' αντιμετωπίσουν τις ανάγκες των δεκάδων χιλιάδων προσφύγων. Πόσο μάλλον αν ο αριθμός τους μεγαλώσει. Το ελληνικό κράτος θα εξακολουθήσει να κινείται στο δίπολο ανθρωπισμός-καταστολή. Είναι το μόνο που ξέρει να κάνει ένα αστικό κράτος.

βαθύ κόκκινο

Ομολογία

Είπε ο Γ. Δραγασάκης, μιλώντας στη Βουλή κατά τη συζήτηση της πρότασης της ΝΔ για σύσταση εξεταστικής επιτροπής, την Τρίτη 26 Ιούλη: «Μας εγκαλείτε ότι δεν τηρήσαμε, όπως λέει η πρότασή σας, τους κανόνες διαπραγμάτευσης. Ποιοι είναι οι κανόνες διαπραγμάτευσης ανάμεσα σε δύο μέρη, όταν συνδέονται με μια ασύμμετρη σχέση, όταν ο ένας μπορεί να καταστρέψει τον άλλο, χωρίς ο άλλος να έχει γραμμές άμυνας;».

Πρόκειται για μια ειλικρινή ομολογία. Μόνο που έρχεται με... διαφορά φάσης περίπου ενάμιση έτους. Ο Δραγασάκης απαντά στους επικριτές της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ότι δεν υπάρχουν κανόνες διαπραγμάτευσης όταν από τη μια υπάρχουν οι πανίσχυροι ιμπεριαλιστές δανειστές και από την άλλη ένα κράτος σαν την Ελλάδα, που δεν διαθέτει καν αμυντική θωράκιση. Τότε τι ήταν όλα εκείνα με τα οποία τάζαν τον ελληνικό λαό προεκλογικά; Κουτόχορτο για αφέλεις. Δεν το είπε ο Δραγασάκης, αλλά εννοείται ευθέως έτσι όπως παρουσίασε τα πράγματα.

Συνέχισε ο Δραγασάκης: «Εμείς κινηθήκαμε εξ αρχής με τη λογική του κοινού εδάφους, του common ground, που περιλήφθηκε τελικά, χωρίς να τηρηθεί όμως, στην απόφαση του Φεβρουαρίου. Κινηθήκαμε, δηλαδή, με βάση τη λογική της αναζήτησης μιας κοινά αποδεκτής συμφωνίας και κινηθήκαμε όλοι ως Κυβέρνηση κι όχι μόνο κάποιοι από την Κυβέρνηση».

Αφού η σχέση ήταν εξ αρχής ασύμμετρη και αφού σ' αυτή δεν χωρούσαν κανόνες διαπραγμάτευσης, παρά μόνο κανόνες υπαγόρευσης του ισχυρού μέρους προς το αδύνατο, τι είδους «κοινό έδαφος» αναζητούσαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ; Γιατί το ισχυρό μέρος να δεχτεί να προσχωρήσει σ' ένα «κοινό έδαφος» και να μην επιλέξει να επιβάλει τη θέλησή του στο αδύναμο, απειλώντας το ότι σε διαφορετική περίπτωση θα το συντρίψει;

Ο αντιπρόεδρος παριστάνει τον αφελή, αλλά αφελής δεν είναι. Πετάει και το... ψεματάκι, ότι τάχα η συμφωνία της 20ής Φλεβάρη πατούσε στο «κοινό έδαφος», αλλά δεν τη σεβάστηκαν οι ισχυροί. Το αντίθετο συνέβη. Οι συριζαίοι, προσπαθώντας να βρουν τρόπο να σερβίρουν και στο κόμμα τους και στους ψηφοφόρους τους την προσχώρησή τους στη μνημονιακή πολιτική, άρχισαν τα τσαλιμάκια. Εκτός αν πρέπει να πιστέψουμε ότι οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές ψήφισαν τη... «δημιουργική ασάφεια», όπως ερμήνευε ο Μπαρουφάκης τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη. Και μάλιστα τους έκανε και χάρη ο ΣΥΡΙΖΑ, επειδή εκείνοι έψαχναν τρόπο να σερβίρουν στους δικούς τους ψηφοφόρους την... υποχώρησή τους μπροστά στην πολιτική σφοδρότητα και τη διαπραγματευτική δεινότητα του Τσίπρα, του Δραγασάκη, του Μπαρουφάκη και των αποδέλοιπων.

Η τοποθέτηση Δραγασάκη είναι ο ορισμός του ΤΙΝΑ (There Is No Alternative = Δεν υπάρχει εναλλακτική λύση). Στο πλαίσιο του παγκόσμιου καπιταλιστικού καταμερισμού της εργασίας, ο Δραγασάκης έχει δίκιο. Ο μέσου επιπέδου ανάπτυξης ελληνικός καπιταλισμός και το εξαρτημένο με χίλια δυο, ορατά και αόρατα, νήματα κράτος του δεν είχε άλλη εναλλακτική παρά να υποταγεί στις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών, που έχουν και το πεπόνι και το μαχαίρι. Αυτό εννοούν οι αστοί πολιτικοί αντίπαλοι του ΣΥΡΙΖΑ όταν μιλούν για «κανόνες διαπραγμάτευσης»: υποτάξου από την αρχή και ζητιάνεψε ό,τι καλύτερο μπορείς από τους επικυρίαρχους. Ας μην κάνει ο Δραγασάκης πως δεν καταλαβαίνει τι εννοούν. Αλλωστε, ο ίδιος υπήρξε οπαδός αυτής της κατεύθυνσης, γι' αυτό και μόνο καλά λόγια ακούγονταν γι' αυτόν, στην Ελλάδα και το εξωτερικό (κάποιοι τον προόριζαν ακόμα και για πρωθυπουργό σε μια κυβέρνηση ευρείας μνημονιακής συνεργασίας, αλλά ο Τσίπρας έκανε έγκαιρα την κωλοτούμπα και το σενάριο δεν γυρίστηκε σε έργο).

Εναλλακτική φυσικά και υπάρχει. Μόνο που δεν είναι αστική, είναι κομμουνιστική. Προϋποθέτει τσάκισμα του καπιταλισμού και έξοδο από τον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας, για να μην μπορούν να λειτουργήσουν οι εκβιασμοί των ιμπεριαλιστών.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση